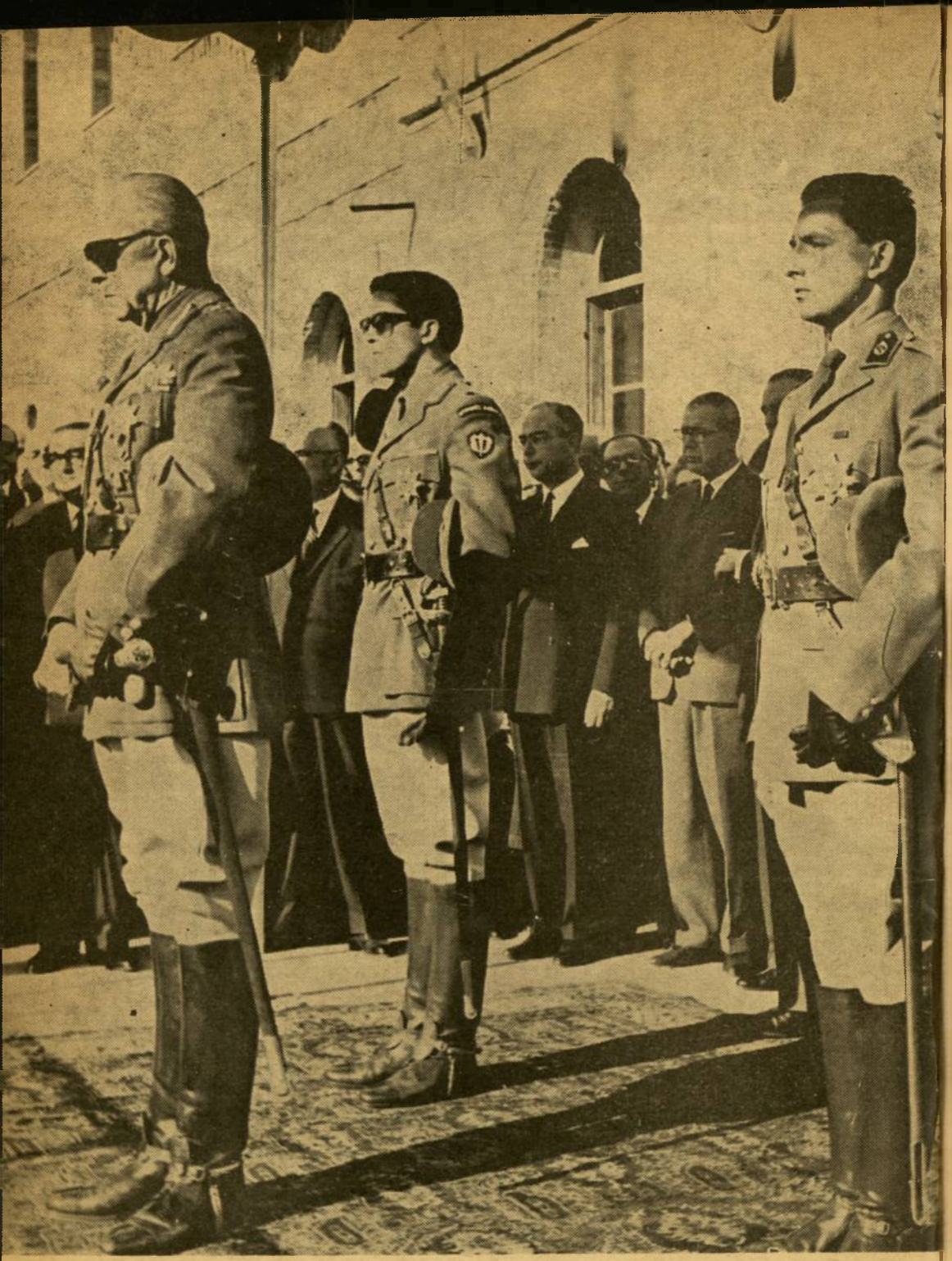
Έτος Θ΄

Τεῦχος 206ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Πρίγκιπος Μιχαὴλ κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας πρὸς καταστολὴν τῆς ἐνόπλου κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

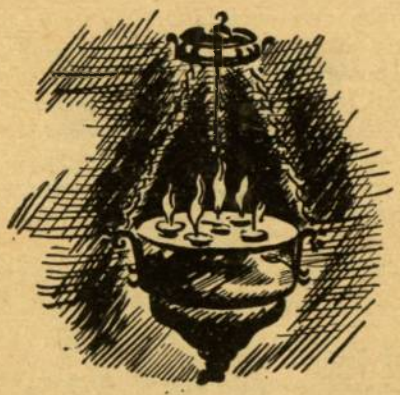
15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 206ον

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΜΑΣ

«Γαίης Ἑλλάδος ὅπλα ἔχοντες γενναῖοι ἄνδρες τῶν ἀθέων φονέων ἐστόρησαν δύναμιν»

Ἂς γυρίσουμε 17 χρόνια πίσω γιὰ νὰ θυμηθοῦμε μιὰ ἀπὸ τὶς τραγικώτερες ἐπετείους τῆς ἱστορίας μας. Δέκα ἑπτὰ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε ποὺ ὁ σλαβοκίνητος κομμουνισμός, ἀφοῦ μὲ τὸ ψεῦδος τῆς δῆθεν ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ταλαιπώρησε τὴν Ἑλλάδα δημιούργησε τὸν «Κόκκινο Δεκέμβρη» γιὰ νὰ ὁλοκληρώσῃ ἔτσι τὸ ὡς τότε ἀντεθνικόν του ἔργο.

Δέκα ἑπτὰ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε ποὺ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, συνεργαζόμενα μὲ τὶς ἐθνικὲς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ τὶς ὑπὸ τὸν Σκόμπυ ἀγγλικές, ἔδωσαν στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν τὴν μεγάλη μάχη ἐναντίον τῶν ἐρυθρῶν τυραννίσκων, οἱ ὁποῖοι χωρὶς κανένα αἴσθημα ἠθικῆς καὶ δικαιοσύνης, ἀγάπης καὶ ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας, ἄνανδρα κι' ἀποτρόπαια, ζήτησαν μὲ τὴν ὠμὴ βία νὰ γίνουν ἀφεντάδες στὴ χώρα ποὺ γέννησε, ἀνάθρεψε καὶ μεγάλωσε τὴν γνήσια Δημοκρατία.

Δὲν μποροῦμε νὰ ξεχάσουμε τὸν «Κόκκινο Δεκέμβρη» γιατὶ καὶ σήμερα καὶ αὔριο κάποιος ἄλλος «Δεκέμβρης» φωλιάζει στὰ μυαλὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας. Ἐξ ἄλλου πῶς μπορεῖ νὰ λησμονηθοῦν τὸ Περιστέρι, ἡ Οὖλεν, ἡ Σχολὴ Εὐελπίδων, ὁ Φενεός, ὁ Μελιγαλὰς καὶ τόσα ἄλλα τοπεῖα τῆς φρίκης τοῦ Δεκεμβρίου; Ἡ μεγάλη σφαγὴ τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ ἔτους 1944, βρῆκε στὰ Δεκεμβριανὰ τὴν ἐγκληματική της ἀποκορύφωση.

Στὸ λίγο αὐτὸ χρονικὸ διάστημα ἐξετελέσθησαν ἀπάνθρωπα, ἀπὸ τὴν πολιτοφυλακὴ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., 46.985 πατριῶτες, ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ποὺ δὲν δέχθηκαν νὰ ζήσουν κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ κατοχή. Στὸν ἀριθμὸ αὐτὸ πρέπει νὰ προστεθοῦν 275 ἱερωμένοι, 234 δάσκαλοι, 120 γιατροί, 246 συνδικαλιστικὰ στελέχη, 33 ταχυδρομικοί, ποὺ θανατώθηκαν μὲ τὰ φρικτώτερα βασανιστήρια.

Τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1944, στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ἐτερματίζετο μιὰ δίμηνη συμβατικὴ συμβίωση τοῦ ἐθνικόφρονος κόσμου μὲ τὸν ξενοκίνητο κομμουνισμό. Οἱ ἡγέτες τῆς ἀριστερᾶς ἄφησαν τὰ ὑπουργικά τους γραφεῖα καὶ κατέβηκαν στὸ πεζοδρόμιο γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὶς συνταγὲς τῆς «προλεταριακῆς ἐπανάστασης».

Γιὰ κείνους ποὺ καὶ σήμερα ἀγνοοῦν τί σημαίνει «Κόκκινος Δεκέμβρης», ἡ πιὸ κάτω μαρτυρία—ὁμολογία τοῦ Στέφανου Λιόλιου, ἐκτελεστοῦ στὰ Δικαστήρια τῆς Οὐλεν, δίνει ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τῆς ἀπάνθρωπης ἐγκληματικότητας.

«...Τοὺς διέταζα πρῶτα νὰ γδυθοῦν καὶ ὕστερα τοὺς ἔβαζα νὰ γονατίσουν » στὸ χῶμα καὶ νὰ σκύψουν τὸ κεφάλι πάνω σὲ μεγάλες πέτρες ποὺ εἶχα ἀραδιάσει » ἔξω ἀπὸ τὰ Δικαστήρια. Τότε, ἔπαιρνα τὸ τσεκούρι καὶ τοὺς ἔδινα μιὰ τσεκουριὰ » πίσω στὸ κεφάλι κι' ἂν δὲν τοὺς ἀποτελείωνα μὲ τὴν πρώτη, τοὺς ἔδινα καὶ δεύ- » τερη καὶ τρίτη ὥσπου νὰ τὰ βροντήξουν...».

Τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1944 οἱ κομμουνισταὶ προδότες κάθε ἱεροῦ καὶ ὁσίου, σήκωσαν βέβηλο χέρι ἐναντίον ἀθώων καὶ ἀνυπερασπίστων ὑπάρξεων. Σκότωσαν, ἔσφαξαν, ρήμαξαν, ἀτίμασαν, πρόσφεραν θυσία στὸν ἀδυσώπητο βωμὸ τοῦ Μολὼχ τοῦ μίσους, ζητώντας ν' ἀφανίσουν τὴν Ἑλληνικὴ φυλή, τὴν φυλὴ ἐκείνη ποὺ τρεῖς χιλιάδες τώρα χρόνια σκορπίζει τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ σ' ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα.

Χωρὶς κανένα ἴχνος ἀνθρωπισμοῦ, στίφη ἀγρίων ἐπιδρομέων, ρίχθηκαν πάνω στὸ νεκροζώντανο σῶμα τῆς ὡς τότε ξενοκρατούμενης χώρας, ζητώντας νὰ ρουφήξουν σταλαγματιὰ-σταλαγματιὰ τὸ λιγοστὸ αἷμα της, ξεχνώντας πὼς ἡ Ἑλλάδα, ὅσα κι' ἂν ὑποστῇ, στέκει ἀθάνατη «ἀκόμη καὶ στὸ γέρμα της καὶ στὸ κατρακύλισμά της τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ φῶς...».

Ἂν οἱ Ρωμαῖοι, γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ψιθύριζαν φοβισμένοι τὸ «ὁ Ἀννίβας πρὸ τῶν πυλῶν», οἱ ἐπερχόμενες γενεὲς θὰ μονολογοῦν: «Κατάρα κι' ἀνάθεμα στὶς αἱμοχαρεῖς ὕαινες τοῦ Βορρᾶ».

Λησμόνησαν ὅμως οἱ ὕαινες μὲ τὸν κόκκινο μανδύα, ὅτι σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἄκρη τῶν Βαλκανίων, ὅπου ὁ μεσογειακὸς ἥλιος λάμπει στὰ μάρμαρα τοῦ Παρθενώνα, ποὺ ἐνσαρκώνει τὸ φιλελεύθερο πνεῦμα χιλιετηρίδων Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ζῇ ἕνας λαὸς ποὺ δὲν συνηθίζει νὰ προσφέρῃ νερὸ κι' ἁλάτι στοὺς κατακτητές του. Ξέχασαν πὼς Ἕλληνας θὰ πῇ ἐλεύθερος καὶ ὅτι οἱ λεηλασίες, οἱ σφαγές, οἱ στραγγαλισμοὶ νηπίων κ.λ.π. ὄχι μόνο δὲν λυγίζουν τοὺς πολεμιστές, ἀλλὰ τοὐναντίον τοὺς ὠθοῦν σὲ καινούργιους ἀγῶνες, φθάνει νὰ κρατηθῇ ἀλώβητο τὸ λάβαρο τῶν Ἑλληνικῶν ἰδανικῶν.

Στὶς ὀρδὲς τῆς κόκκινης τυραννίας, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὶς ἐθνικὲς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ τὶς ὑπὸ τὸν Σκόμπυ ἀγγλικὲς καὶ οἱ ἐθνικόφρονες Ἕλληνες πρόταξαν τὰ στήθη τους κι' ἀγωνίσθηκαν σὰν παλληκάρια. Κτύπησαν μὲ κάθε τρόπο τοὺς μητραλοΐες. Τοὺς κυνήγησαν στοὺς δρόμους καὶ στὰ σοκκάκια τῆς Πρωτευούσης καὶ μὲ τὴν ἀδάμαστη θέλησή τους, πολεμώντας ὑπεράνθρωπα, ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς θυσίες τους ἔκλεισαν τὸ δρόμο τῶν ἐπιδρομέων καὶ χάρισαν στὴν Ἑλλάδα τὴν ἠρεμία ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὶς θυσίες τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ τιμώντας ἡ πατρίδα μας, διὰ Β. Διατάγματος, καθώρισε ὅπως κάθε 3 Δεκεμβρίου, ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ ὀργάνωση τῶν Ἀρχηγείων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τελεῖται ἐπιμνημόσυνη δέηση σὰν ἐλάχιστο δεῖγμα τρανῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἀπὸ νωρὶς καὶ ἐφέτος πλῆθος κόσμου κατέκλυσε τὸν χῶρο τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη, ὅπου θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ τελετὴ καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε κατάλληλα διαμορφωθῇ. Τὰ πάντα, ἁπλᾶ καὶ ἀπέριττα, ἀνάλογα μὲ τὸ σκοπὸ τῆς τελετῆς. Μπροστὰ στὴν κυρία εἴσοδο τοῦ Διοικητηρίου καὶ στὸ πλακόστρωτο ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ τὶς ἑκατέρωθεν κλίμακες εἶχε στηθῇ τὸ στέγαστρον κάτωθι τοῦ ὁποίου θὰ ἵσταντο ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος.

Ἀκριβῶς μπροστά, κάτω ἀπὸ τὸ πλακόστρωτο, ὁ χῶρος τοῦ Κενοταφίου. Ἐξ ἐκπρόσωποι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας στέκονται σὲ θέσι προσοχῆς, ἐνῶ μικρὰ συννεφάκια λιβανωτοῦ ἀνεβαίνουν στὴν ἀτμόσφαιρα.

Στὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση παρέστησαν, εἰδικὰ προσκληθέντες, οἱ τραυματίες καὶ ἀγωνισταὶ τοῦ Δεκεμβρίου 1944, καθὼς καὶ οἱ οἰκογένειες τῶν ἡρωϊκὰ πεσόντων. Ἐργατικὰ Σωματεῖα, Ὀργανώσεις, Σύνδεσμοι, Ἀντιπροσωπεῖες Σχολείων μὲ τὰ λάβαρά τους εἶχον καταλάβει τὶς θέσεις τους. Ἀντιπροσωπεῖες τῶν τιμωμένων Σωμάτων μὲ τὰ παράσημα καὶ τὰ μετάλλια, μαθηταὶ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Σχολῶν Ἀστυνομίας, ὅλοι στὴν κατάλληλη καὶ ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένη θέση τους.

Παρέστησαν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, πολλοὶ Ὑπουργοί, τ. Πρωθυπουργοί, τ. Ὑπουργοί, πολλοὶ Βουλευταί, ἐκπρόσωποι τῶν Πνευματικῶν τῆς χώ-

Οἱ κ.κ. Γ. Βαρδουλάκης, Θ. Ρακιντζῆς καὶ Ν. Μπουραντᾶς εἰς τὸ Κενοτάφιον τῶν πεσόντων Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, πρὸς καταστολὴν τῆς ἐνόπλου κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 17ετίας ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944.

ρας Ἱδρυμάτων, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἐκκλησίας, ἀνώτατοι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοί, τ. Ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Διοικηταὶ Τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, ἐκπρόσωποι τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, ξέναι ἀποστολαὶ καὶ λοιποὶ προσκληθέντες ἐπίσημοι.

Τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα. Ὅλοι ἀναμένουμε τὴν ἄφιξη τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως. Καὶ νά. Ὥρα 10.45' οἱ μουσικὲς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας παιανίζουν τὸ Βασιλικὸ Θούριο.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος, ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρῖγκιψ Μιχαὴλ μὲ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς ἀκολουθίας εἰσέρχονται. Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, καθὼς οἱ μουσικὲς ἀνακρούουν τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο, χαιρετᾷ. Συνοδευόμενος ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Ὑφυ-

ουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκη, τῶν κ.κ. Ἀρχηγῶν τῶν τιμωμένων Σωμάτων, τοῦ τελετάρχου Ὑποστρατήγου Χωρ. κ. Πέτροβα καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ Συνταγματάρχου κ. Παρίση Νικ. καὶ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Καθάρειου Ἀποστ., ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, μὲ τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν καταλαμβάνουν τὶς θέσεις των.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ κ.κ. Χρυσόστομος, ἐκπροσωπῶν τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, χοροστατεῖ στὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση. Σιγὴ ἁπλώνεται παντοῦ καὶ μόνο τὰ νεκρώσιμα τροπάρια δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα. Τὰ μεγάφωνα, τὰ ὁποῖα πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως μετέδιδον ἐθνικὰ ἐμβατήρια καὶ συνθήματα, ἐσώπασαν. Οἱ ψυχές μας πετοῦν νοερὰ κοντὰ στοὺς ἡρωϊκοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος, χαρίζοντας σὲ μᾶς τὴν ἐλευθερία. Λίγο πιὸ 'κεῖ μιὰ ὁμάδα μαυροντυμένων γυναικῶν κλαίει ψιθυριστά. Ἕνας κόμπος ἀνεβαίνει στὰ λαρύγγια μας. Μεγάλος ὁ πόνος, μεγάλος ὅμως καὶ ὁ σκοπὸς τῆς θυσίας τῶν ἀγωνισθέντων καὶ πεσόντων.

Οἱ ἐξῶστες, τὰ παράθυρα, οἱ ταράτσες τῶν γύρω σπιτιῶν, κατάμεστα ἀπὸ κόσμο. Ὅλη ἡ Ἀθήνα κλείνει εὐλαβικὰ τὸ γόνυ καὶ ἀποτίει φόρον τιμῆς στοὺς νεκροὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Στιγμὲς ἱερές. Στιγμὲς κατανυκτικές. Τὰ μάτια μας βουρκώνουν καθὼς ὁ Ἐπίσκοπος ψάλλει τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη». Αἰωνία ἡ μνήμη ψιθυρίζουν καὶ τὰ δικά μας χείλη.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκης παίρνοντας θέση μπροστὰ στὸ μικρόφωνο εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Μεγαλειότατε,

Τὸ τελούμενον σήμερον Μνημόσυνον εἰς τὸν Ἱερὸν τοῦτον χῶρον, ὅστις καθηγιάσθη διὰ τοῦ αἵματος τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς, δὲν ἔχει μόνον τὴν ἔννοιαν ἀποτίσεως φόρου τιμῆς πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οἵτινες ἔπεσαν εἰς τὸν ὑπέρτατον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μας, τῆς διατηρήσεως τοῦ φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ μας Πολιτεύματος καὶ Κοινωνικοῦ μας Καθεστῶτος, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Χώρας μας καὶ ἐπιβιώσεως τῆς Φυλῆς μας.

Διότι δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἐπικράτησις τοῦ Κομμουνισμοῦ δὲν σημαίνει ἁπλῶς τὴν ἐπιβολὴν ἑνὸς τυραννικοῦ καθεστῶτος τῆς πλέον εἰδεχθοῦς μορφῆς, ἀλλ' ἀποτελεῖ καὶ κίνδυνον διὰ τὴν ἐπιβίωσίν μας αὐτόχρημα ὡς Φυλῆς ἀφ' οὗ ἐκφράζεται διὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ γένους μας.

Ἡ σημερινὴ ἐπιμνημόσυνος τελετουργία, Μεγαλειότατε, μᾶς ὑπενθυμίζει ἀκόμη καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαράτου ἐχθρικῆς Κατοχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Χώρα μας μετὰ σκληρὸν ἄνισον καὶ ἡρωϊκὸν ἀγῶνα, ὅστις προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ Κόσμου, ἐναντίον δύο πανισχύρων Αὐτοκρατοριῶν, αἱμάσσουσα, ἐξουθενομένη, ἀνοργάνωτος, ἀνίσχυρος καὶ ἀνυπαράσπιστος, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἐλοχεύοντα Κομμουνισμὸν νὰ ἐπικρατήσῃ προσκαίρως, ἐκμεταλλευόμενος πᾶν Ἱερὸν καὶ Ὅσιον καὶ ἰδίᾳ καπηλευόμενος τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων διὰ τρομοκρατίας καὶ ἐξαπατήσεως, νὰ μεταβάλῃ τὴν Χώραν μας εἰς ἀπέραντον κόλασιν διὰ σφαγῶν, λεηλασιῶν καὶ ἐρημώσεων.

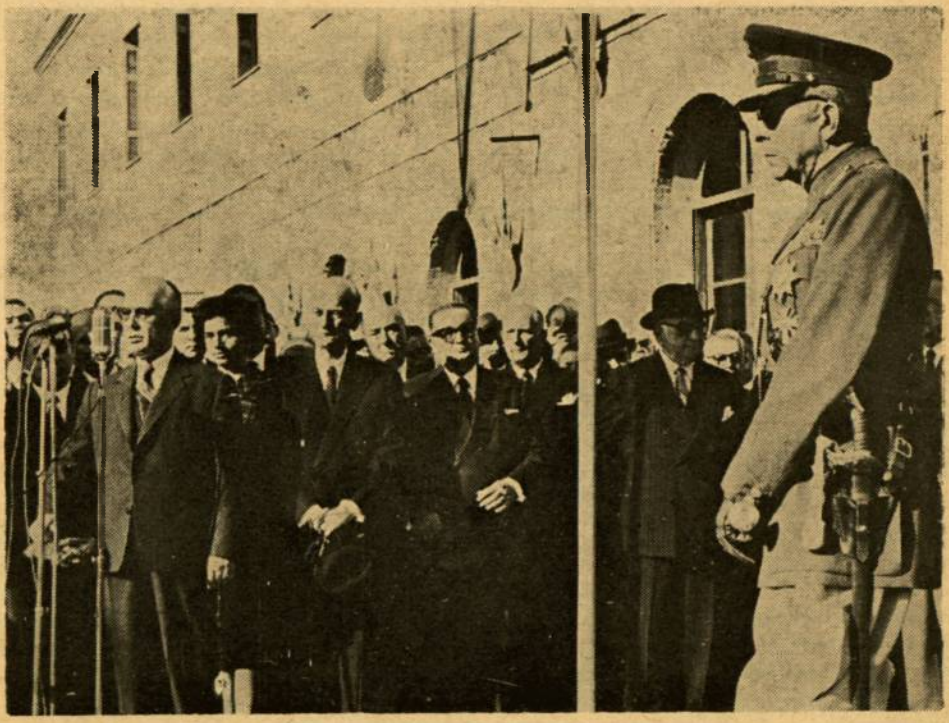
Ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦτο ἐθνικὸν κακὸν εἶχε καὶ τὴν ἀγαθήν του πλευράν, διότι ἔγιναν εἰς ὅλους μας σαφέστατα γνωστοὶ οἱ προδοτικοὶ καὶ ἀντεθνικοὶ σκοποί του, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται πλέον εἰς οὐδένα νὰ ἐθελοτυφλῇ καὶ ἐφησυχάζῃ.

Ἐντεῦθεν γεννᾶται ἡ ὑποχρέωσις ὅλων ἡμῶν ὅσοι ἐζήσαμεν τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἐποχὴν νὰ ἐπαγρυπνῶμεν καὶ νὰ ἀγωνιζώμεθα διαρκῶς καὶ πεισμόνως κατὰ τοῦ ξενοδούλου Κομμουνισμοῦ καὶ νὰ παραδώσωμεν καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν φρικτὴν ἐκ τῶν ἔργων τῆς προσκαίρου ἐπικρατήσεώς του ἀνάμνησιν διὰ νὰ κρατήσωσι καὶ αὗται ὑψηλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς ὑπερτάτης θυσίας.

'Ως ἁρμόδιος 'Υπουργὸς ἀποτίω φόρον τιμῆς καὶ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας».

Μετὰ τὸν λόγο τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ, ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Πρίγκιπος Μιχαὴλ ἀποχωροῦν. Σιγὰ-σιγὰ ἀποχωροῦν καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι. Σὲ λίγο οἱ δρόμοι τῆς Πλάκας, οἱ δρόμοι ποὺ ποτίσθηκαν μὲ αἷμα ἀγωνιστῶν μας κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1944, κατακλύζονται ἀπὸ τ' ἀποχωροῦντα πλήθη.

Σεμνὰ καὶ κατανυκτικὰ τελείωσε ἡ τελετή. Τὰ μεγάφωνα ξανάρχισαν τὴν

'Ο 'Υφυπουργὸς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Δημ. Δαβάκης ἐκφωνῶν λόγον μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

μετάδοση ἐμβατηρίων καὶ συνθημάτων. Τούτη ἡ ἐκδήλωση εἶναι καθῆκον ἐπιβεβλημένο πρὸς τὶς ψυχὲς τῶν ἀθανάτων νεκρῶν ποὺ ἔπεσαν πολεμώντας τοὺς κομμουνιστάς.

Κλείνοντας εὐλαβικὰ τὸ γόνυ κι' ἀποτίοντες φόρον τιμῆς στὶς ἱερὲς ἐκείνων μορφές, ἂς ὁρκισθοῦμε ὅτι θὰ φανοῦμε ἀντάξιοι συνεχιστές των.

«Ψυχὲς ἡρωϊκὲς κι' ἀθάνατες ποὺ γύρω μας ἐδῶ πλανᾶσθε
εὐλογημένες τρεῖς φορές, εὐλογημένες νᾶσθε».

I. P.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

«Νάμουν τοῦ σταύλου ἓν ἄχυρο, ἕνα φτωχὸ κομμάτι,
τὴν ὥρα π' ἄνοιξ' ὁ Χριστὸς στὸν ἥλιο του τὸ μάτι».
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

Οἱ καμπάνες τῶν Ἐκκλησιῶν ξανὰ ἐφέτος θὰ σημάνουν τὸ χαρμόσυνο, τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἄγγελμα. Κόσμος πολὺς θὰ τρέξῃ στὶς Ἐκκλησιές, θὰ κάνῃ εὐλαβικὰ τὴ προσευχή του καὶ θὰ ψάλῃ μυστικὰ τὸ «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε».

Χριστούγεννα. Τούτη, τῆς χριστιανοσύνης, ἡ μεγάλη μέρα, εἴκοσι αἰῶνες τώρα σαγηνεύει τὶς ἀνθρώπινες γενεὲς ποὺ πέρασαν. Τὸ ἴδιο θὰ γίνεται, στὸ πέρασμα τοῦ καταλύτου χρόνου, καθὼς οἱ ἄνθρωποι, κάθε τέτοια μέρα, θ' ἀφήνουν τὶς σκέψεις των νὰ γυρίζουν χρόνια πολλὰ πίσω καὶ θὰ φέρνουν στὶς θύμησές των τῆς Βηθλεὲμ τὸν σταῦλο.

Στὸ σταῦλο ἐκεῖνον, ὁ γυιὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεάνθρωπος, ὁ σωτήρας τῆς ἁμαρτωλῆς ἀνθρωπότητος, εἶδε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου. Βασιληὰς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, τοῦ κόσμου δημιουργός, δὲν γεννήθηκε στῶν παλατιῶν τὰ μεταξωτά, ἀλλὰ σὰν τὸν πιὸ φτωχὸ κι' ἄσημο ἄνοιξε τὰ μάτια του μέσα στὴ σπηλιὰ ποὺ χρησίμευε γιὰ χάνι τῶν ζῴων.

Ὁλόκληρος ὁ κόσμος ὑποκλίνεται στὸ λίκνο τοῦ Θείου Νηπίου. Γεννήθηκε ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἐλπίδας. Μὲ ψαλμῳδίες ἀγγελικὲς καὶ ποιμενικὲς ἔγινε δεκτὸ τὸ Θεῖο Βρέφος. Ἕνα τέτοιο Θεὸ περίμενε ἐναγώνια ἀπὸ χρόνια ἡ ἀνθρωπότητα. Κι' ἦλθε ὁ ἴδιος Θεός, γενόμενος ἄνθρωπος, γιὰ νὰ σηκώσῃ τὶς δικές μας ἁμαρτίες καὶ τελικὰ νὰ πεθάνῃ, ἀνάμεσα στοὺς λῃστὲς σὰν κακοῦργος, γιὰ τὴν δική μας σωτηρία.

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι μέρα χαρᾶς, ἀλλὰ καὶ αὐτοσυγκεντρώσεως. Τ' ἀστέρι ποὺ ὡδήγησε τοὺς μάγους στὴ φάτνη τῆς Βηθλεέμ, ἔγινε τάχα καὶ δικός μας ὁδηγητής, στὸ διάβα τῆς ζωῆς μας ; Διατηρήσαμε ἀναμμένη τὴ λάμψη του ἢ τὴν ἀφήσαμε κι' ἔσβυσε πολὺ γρήγορα ; Κάθε χρόνο, τὰ Χριστούγεννα, ξαναφέρνουν στοὺς ἄπιστους τὸ πιὸ μεγάλο δίλημμα. Ποιὸς μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ ἱστορικὸ τοῦτο γεγονός ; Ποιὰ συνείδηση μπορεῖ νὰ μείνῃ ἀδιάφορη μπροστὰ στὸ ὑπέροχο φαινόμενο τῆς θείας παρουσίας στὴ γῆ ;

Τὸ Θεῖο Βρέφος ἦλθε νὰ ὑψώσῃ ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες ἕνα τεράστιο ὁρόσημο, ν' ἀλλάξῃ τῆς ἱστορίας τὸ δρόμο. Τοῦτο τὸ ἐπέτυχε ὄχι μὲ τῆς δυνάμεως τὶς ἐπιδείξεις, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀδυναμία, ὄχι μὲ τὶς κομπορρημοσύνες, ἀλλὰ μὲ τὴν ταπεινοφροσύνη, ὄχι μὲ τῆς σοφίας τὰ διδάγματα, ἀλλὰ μὲ τὴν ἁπλότητα, σ' ὅλη της τὴν ἔκταση.

Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Χριστοῦ, χάρισε στὸν ἄνθρωπο τὸ μεγαλύτερο δῶρο τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Τὸν ἔμαθε ν' ἀγαπᾷ ἀγνά, χωρὶς ὑποκρισίες καὶ ἰδιοτέλειες. Ν' ἀγαπᾷ ὄχι μόνον τὸ φίλον του, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐχθρό του. Τὸν ἔμαθε νὰ ὑπομένῃ, νὰ συγχωρῇ, νὰ σηκώνῃ ἀγόγγυστα τὸ σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου, ν' ἀνεβαίνῃ τὸ Γολγοθᾶ, ἕτοιμος νὰ θυσιαστῇ γιὰ τὴν πίστη του καὶ τὰ ἰδανικά του.

Ὁ ἄνθρωπος, ὕστερα ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ, μεταβλήθηκε σὲ ἀξία τῆς ζωῆς. Διαπίστωσε πὼς βρίσκεται στὸν κόσμο γιὰ κάποιο σκοπό, ἄρχισε ν' ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ μὲ τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀρετῆς τὰ ὅπλα. Ἔμαθε νὰ πολεμάῃ γιὰ τὶς ἐπιδιώξεις του, ἀλλὰ καὶ νὰ πεθαίνῃ γι' αὐτές. Διδάχθηκε τὴν αὐτοταπείνωση, ἡ ὁποία δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴ δουλοπρέπεια

ἢ τὴ δειλία, ἀλλὰ στηρίζεται στὴν ἠθικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου. Ὁλόκληρη ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε μιὰ πράξη αὐτοταπεινώσεως. Ὅλα τὰ ὅσα ὑπέφερεν, ἀπόδειξαν πὼς δὲν ξέφυγε οὔτε κατὰ τὸ ἐλάχιστον ἀπὸ τὰ ὅσα δίδαξε.

Ἐπίμονα ἐκείνη τὴ νύχτα τὸ στερέωμα φώτιζε ἕνα λαμπερὸ ἀστέρι. Ἡ στέγη τῆς φάτνης ἀντιφέγγιζε σ' ἕνα κατάλευκο ἀπὸ τὸ χιόνι τοπεῖο. Γεννήθηκε ὁ ἀναμενόμενος λυτρωτής. Αὐτὸς ποὺ θὰ συμφιλίωνε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Θεό. Ὁ Χριστός, χωρὶς κομπασμοὺς κι' ἐπιδείξεις, θεμελίωσε τὴν ὑψηλή του διδασκαλία. Ἡ ἀνθρωπότητα, βυθισμένη ὅπως ἦταν στὴν ἀπόγνωση, ἄκουσε μὲ λαχτάρα καὶ συγκίνηση τῆς εἰρήνης τὸ χαρμόσυνο σάλπισμα καὶ πίστευσε στὴν ἀναγέννησή της. Ἐκεῖνο τὸ σάλπισμα τ' ἀκοῦμε κάθε χρόνο νὰ μᾶς καλῇ πιὸ κοντὰ σ' Αὐτὸν ποὺ ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ μᾶς, ἔγινε ἄνθρωπος, ὑπόφερε σὰν ἄνθρωπος καὶ πέθανε σὰν ἄνθρωπος, καίτοι ἦταν Θεός.

Ὁ δρόμος τῆς ἀνθρώπινης πορείας δὲν ὑπῆρξεν εὔκολος. Ὁ ἄνθρωπος, ζώντας στὴν ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ὑποκρισίας, τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ἐχθρότητος, ἐπηρεάσθηκε τρομερὰ καὶ ξέφυγε ἀπὸ τὸ δρόμο ποὺ εἶχε χαράξει, μὲ τὸν ἐρχομό του, ὁ Θεάνθρωπος. Ἔγινε βάναυσος, σκληρός, τυραννικός, ἐγωκεντρικός, γεμᾶτος πάθη καὶ κακίες. Ζήτησε ἐπιπόλαια νὰ βρῇ τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία 'κεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει. Κυνήγησε τὴν ὀπτασία—εὐτυχία, χωρὶς ἠθικὸ ἐξοπλισμό. Λησμόνησε τὸν προορισμό του στὴ γῆ καὶ χωρὶς ἠθικὰ ἐφόδια πελαγοδρόμησε καὶ πελαγοδρομεῖ στῆς ζωῆς τὰ ξεγελάσματα. Ἀγωνίσθηκε κι' ἀγωνίζεται χωρὶς νὰ πιστεύῃ ἀπόλυτα στὴν ἀνάγκη τῆς ἠθικῆς του τελειοποιήσεως. Ἀγώνας χωρὶς ἠθικὸ περιεχόμενο, μάταιος ἀγώνας.

Θἄρθῃ ὅμως ὁ καιρὸς ποὺ θὰ κουρασθῇ ἀπὸ τὸν παράφορο καλπασμό του καὶ θὰ στρέψῃ ἀναγκαστικὰ πρὸς τὰ ὀπίσω τὴ σκέψη, τὸ βλέμμα καὶ τὸ αἴσθημα. Θὰ θυμηθῇ καὶ θὰ νοιώσῃ ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ ἀποτελοῦν σήμερα τὸ ἐντυπωσιακὸ μεγαλεῖο τῆς πολιτισμένης ζούγκλας, δὲν ἔχουν κανένα νόημα, ὅταν δὲν συνοδεύωνται μὲ τὴν ἠθικὴ κάθαρση καὶ τελοιποίηση τοῦ ἀνθρώπου. Ἀργὰ ἢ γρήγορα οἱ λογισμοί μας θὰ μᾶς φέρουν, πικρὰ μετανοημένους, στὴν ταπεινὴ κι' ἄσημη φάτνη γιὰ νὰ ζητήσουμε τὴ συγγνώμη, τὴ συνδρομὴ καὶ τὴ συμπαράσταση τοῦ μεγαλόψυχου Θεανθρώπου.

Στὸ ὑποσυνείδητό μας κρύβεται, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβανώμαστε, ἕνας ταπεινὸς μάγος, ἕνας ξάγρυπνος βοσκὸς τῆς Βηθλεὲμ, ἕνας «ἄλλος ἄνθρωπος» ποὖχει ναρκωμένο, ὄχι ὅμως καὶ νεκρό, τὸ αἴσθημα. Ἀκόμη καὶ στὸν κόσμο τῆς ἐρυθρᾶς μισαλλοδοξίας, ὑπάρχει αὐτὸς ὁ «ἄλλος ἄνθρωπος». Ὅταν πρὶν ἀπὸ χρόνια μιὰ ἐφημερίδα τῆς Μόσχας δημοσίευσε ἕνα ἀναίσχυντο κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἄρθρο, ἕνας κομμουνιστὴς ποιητὴς ἔγραψε τὰ ἑξῆς στὸν ἀρχισυντάκτη τῆς ἐφημερίδας : «Ὅταν ἐξεγείρεσαι κατὰ τῶν παλαιῶν Ρώσων παπάδων, σὲ ἐπιδοκιμάζομε. Ὅταν ὅμως ὁμιλῇς γιὰ τὸ Χριστό, πρόσεχε..... Πρόσεξε μήπως ξεχάσῃς ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ἔδωσε τὸ αἷμα του γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἦταν μαζὶ μὲ τοὺς ἀποκλήρους καὶ τοὺς ταπεινοὺς καὶ εὕρισκε τὴ μεγαλύτερή του δόξα στὸ ν' ἀφήνῃ νὰ τὸν ὀνομάζουν Θεὸν τοῦ ἀνθρώπου». Στὸν ποιητὴ ἐκεῖνον, ἐντελῶς ἀσυναίσθητα, μίλησε ὁ «ἄλλος ἄνθρωπος». Ὑπάρχει λοιπὸν μιὰ ἄλλη τῆς ζωῆς μας πλευρά, αὐτὴ ποὺ τὰ θεμέλιά της στηρίζονται στὶς χριστιανικὲς διδαχές.

Χ ρ ι σ τ ο ύ γ ε ν ν α. Μέρα χαρᾶς κι' εὐφροσύνης. Ὁ χριστουγεννιάτικος ἥλιος, ὁ χριστιανικὸς ἥλιος, ἂς φωτίζῃ τὰ καλντερίμια τῆς ἐγωϊστικὰ συνεπαρμένης ἀνθρωπότητας καὶ τὶς ἀνεξιχνίαστες διάνοιες τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Ἂς τοὺς κάνῃ νὰ ξυπνήσῃ μέσα τους ὁ «ἄλλος ἄνθρωπος», γιὰ νὰ δῇ ἡ πολυβασανισμένη ἀνθρωπότητα μέρες πραγματικῆς εἰρήνης, μακρυὰ ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἀβεβαιότητος. Μὲ πίστη φλογερή, θερμασμένη ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ταπείνωση

τοῦ Θείου Βρέφους, ἂς σηκώσουμε ψηλὰ στὸν οὐρανὸ τὰ χέρια καὶ μυστικὰ ἂς ποῦμε τούτη τὴν προσευχή:

«Θεὲ τῆς ἀγάπης. Σύ ποὺ γιὰ τὴ δική μας σωτηρία ἔγινες ἄνθρωπος, ὑπό-
» μενες, τὰ πάντα, κι' αὐτὸν ἀκόμη τὸ σταυρικὸ θάνατο. Σύ ποὺ μὲ τὸν ἐρχομό
» Σου μᾶς ἄνοιξες τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας καὶ χάραξες τὸ σωστὸ τῆς ἀποστολῆς
» μας δρόμο. Σύ ποὺ κόσμους κυβερνᾶς καὶ ζωὴ παντοῦ σκορπᾶς, ἄκουσε τούτη
» τὴ στιγμὴ τῶν παιδιῶν Σου τὴ φωνή. Φώτιζέ μας τὴν ψυχὴ στὸ καλό, στὴν
» ἀρετή. Δίνε μας ἀπὸ ψηλὰ θάρρος, δύναμη, χαρά. Σὰν τὰ πουλιά, π' ἄγριες τἄδει-
» ραν μπόρες, σὰν τὸ χωρὶς πυξίδα στὸ τρικυμισμένο πέλαγος σκάφος, ἐρχό-
» μαστε πρὸς Σένα καὶ ζητᾶμε νὰ μὴ μᾶς ἐγκαταλείψῃς. Γονατίζουμε μπροστά
» Σου, γέροι καὶ νέοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ποὺ ζητήσαμε μακρυὰ ἀπὸ Σένα τὴν
» εὐτυχία, συνεπαρμένοι ἀπὸ τ' ἀπατηλὰ ὀνειροπολήματα, καὶ σὲ παρακαλοῦμε
» νὰ μᾶς συγχωρέσῃς. Μεῖνε κοντά μας, Θεέ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς ἀγάπης. Ὁδήγησέ
» μας στὸ δρόμο τῆς σωτηρίας, φώτισε τὰ βήματά μας καὶ μὴ μᾶς ἀφήσῃς. Ἀνή-
» φοροι τοῦ κόσμου εἶναι οἱ δρόμοι. Παντοῦ ἀπελπισία κι' ἀπόγνωση. Βοήθησέ
» μας».

Εὐλαβικοὶ προσκυνητές, ἂς γονατίσουμε στὸ λίκνο τοῦ Θείου Νηπίου κι' ἂς ἀρχίσουμε μιὰ καινούργια ζωή. Μιὰ ζωὴ χωρὶς ἔχθρες καὶ πάθη, μιὰ ζωὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ χριστιανικὴ ἀγάπη.

«Οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται, χαίρει ἡ κτίσις ὅλη». Ἂς χαροῦμε κι' ἐμεῖς τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ἄστρο τῆς Βηθλεὲμ ἂς μᾶς ὁδηγήσῃ στὴ φάτνη τοῦ Θεανθρώπου κι' ἐκεῖ μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ποιμένες ἂς ψάλουμε τό: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» εὔχονται στοὺς φίλους ἀναγνῶστες καὶ στὶς οἰκογένειες αὐτῶν, ὅπως ὁ «διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν γενόμενος ἄνθρωπος» Θεός, δίνῃ σ' ὅλους τὴν ὑγεία, τὴν εὐτυχία καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὴν εἰρήνη, τὴν ὁποία ὅλοι μας ποθοῦμε.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

εὔχονται εἰς τοὺς συνδρομητάς τους

Καλὰ Χριστούγεννα

Η ΕΝΑΣΚΗΣΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ Ἢ ΕΚΠΛΗΡΩΣΙΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ ΩΣ ΛΟΓΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΩΝ ΤΟΝ ΑΔΙΚΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

(Ἄρθρον 20 Π. Κ.)

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

I. Γενικά.

Ἡ ἐνάσκησις δικαιώματος ἢ ἐκπλήρωσις καθήκοντος ἐπιβεβλημένου ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς λόγος αἴρων τὸν ἄδικον χαρακτῆρα τῆς πράξεως, ἐμφανίζει οὐ μόνον θεωρητικόν, ἀλλὰ καὶ μέγα πρακτικὸν ἐνδιαφέρον, διά τε τὸν ἐκτελεστὴν καὶ τὸν ἐφαρμοστὴν τοῦ νόμου. Εἰδικώτερον τὸ θέμα ἐνδιαφέρει καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, δι' ὃ καὶ ἐπιχειροῦμεν κατωτέρω τὴν παρ' ἡμῖν de lege lata ρύθμισιν τοῦ θέματος. Σχετικῶς δέον νὰ τονισθῇ ὅτι οἱ λόγοι οἵτινες ἀποκλείουν τὸν ἄδικον τῆς πράξεως χαρακτῆρα εἶναι πολλοὶ καὶ ποικίλοι, ἀπαντῶνται δὲ εἴτε εἰς τὸ ποινικὸν δίκαιον, εἴτε κεῖνται ἐκτὸς αὐτοῦ. Οἱ ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ κείμενοι τοιοῦτοι εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Π.Κ. : α) ἡ προσταγὴ Π.Κ. 21, β) ἡ ἄμυνα Π.Κ. 22, γ) ἡ κατάστασις ἀνάγκης Π.Κ. 25, δ) αἱ περιπτώσεις θεμιτῆς ἀμβλώσεως Π.Κ. 304 παρ. 4 καὶ 5, ε) ἡ μετὰ συναίνεσιν τοῦ παθόντος σωματικὴ βλάβη Π.Κ. 308 παρ. 2, στ) αἱ θεμιταὶ προσβολαὶ τῆς τιμῆς Π.Κ. 367 καὶ ζ) αἱ θεμιταὶ παραβάσεις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐχεμυθείας Π.Κ. 371 παρ. 4.

Τοὺς ἀνωτέρω λόγους διακρίνομεν εἰς γενικοὺς καὶ εἰδικούς. Οἱ πρῶτοι (λ.χ. ἄμυνα, κατάστασις ἀνάγκης) ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν ἐγκλημάτων, οἱ ἕτεροι (λ.χ. θεμιταὶ προσβολαὶ τῆς τιμῆς) ἐφ' ὡρισμένων ἐξ αὐτῶν.

Οἱ ἐκτὸς τοῦ ποινικοῦ δικαίου κείμενοι λόγοι, οἵτινες αἴρουν τὸν ἄδικον χαρακτῆρα τῆς πράξεως, δὲν ἐξειδικεύονται. Ἐν τῷ νόμῳ ἀναφέρεται γενικῶς ὅτι τοιοῦτοι εἶναι πάντως ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν ἐνάσκησιν δικαιώματος τινὸς ἢ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος.

II. Ἐνάσκησις δικαιώματος.

Ἡ πρᾶξις ἡ ὁποία τελεῖται κατ' ἐνάσκησιν δικαιώματος δὲν εἶναι ἄδικος, ὁσάκις τελεῖται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου τοῦ παρέχοντος τὸ δικαίωμα ἐνασκήσεώς της.

Ὡς τοιαῦτα δικαιώματα ἀναφέρομεν τὴν κατ' ἄρθρον 282 Α.Κ. θεμιτὴν αὐτοδικίαν, τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν, τὴν κατάσχεσιν ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος κλπ. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ὅστις ἐνεργεῖ κατάσχεσιν ἐπὶ κινητοῦ εὑρισκομένου εἰς κατοικίαν δὲν παραβιάζει τὸ οἰκιακὸν ἄσυλον, ὅπως δὲν παραβιάζει τοῦτο καὶ ὁ ἀνακριτὴς ὁ ἐνεργῶν κατ' οἶκον ἔρευναν. Ὁ μάρτυς ὁ καταθέτων πράγματα δυνάμενα νὰ βλάψουν τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τινὸς δὲν πράττει ἔγκλημα, ἐφ' ὅσον τὰ ὅσα καταθέτει εἶναι ἀληθῆ καὶ κεῖνται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς δίκης.

Μνημονεύομεν ἐπίσης ἐνταῦθα τὸ δικαίωμα τοῦ σωφρονισμοῦ τῶν ἀνηλίκων, ὅπερ πηγάζει ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, τὰς διατάξεις δηλαδὴ αἵτινες ρυθμίζουν τὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ προσώπου (ἄρθρα 1500, 1502 παρ. 1, 1503, 1505, 1506, 1584, 1537, 1567 Α.Κ.). Ὁ σωφρονισμὸς δύναται νὰ συνίσταται εἰς ἐπίπληξιν, ἄσκησιν βίας, ἀσήμαντον σωματικὴν βλάβην, ἀλλὰ καὶ προσβολὴν ἄλλων ἐννόμων ἀγαθῶν ἀφορώντων εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνηλίκου ὡς λ.χ. τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας. Ὡς εἰκός, τὸ ἀντικείμενον τοῦ σωφρονισμοῦ δέον νὰ εἶναι δεκτικὸν σωφρονιστικῆς μεταχειρίσεως. Οὕτω ἐ.π. κολαφισμὸς νηπίου δὲν δύναται νὰ ἔχῃ σωφρονιστικὸν χαρακτῆρα.

Ἐνταῦθα τὸ συμφέρον πρὸς διαπαιδαγώγησιν καὶ νουθεσίαν τῶν ἀνηλίκων

ἐπιτρέπει τὴν ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους καὶ ἐντὸς ὡρισμένων ὁρίων προσβολὴν αὐτῶν, ἀπὸ μέρους τῶν γονέων των, ὑπὸ προϋποθέσεις δὲ καὶ τῶν ἐπιτρόπων των. Δέον ὅμως ὅπως, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μὴ παραβλέπηται ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τοῦ τρόπου τούτου σκοπός, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἀνηλίκου καὶ μόνον εἰς αὐτήν.

Ἂν ἑπομένως ὁ ἀσκῶν τὸ δικαίωμα τοῦτο καταχρᾶται αὐτοῦ, ὑπερβαίνων τὸ προσῆκον μέτρον, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀστικῶν συνεπειῶν (περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 1502 παρ. 2, 1524 Α.Κ. κλπ.) ὑπόκειται εἰς ἀνάλογον ποινικὴν εὐθύνην, ἐξαρτωμένην ἀπὸ τὰς εἰδικὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις (δολίως, ἀμελῶς κλπ.).

Γενικὸν δικαίωμα πρὸς σωφρονισμὸν ξένων παίδων, ὑπὸ τρίτων δηλαδή, δὲν ὑφίσταται, πολλῷ μᾶλλον, ὅταν οἱ ἐκ τῶν καταχρήσεων προφανεῖς κίνδυνοι εἶναι ἀναπόφευκτοι.

Τρίτα πρόσωπα μόνον κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τῶν γονέων δύνανται νὰ ἀσκῶσι τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα. Ἡ τοιαύτη ἐξουσιοδότησις δύναται νὰ τεκμαίρηται ἐπίσης, ὡς λ.χ. ἔναντι μαθητευομένων παρὰ τεχνίτῃ τινὶ ἢ ἐν ἀσθενεστέρᾳ ἐφαρμογῇ ἔναντι ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ. Πάντως ἐνταῦθα τὸ πᾶν εἶναι ζήτημα ἐκτιμήσεως τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως, μάλιστα δὲ ἐκτιμήσεως τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀσκοῦντος τὸν σωφρονισμόν, δέον δὲ νὰ ἐξετάζηται πάντοτε ἂν ἡ πρᾶξις ἀποτελῇ ἐκδήλωσιν εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος καὶ στοργῆς διὰ τὸν σωφρονιζόμενον ἢ προέρχεται ἐξ ἄλλων κινήτρων καὶ ἐλατηρίων (Χωραφᾶ σελ. 179–180).

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρὰ τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοσαύτας ἀντιρρήσεις, φρονοῦμεν ὅτι ἀνήκει καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους. Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἐκολάσθη ἢ δὲν ἐκρατήθη πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐν περιορισμῷ, ὑπὸ τῶν διδασκάλων του, πολὺ δὲ περισσότερον ἐξ ἐκείνων, οἵτινες κατὰ τὴν διδασκαλίαν των ἐφήρμοζον τὰ παλαιότερα συστήματα καὶ δὴ τὸ τοῦ Ἐρβάρτου; Οὐδεὶς ὅμως ἢ ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν εὐγνωμονοῦν πάντοτε τοὺς διδασκάλους των αὐτούς. Παρ' ὅτι ἑπομένως δὲν ὑφίστανται γραπτοὶ ἐπὶ τοῦ θέματος κανόνες, φρονοῦμεν ὅτι δυνάμει ἀνεγνωρισμένου ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς παιδαγωγικῆς ἐθίμου, ἀνήκει καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους τοιοῦτον δικαίωμα.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐξ ἄλλου τοὺς προϊσταμένους ἀναμφισβητήτως τοιοῦτον δικαίωμα δὲν ὑφίσταται οὔτε καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωρισθῇ. Εἰς τοὺς εἰρημένους ὅμως ἀνήκει τὸ καλούμενον δικαίωμα ἐπιτιμήσεως, διὰ τὴν μὴ συμμόρφωσιν πρὸς δοθεῖσαν διαταγὴν ἢ δι' ἐκτέλεσιν ταύτης κατὰ τρόπον πλημμελῆ. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἐπιτίμησις ἔχει πάντοτε ὅρια, πέραν τῶν ὁποίων καὶ ἀποτελεῖ ἔγκλημα.

Ἕτερον δικαίωμα εἶναι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 275 Κ.Π.Δ. παρεχόμενον εἰς πάντα πολίτην πρὸς σύλληψιν τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ δράστου κακουργήματος ἢ πλημμελήματος.

Τέλος καὶ ἡ πρόκλησις σωματικῆς βλάβης ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἡ θανάτωσις ἐν ἀθλητικοῖς ἀγωνίσμασι (οὕτω πρό τινων ἐτῶν περίπτωσις Ἕλληνος ἀθλητοῦ Βαμβακᾶ), δὲν συνιστοῦν ἀδίκους πράξεις, καλυπτόμεναι ἀπὸ τὴν παροῦσαν διάταξιν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐτηρήθησαν οἱ ὑπὸ τῶν ἀθλητικῶν κανονισμῶν καὶ συνηθειῶν προβλεπόμενοι κανόνες. Ἂν δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ἐν λόγῳ κανόνες θὰ πρόκειται περὶ ἀδίκου πράξεως καταλογιστέας εἰς τὸν δράστην κατὰ τὸν βαθμὸν ὑπαιτιότητος, ὃν ἐπέδειξεν εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν.

III. Ἐκπλήρωσις καθήκοντος.

Ἐκπλήρωσιν καθήκοντος ἀποτελοῦν λ.χ. αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτέλεσις δικαστικῆς ἀποφάσεως, κατ' οἶκον ἔρευνα καὶ κατάσχεσις, ἅτινα συνιστοῦν συνάμα καὶ ἐνάσκησιν δικαιώματος.

Ἐπίσης ἡ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Π.Κ. καὶ ἄρθρον 8 παρ. 3 καὶ 6 τοῦ ν. 3861/1929 «περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς» ἀποτελεῖ καθῆκον.

Τέλος περὶ ἐκπληρώσεως καθήκοντος ὁμιλοῦν οἱ συγγραφεῖς, ὁσάκις τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ πράττοντος ἀσκουμένου ἐπαγγέλματος. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐπὶ τῶν πρὸς θεραπευτικοὺς ἰδίᾳ (ἀλλὰ καὶ διαγνωστικούς, κοσμητικοὺς καὶ πειραματικούς) σκοποὺς ἐκτελουμένων ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἐγχειρήσεων.

Σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι ζήτημα γεννᾶται ἐν προκειμένῳ ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν ἡ ὁποία ἀποκλείει τὸν ἄδικον χαρακτῆρα τῆς πράξεως, τόσον ἐπὶ τῶν ἐπιτυχουσῶν ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἀποτυχουσῶν ἐγχειρήσεων καὶ δὴ τῶν γενομένων πρὸς θεραπευτικοὺς σκοπούς. Ἐπ' αὐτοῦ ὑπεστηρίχθησαν πλείονες τῆς μιᾶς γνῶμαι.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν θεωρητικῶν τούτων προκαταλήψεων ἓν παραμένει γεγονός. Ὅτι αἱ πρὸς θεραπευτικοὺς καὶ κοσμητικοὺς σκοποὺς ἰατρικαὶ ἐπεμβάσεις δὲν τιμωροῦνται, εἴτε ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχεν εἴτε ἀπέτυχεν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ἐτηρήθησαν οἱ ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐπιβαλλόμενοι κανόνες (1) καὶ ὑπάρχει ἡ συναίνεσις τοῦ ἐγχειρουμένου ἢ ἐν ἀδυναμίᾳ τούτου, τοιαύτη τῶν παρόντων καὶ μὲ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ἐπιφορτισμένων προσώπων (ὡς λ.χ. συζύγου, γονέων, κηδεμόνων κλπ.). Μόνον δὲ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ καὶ δὴ ὅταν δὲν δύνανται ν' ἀνευρεθῶσιν, ὁ ἰατρὸς δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐγχείρησιν καὶ ἄνευ τοιαύτης συναινέσεως. Μάλιστα δὲ κατὰ τὸν καθηγητὴν κ. Χωραφᾶν ἐνίοτε καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν προσώπων τούτων, ὅταν λ.χ. ἡ ἄρνησίς των ὀφείλεται εἰς κατάφωρον ἀμάθειαν.

Ἑπομένως χρῆσις φαρμάκων μὴ δεδοκιμασμένων ἢ μὴ ἐγκεκριμένων νομίμως ἢ εἰς δόσεις ὑπερμέτρους κλπ. δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς γενομένη παρὰ τοὺς κανόνας τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ ἑπομένως ὡς κολάσιμος ἂν ἐκ ταύτης ἐπέλθῃ ἀποτέλεσμα. (Ἐνδεχομένως δὲ καὶ δόλιον ἂν ὁ ἐπεμβαίνων ἰατρὸς χρησιμοποιῇ τὴν ἐγχείρησιν ἁπλῶς ὡς πρόσχημα ἢ καίτοι προβλέπων ὡς ἐνδεχόμενον τὸ ἐκ ταύτης ἐπιβλαβὲς ἀποτέλεσμα, ἐν τούτοις χωρεῖ εἰς τὴν πρᾶξιν).

Ἀπὸ τὰς ἐγχειρήσεις τὰς ἐκτελουμένας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ καθ' οὗ ἡ

---

(1) Σχετικὸν τὸ Β.Δ. τῆς 6–7–55 (Φ.Ε.Κ. τ. Α' ἀριθ. 171) «περὶ κανονισμοῦ ἰατρικῆς δεοντολογίας» οὗτινος τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9 ἔχουσιν ὡς κάτωθι :

Ἄρθρον 8. α) ὁ ἰατρὸς ὀφείλει ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τὴν τιμὴν καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ἐπιτρέπεται οἱαδήποτε μὴ ἐνδεδειγμένη θεραπευτικὴ ἢ χειρουργικὴ ἐπέμβασις ἢ πειραματισμὸς δυνάμενος νὰ θίξῃ τὸ αἴσθημα τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἐλευθέραν βούλησιν ἀσθενῶν ἐχόντων σῶας τὰς φρένας, β) ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἰατρὸν νὰ διαθέτῃ τὰ μέσα καὶ τὰς δυνατότητας τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης πρὸς ἱκανοποίησιν ἀθεμίτων συμφερόντων, ἀνωμάλων ὀρέξεων ἢ παθῶν, γ) ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἡ πειραματικὴ πρόκλησις νόσου πρὸς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἢ ἡ παράτασις ἢ ἐπιδείνωσις ὑφισταμένης νόσου διὰ σκοποὺς πειραματικοὺς ἢ ἄλλους, δ) ἀπαγορεύεται ἡ ἐξ ἀμελείας ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν παρανόμου κέρδους πρόκλησις τοξικομανίας.

Ἄρθρον 9. Ὁ ἰατρὸς ὀφείλει ἀπεριόριστον μέριμναν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διάσωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ὑποχρεοῦται νὰ ἀποφεύγῃ ἐπιμελῶς πᾶσαν ἐπέμβασιν δυναμένην νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀναπαραγωγῆς ἢ τὴν διακύβευσιν τῆς ζωῆς, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν περιπτώσεων ἀποδεδειγμένης καὶ ἀναποφεύκτου θεραπευτικῆς ἀνάγκης.

Περίπτωσις ἐκ τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου (ἀναγραφεῖσα εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς 23–6–61). Ὁ Α.Κ. ὑπέβαλε μήνυσιν κατὰ τοῦ Α.Ε. ἰατροῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἀμπελοκήπων. Ὡς ἀναφέρει εἰς ταύτην ὁ Α.Κ. μετέβη εἰς Ὑγειονομικὸν Κέντρον διὰ νὰ θεωρήσῃ τὸ βιβλιάριόν του ὑγείας, ἀλλ' ὁ Α.Ε. διέταξε μίαν νοσοκόμον νὰ τοῦ κάμῃ ἐμβόλιον παρὰ τὴν ἀντίθετον ἰατρικὴν γνωμάτευσιν, ἥτις ἀνεγράφετο εἰς τὸ βιβλιάριόν του καὶ καθ' ἣν ὁ ὀργανισμός του δὲν ἠνείχετο ἐμβόλιον καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἰδίου. Μετὰ τὸ ἐμβόλιον ὁ Α.Κ. ὑπέστη κρίσιν πυρετοῦ καὶ γενικὴν ἀδιαθεσίαν. Ὁ ἰατρὸς ἐξεταζόμενος εἶπεν ὅτι πρόκειται περὶ συνήθους ἀντιδράσεως προερχομένης ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Ὀρθῶς ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἔγκλησις κατὰ τὰ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἐκτιθέμενα.

ἐπέμβασις (θεραπευτικὰς ἢ κοσμητικὰς ἐκτελουμένας δηλαδὴ πρὸς ἐξαφάνισιν σωματικῶν ἐλαττωμάτων) δι' ἃς ἰσχύουν τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα, δέον νὰ διακριθῶσιν: α) αἱ ἐκτελούμεναι πρὸς τὸ συμφέρον ἄλλου προσώπου (αἱμοδοσία, ἀπόσπασις ὄρχεως ἢ ὀφθαλμοῦ πρὸς μεταμόσχευσιν), β) αἱ εὐγονικῶς ἢ κοινωνικῶς ἐνδεδειγμέναι (στείρωσις πρὸς παρεμπόδισιν γεννήσεως ἐκφύλων ἀπογόνων [1]) ἢ παρεμπόδισιν γεννήσεως μιγάδος) καὶ γ) αἱ πρὸς πειραματισμὸν ἐκτελούμεναι.

Ἐκ τούτων αἱ ὑπ' ἀριθ. α' εἶναι ἄδικοι, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ πράξεων συνιστωσῶν ἁπλᾶς σωματικὰς βλάβας γενομένας μετὰ συναίνεσιν τοῦ παθόντος κατ' ἄρθρον 308 παρ. 2 Π.Κ.

Διὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. β' περιπτώσεις ὁ ἀποκλεισμὸς ἢ μὴ τοῦ ἀδίκου τῆς πράξεως εἶναι ζήτημα εἰδικῆς νομοθετικῆς μερίμνης. Ἂν δηλαδὴ νόμος τις τὰς ἐπιτρέπῃ, δὲν εἶναι ἄδικοι. Πάντως παρ' ἡμῖν, καθ' ἃ γνωρίζομεν, οὐδεὶς τοιοῦτος νόμος ὑπάρχει καὶ ἐπομένως δέον νὰ χαρακτηρίζωνται πάντοτε ὡς ἄδικοι πράξεις.

Αἱ πρὸς πειραματισμὸν τέλος ἐκτελούμεναι ἰατρικαὶ ἐπεμβάσεις εἶναι ἄδικοι ἂν τὸ πείραμα γίνεται πρὸς σκοποὺς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης. Ἂν ὅμως τὸ πείραμα γίνεται πρὸς σκοπὸν θεραπείας τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐπέμβασις, ἐφαρμογὴν ἔχουσι τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρούσης παραγράφου ἐκτιθέμενα. [2]

IV. Ἔνοια τοῦ ὅρου «νόμος».

Ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου «νόμος» ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ εἶναι ταυτόσημος πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ αὐτοῦ ὅρου ἐν ἄρθρῳ 1 Π.Κ. περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω (σελ. 9778 ἔνθα καὶ παραπέμπομεν).

Παράδειγμα:

Ἐκ τῆς νομολογίας (Διαρκὲς Στρατοδικεῖον Καβάλας 180/1957 Ποιν. Χρ. Ζ. σελ. 149). Τὴν 22–4–56 ἐφονεύθη εἰς τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα ὑπὸ στρατιωτῶν ἐκτελούντων διαταγήν, ἄτομον καθ' ἣν ὥραν προσεπάθει νὰ διαφύγῃ εἰς Βουλγαρίαν. Κατὰ τὴν παρ. 29 τοῦ Κεφ. Β' τοῦ στρατιωτικοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας προκαλύψεων «τὸ ὅπλον δέον νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς ἐν περιπτώσει νομίμου ἀμύνης καὶ ὁσάκις πρόσωπα μὴ ἔχοντα ἄδειαν παραμονῆς ἐν τῇ ζώνῃ προκαλύψεως, δὲν ἤθελον συμμορφωθῆ μὲ τὴν τρίτην εἰδοποίησιν τοῦ σκοποῦ, ἵνα σταματήσῃ (τρίτον ἄλτ)». Ὁ ἐν λόγῳ κανονισμὸς δὲν εἶναι νόμος ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 20 Π.Κ. ἅτε μὴ ἐκδοθεὶς κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμου ἢ ἄλλως πως κυρωθεὶς διὰ νόμου. Εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ἡ ἀνθρωποκτονία ἔλαβε χώραν μετὰ τὸ τρίτον ἄλτ, κλπ. κατὰ τὰ ἐν τῷ ὡς ἄνω κανονισμῷ διαλαμβανόμενα. Ἐν τούτοις ἡ πρᾶξις δὲν ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἄδικος καὶ διὰ τὸν δόντα τὴν διαταγὴν προϊστάμενον, διότι κατὰ τελολογικὴν ἑρμηνείαν δὲν ἀντίκειται πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς συντηρήσεως καὶ προαγωγῆς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, οὓς ἐπιδιώκει τὸ δίκαιον. Διὰ τοὺς στρατιώτας δὲν γεννᾶται ἀμφιβολία ὅτι ἡ διαταγὴ ἦτο δεσμευτικὴ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 Π. Κ. διαλαμβανόμενα περὶ προσταγῆς.

ΔΗΜ. ΝΤΖΙΩΡΑΣ

---

(1) Ἡ πρὸς ἀποφυγὴν συλλήψεως ἐπέμβασις ἵνα ἀποφευχθῶσι μελλοντικαὶ δυσάρεστοι συνέπειαι διὰ τὴν ὑγείαν τῆς καθ' ἧς αὕτη, ὑπάγεται εἰς τὴν πρώτην (Ι) κατηγορίαν τῶν ἰατροχειρουργικῶν ἐπεμβάσεων.

(2) Πλείονα Χωραφᾶ «Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ποινικοῦ Δικαίου» 1960 παρ. 52 Ι σελ. 181 ἐπ.

ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΑΥΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ πρώην Ἐφέτου, Κυβερνητικοῦ πράκτορος εἰς τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια, Δικηγόρου, Γεν. Γραμματέως τῆς «Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου», Μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Διεθνοῦς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου» κ. **ΧΡ. Π. ΓΙΩΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

III. Βαρύτης τοῦ πταίσματος ἢ σοβαρότης τῆς προσγενομένης ζημίας.

Βάσει τίνος ἐκ τῶν δύο τούτων στοιχείων πρέπει νὰ σταθμισθῇ τὸ μέγεθος τῆς ἐπιβληθησομένης εἰς τὸν ὑπαίτιον τῆς ἐξ ἀμελείας ποινικῆς παραβάσεως ποινῆς;

Πᾶν κακὸν πρέπει νὰ πλήττεται εἰς τὴν γενεσιουργὸν αὐτοῦ αἰτίαν. Ἵνα ἡ διὰ τῆς ἐπιβληθησομένης ποινικῆς κυρώσεως σκοπουμένη καταστολὴ τοῦ ἐξ ἀμελείας ἐγκλήματος ἐπιτευχθῇ, πρέπει ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸ «ποινικὸν πταῖσμα», διότι τούτου ἀπότοκος, ἤτοι τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπαιτίου ἐλλείψεως τῆς προσηκούσης προσοχῆς, εἶναι ἡ ἐπελθοῦσα ζημία, μικρὰ ἢ μεγάλη. Δύναται νὰ καταστῇ προσεκτικώτερος ὁ ἄνθρωπος ὅταν τιμωρηθῇ ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ πταίσματός του, οὐχὶ δὲ ἀναλόγως τῆς προξενηθείσης ζημίας, ἡ ὁποία ἐνίοτε ἐκ τυχαίας συμπτώσεως, δυνατὸν νὰ εἶναι μεγάλη εἰς τὰ μικρὰ πταίσματα καὶ μικρὰ εἰς τὰ μεγάλα πταίσματα (1). Ἐὰν ἤθελε σταθμισθῇ ἡ ἐπιλεγησομένη ποινικὴ κύρωσις μὲ βάσιν τὴν σοβαρότητα τῆς προξενηθείσης ζημίας (καὶ οὐχὶ τῆς βαρύτητος τοῦ πταίσματος), ἀφ' ἑνὸς παραμελεῖται ἡ προσήκουσα κοινωνικὴ ἄμυνα ἔναντι προσώπου ὑποπέσαντος εἰς βαρὺ πταῖσμα, ὅπερ δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῇ ἂν ἡ ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐπιβαλλομένη κύρωσις δὲν εἶναι ἀνάλογος, καὶ ἐξ ἄλλου ἡ τοιαύτη πρακτικὴ θὰ εἶχεν ἐνδεχομένως τὸ ψυχολογικὸν ἀποτέλεσμα, ὅτι οἱ ὁδηγοὶ ὀχημάτων θὰ κάμνουν ἀθελήτως μίαν ὑποσυνείδητον ἐπιλογὴν καὶ θὰ ἀμελοῦν ἔτι πλέον τὰς συνεπείας ὅταν αὗται πιθανολογοῦνται κατὰ τὴν στιγμιαίαν ἀντίληψίν των μικραί, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἐν τῇ πραγματικότητι ἐνδέχεται νὰ ὦσι σοβαραί. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀνάλογος τῆς ἐπελθούσης ζημίας ἐκλογὴ τοῦ κατασταλτικοῦ μέτρου ἐνθυμίζει ὀλίγον τὴν ἀνταποδοτικὴν μορφὴν τῆς ποινῆς, ὁμοφώνως ἀποδοκιμαζομένην τὴν σήμερον ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι μία προσγενομένη σοβαρὰ ζημία συνεπείᾳ ποινικῆς τινος ἐξ ἀμελείας παραβάσεως ἐφελκύει ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῆς Κοινωνίας. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εὑρίσκεται ε κ τ ὸ ς τῆς «βουλήσεως» τοῦ δράστου, δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ προληφθῇ, κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ κακόν, εἰμὴ διὰ τῶν γενικωτέρων μέτρων περιορισμοῦ τῶν ἐξ ἀμελείας ἀδικοπραγιῶν. Τὴν σοβαρότητα τῆς ζημίας ἄλλως τε, θέλουν ἀντικρύσει—καὶ αὗται ὅμως ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων—αἱ παραλλήλως ἐπιβαλλόμεναι ἀστικαὶ ἀποζημιώσεις, ἀνεξάρτητοι αὗται οὖσαι τῆς βαρύτητος τοῦ πταίσματος.

IV. Ἀποτελεσματικότης τῶν κατασταλτικῶν ἢ διοικητικῶν μέτρων.

Τὸ κοινωνικῶς εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ποινικῆς κυρώσεως τὸ ἐπιτυγχανόμενον διὰ τοῦ παραδειγματισμοῦ, ἀναγκαίου διὰ τὴν γενικὴν πρόληψιν, ἐμειώθη κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους, ἕνεκα πολλῶν αἰτίων. Θὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα τὸ εἰδικὸν τοῦτο ζήτημα ἐν ᾧ μέτρῳ εἶναι ἀπαραίτητον, ἵνα θίξωμεν τὸ θέμα τὸ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἐκθέσεως.

---

(1) Σημ. Ἄλλο βεβαίως τὸ ζήτημα ὁποία θὰ πρέπῃ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς π ρ ο σ ή κ ο υ σ α «προσοχὴ» εἰς ἑκάστην δεδομένην περίπτωσιν.

Αἱ ὑπὸ τῶν κωδίκων ἀπειλούμεναι, ὑπὸ τῶν δικαστηρίων δ' ἐπιβαλλόμεναι, ἐν Ἑλλάδι τοὐλάχιστον, εἰς τοὺς ἐνόχους τῶν ἐξ ἀμελείας ποινικῶν παραβάσεων ποιναί, ἕνεκα τῆς μετριότητός των, στεροῦνται καθ' ἑαυτὰς ἰσχυροῦ ἐκφοβιστικοῦ ἀποτελέσματος, δεδομένου ἄλλως τε ὅτι ἡ φύσις τῶν τοιούτων παραβάσεων δὲν ἐνδεικνύει κακότητα τοῦ δράστου χρήζουσαν αὐστηρᾶς μεταχειρίσεως. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εὐχερείας, ἣν παρέχει ὁ νόμος εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς μετατροπὴν τῶν μικροτέρων κατὰ τῆς ἐλευθερίας ποινῶν εἰς χρηματικὰς [1] — ἀσχέτως πρὸς τὴν κατ' ἀρχὴν σκοπιμότητα τοῦ νομοθετικοῦ τούτου μέτρου, πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν τῶν βραχυπροθέσμων ποινῶν—ἀπετέλεσεν ἑτέραν αἰτίαν ἐξατμίσεως τῆς γενικῆς προληπτικῆς δυνάμεως τῆς ποινῆς, διότι ἕνεκα τῆς ἐντῇ Πράξει ἐλλείψεως συγκεκριμένων στοιχείων διαπιστώσεως ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς ἀληθοῦς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν δικαζομένων κατηγορουμένων, ὁ κατὰ βάσιν ὀρθὸς δυνητικὸς θεσμὸς τῆς μετατροπῆς ἐφαρμόζεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων μὲ τοιαύτην κατὰ κανόνα συγκατάβασιν, τοὐλάχιστον ἐν Ἑλλάδι, ὥστε συνήθως καταλήγει εἰς πλήρη ἐξάτμισιν τοῦ συνόλου τῆς ἐπιβαλλομένης ποινικῆς κυρώσεως καὶ τοῦ δι' αὐτῆς ἐπιδιωκομένου ἀποτελέσματος τῆς γενικῆς καὶ εἰδικῆς ἔτι προλήψεως.

Ἑτέρα αἰτία ἀντι-κατασταλτικὴ τῶν τοιούτων ποινικῶν παραβάσεων εἶναι ὁ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν ἔχων θεσμὸς τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν. Τὰ παντὸς εἴδους μεταφορικὰ ὀχήματα ὑπόκεινται εἰς ἀσφάλισιν ἐπὶ ἀτυχημάτων. Ὡς ἀναγράφω εἰς τὸ προοίμιον τῆς παρούσης, ὑπῆρξαν ἐν Ἑλλάδι καὶ περιπτώσεις προσποιητῶν ἀτυχημάτων πρὸς ἐπιτυχίαν ἀθεμίτων ἀποζημιώσεων ἀπὸ τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας. Αἱ ἑταιρίαι αὗται δὲν εἶναι συνήθως εἰς θέσιν νὰ ἐξακριβώσουν τοιαύτας εἰκονικότητας ἢ ἄλλοτε ἀμελοῦν πρὸς τοῦτο. Φαίνεται, ὅτι τὰ κανονικὰ κέρδη τοιούτων ἑταιριῶν εἶναι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ηὐξημένα, ὥστε αἱ λεπτομέρειαι αὗται ἀποτελοῦν ἀμελητέαν ποσότητα.

Ὁ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ἐξ ἄλλου, γνωρίζων ὅτι τὸ ὄχημα ὅπερ ὁδηγεῖ εἶναι ἠσφαλισμένον κατὰ ἀτυχημάτων καὶ συνεπῶς καὶ τοῦτο ἀπηλλαγμένον, ἀλλὰ ἐμμέσως καὶ αὐτὸς οὗτος προσωπικῶς μέχρι τῆς συνήθως ἀξιολόγου ἀξίας τοῦ αὐτοκινήτου πάσης ἐνδεχομένης ζημίας ἔστω καὶ εἰς τρίτον πρόσωπον ἐπελθούσης, δείκνυται ἀσυναισθήτως ὀλιγώτερον προσεκτικός, ἐν ᾧ παραλλήλως ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυσσομένη ταχύτης δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν τέρπῃ, ἡ δ' ἔντασις τῆς προσοχῆς αὐτοῦ κατέρχεται αὐτομάτως ὁμοῦ μὲ τὴν κατάπτωσιν τῆς συναισθήσεως τῶν εὐθυνῶν του.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν συμπεριφέρεται πάντοτε συμφώνως μὲ τὴν λογικήν, ὁδηγεῖται ἐνίοτε καὶ ὑπὸ παρωθήσεων. Τὰς φυσικὰς ἀτελείας τοῦ ἀνθρώπου δὲν πρέπει νὰ ἐπαυξάνουν οἱ θεσμοί, οἷος ἐν προκειμένῳ εἶναι ὁ θεσμὸς τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν. Ἀλλ' ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν οὐδὲ νὰ προταθῇ κἂν ἡ κατάργησις τοῦ θεσμοῦ τούτου, ὁ ὁποῖος ἀνεκτιμήτους παρέχει ὑπηρεσίας εἰς τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας, εἰδικώτερον δὲ καὶ ἐπὶ αὐτῶν τούτων τῶν ἐκ τῆς συγκοινωνιακῆς κινήσεως πηγαζόντων ἀτυχημάτων πολυτίμους προσφέρει ὑπηρεσίας εἰς τοὺς παθόντας, τοὺς ὁποίους ἀπαλλάσσει πολλῶν ταλαιπωριῶν καὶ δυσχερειῶν. Αἱ προαναφερθεῖσαι ὅμως κακαὶ αὐτοῦ συνέπειαι ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐξ ἀμελείας ποινικῶν παραβάσεων θὰ ἦτο δυνατὸν ἴσως κατὰ μέγα μέρος ν' ἀποφευχθοῦν διὰ νομοθετικοῦ τινος μέτρου, οἷον τὸ ἑξῆς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς: Ἐν περιπτώσει καταδίκης, τὸ δικαστήριον παραπλεύρως πρὸς τὴν ποινὴν πρέπει ν' ἀπαγγέλλῃ κατὰ τοῦ διὰ τοιαύτας παρα-

(1) Συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 82 Π.Κ., ὡς ἰσχύει τροποποιηθεῖσα διὰ μεταγενεστέρων νόμων, τελευταῖον δὲ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3555 ἔτους 1956 Ν.Δ., πᾶσαι αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ ἔτος στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας ποιναὶ δύνανται νὰ μετατραποῦν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς χρηματικάς.

βάσεις καταδικασθέντος ἐν ἀξιόλογον ὑπὲρτοῦ Κράτους εἰδικὸν πρόστιμον ἰδιορρύθμου μορφῆς (ἂς τὸ ἀποκαλέσωμεν προχείρως «πρόστιμον —μετανοίας») μὴ ὑποκείμενον εἰς ἀσφάλισιν, ὡς λεπτομερέστερον περιγράφω κατωτέρω εἰς τὰ Συμπεράσματα τῆς παρούσης ἐκθέσεως. Αὐτονόητον εἶναι, ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀποζημιώσεις τοῦ παθόντος θὰ τυγχάνουν προνομιακῆς εἰσπράξεως ἐκ τῆς ὅλης περιουσίας τοῦ καταδικασθέντος.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἔχω ἀναγράψει, ὅτι τὸ ἐξ ἀμελείας πταῖσμα, λόγῳ τῆς φύσεώς του, παρέχει δυσχέρειαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ διαπίστωσίν του. Ἐξ ἄλλου, τὰ διὰ τῆς ποινῆς ἀσκούμενα κατασταλτικὰ μέσα ἀπώλεσαν ἐν μέρει τὴν ἀποτελεσματικότητά των, ὡς ἐπίσης ἀνέφερα ὀλίγον ἀνωτέρω. Ἀλλ' ὅμως αἱ ἐξ ἀμελείας ποινικαὶ παραβάσεις δὲν δύνανται ἀπὸ ἀπόψεως διαφθορᾶς χαρακτῆρος οὐδὲ νὰ παραβληθοῦν κἂν πρὸς τὰς ἐκ δόλου τελουμένας. Ἐν τούτοις, ἀνεξαρτήτως θεωρητικῶν ἀπόψεων κοινωνικὴ ἀνάγκη παρίσταται ὅπως ἡ ποινικὴ δικαιοδοσία διατηρηθῇ διὰ τὰς ἐξ ἀμελείας ποινικὰς παραβάσεις χωρὶς μάλιστα νὰ μειωθῇ ἡ διὰ τοῦ παραδειγματισμοῦ ἀσκουμένη γενικὴ προληπτικὴ αὐτῆς ἐπίδρασις. Παραλλήλως ὅμως ἀναμφισβήτητος εἶναι ἡ εὐεργετικὴ ἐν προκειμένῳ ἐπίδρασις τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων διοικητικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα εἶναι κατάλληλα διὰ νὰ προλαμβάνουν τὴν κοινωνικὴν αὐτὴν μάστιγα τῶν τελευταίων χρόνων, ἤτοι τῶν τροχαίων ἰδίᾳ ἀτυχημάτων. Εἰς τὴν ἑπομένην παράγραφον μνημονεύομεν τινὰ ἐξ αὐτῶν.

V. Τελευταῖαι τινὲς παρατηρήσεις.

Ὁ παράγων «μηχανὴ» δὲν εἶναι παραμελητέος ὡς εἷς τῶν συντελεστῶν τῶν ἐν λόγῳ ἀτυχημάτων. Διὰ τὴν συνεχῆ διατήρησιν τοῦ παράγοντος τούτου ἐν καλῇ καταστάσει εὐκταῖον ἤθελεν εἶσθαι ὅπως ἱδρυθῇ ἐν τῷ Κράτει εἰδικὸν Σῶμα αὐτόνομον μὲ ἱεραρχίαν σχεδὸν στρατιωτικήν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποστολὴ θὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐλέγχῃ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν μηχανῶν συγκοινωνίας καὶ ἐπικοινωνίας παντὸς εἴδους. Οὐκ ὀλίγα εἶναι τὰ ἐν Ἑλλάδι ἀτυχήματα τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν μηχανῶν.

Πᾶς ἄνθρωπος διὰ τῆς ἀσκήσεως ἀναπτύσσει τὰς φυσικὰς αὐτοῦ ἱκανότητας. Ἐὰν ὅμως κάμῃ ἔναρξιν ἀσκήσεώς τινος εἰς προκεχωρημένην σχετικῶς ἡλικίαν, ἰδίᾳ ἐὰν διὰ τὴν ἄσκησιν ταύτην ἦναι ἀναγκαῖαι δεξιότητες ἀπαιτοῦσαι φυσικὰς ἱκανότητας εἰς ἀνώτερον βαθμόν, οἷαι αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὸν ὁδηγὸν ὑπὸ ἐνδεχομένας δυσχερεῖς περιστάσεις, εἶναι πιθανὸν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχῃ. Φρονῶ ἑπομένως, ὅτι ἡ ἄδεια τοῦ ὁδηγεῖν δὲν πρέπει νὰ χορηγῆται τὸ πρῶτον εἰς πρόσωπα ὑπερβάντα ἡλικίαν τινά, π.χ. τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον ἔτος. Πᾶς ἐπιθυμῶν νὰ διδαχθῇ τὸ ὁδηγεῖν δύναται κάλλιστα νὰ ἀρχίσῃ ἐκπαιδευόμενος πρὸ τῆς ἡλικίας ταύτης. Ἐὰν ἀρχίσῃ βραδύτερον, τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ κίνδυνον καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν.

Ἐνδεδειγμένη εἶναι ἡ ἐνδελεχὴς ἐπαγρύπνησις πρὸς τήρησιν τῶν περὶ τῆς τροχαίας κινήσεως ὑφισταμένων ἑκάστοτε διοικητικῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφορῶσα τὴν προκειμένην περίπτωσιν τήρησις τῶν ἐργατικῶν νόμων ὑπεραπασχολήσεως.

Ἐνδείκνυται ἐπίσης, ὅπως, ἰδίᾳ εἰς τὰς μεγαλειτέρας πόλεις, ἱδρυθοῦν εἰδικὰ τμήματα εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐξ ἀμελείας ποινικῶν παραβάσεων, συγκροτούμενα ἀπὸ δικαστὰς οἱ ὁποῖοι, παραλλήλως πρὸς τὴν γενικὴν ἐγκληματολογικὴν μόρφωσίν των, νὰ ἔχουν διακούσει εἰδικὰς συστηματικὰς παραδόσεις ἢ ὁμιλίας.

Δεδομένου, ὅτι ἡ ἐξ ἀμελείας ἐγκληματικότης δὲν ἀποδεικνύει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν διαφθορὰν χαρακτῆρος, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν ὑποτρόπων, πρέπει

διὰ τοὺς τελευταίους τούτους νὰ γίνεται ἡ ἁρμόζουσα δι' αὐτοὺς ἐγκληματολογικὴ κατάταξις καὶ προσήκουσα αὐτῶν μεταχείρισις.

Γενικῶς ὅμως, εἰς τοὺς ἐξ ἀμελείας παραβάτας ποινικῶν διατάξεων, ὅταν ἐφαρμόζηται ἐπ' αὐτῶν ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας, πρέπει κατὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς νὰ ἐφαρμόζηται τὸ μᾶλλον ἤπιον σύστημα, νὰ ἐκλέγηται δὲ ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα καὶ τὸ ἐνδεχομένως ἐφαρμοστέον μέτρον ἀσφαλείας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱαδήποτε ποινικὴ κύρωσις πρέπει νὰ συνδυάζηται καὶ μὲ ὑποχρεωτικὴν παρακολούθησιν ὠργανωμένων εἰδικῶν διδασκαλιῶν.

VI. Συμπεράσματα καὶ προτάσεις.

1) Πρέπει νὰ ὁρισθῇ νομοθετικῶς (ἀνεξαρτήτως τοῦ κατωτάτου ὁρίου) καὶ ἓν ἀ ν ώ τ α τ ο ν ὅριον ἡλικίας, λ.χ. τὸ 45ον ἔτος, ἢ οἱονδήποτε ἄλλο ἤθελε κριθῇ σκόπιμον ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων, διὰ τὴν ἔναρξιν ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ ὁδηγεῖν αὐτοκινήτους μηχανάς.

2) Ἀναγκαία ἐπίσης παρίσταται προηγουμένη εἰς εἰδικὴν Σχολὴν θεωρητικὴ διδασκαλία τοῦ ἀσκουμένου.

3) Πᾶν πρόσωπον κεκτημένον ἄδειαν τοῦ ὁδηγεῖν πρέπει νὰ ὑποβάλληται κατὰ συχνὰ χρονικὰ διαστήματα, νομοθετικῶς προκαθωρισμένα, εἰς εἰδικὰς ἰατρικὰς καὶ ἄλλας ἐξετάσεις, πρὸς διαπίστωσιν τοῦ ἂν διατηρῇ ἑκάστοτε ἐν καλῇ καταστάσει τὰς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένας φυσικὰς ἱκανότητας. Ἡ μὴ ἔγκαιρος ὑποβολὴ εἰς τοιαύτας ἐξετάσεις δέον νὰ συνεπάγηται τὴν αὐτόματον ἀκύρωσιν τῆς ἀδείας τοῦ ὁδηγεῖν.

4) Τὸ κατασταλτικὸν μέτρον, ποινὴ ἢ μέτρον ἀσφαλείας, πρέπει νὰ ἐκλέγηται μὲ γνώμονα κυρίως τὴν β α ρ ύ τ η τ α τοῦ π τ α ί σ μ α τ ο ς. Ἡ σ π ο υ δ α ι ό τ η ς τῆς προξενηθείσης ζ η μ ί α ς, πλὴν ὅλως ἰδιαζουσῶν ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, ἐπηρεαζουσῶν καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν βαρύτητα τοῦ πταίσματος, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει, εἰμὴ διὰ τὰς ἀστικὰς ἀποζημιώσεις.

5) Ἐν περιπτώσει καταδίκης ὁδηγοῦ τινος διὰ ποινικὴν παράβασιν ἐξ ἀμελείας κατὰ τὴν κυκλοφορίαν δι' αὐτοκινήτου μηχανῆς παντὸς εἴδους, τὸ δικαστήριον παραπλεύρως πρὸς τὴν ποινικὴν κύρωσιν πρέπει νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν κ α τ α δ ι κ α σ θ έ ν τ α καὶ εἶδός τι ἰδιορρύθμου προστίμου (δυναμένου ν' ἀποκληθῇ «πρόστιμον—φόρος» ἢ «πρόστιμον μετανοίας», ἢ οἱοσδήποτε ἄλλος καταλληλότερος τυχὸν νομικὸς ὅρος ἤθελεν ἐξευρεθῇ). Τὸ μέγεθος τοῦ ἰδιορρύθμου τούτου προστίμου θὰ ὑπολογίζηται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς σημαντικὸν ποσὸν ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ πταίσματος καὶ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τεθησομένων ἀνωτάτων καὶ κατωτάτων ὁρίων. Τὸ ἰδιόρρυθμον τοῦτο πρόστιμον θὰ εἰσπράττηται προνομιακῶς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκ τῆς ὅλης περιουσίας τοῦ καταδικασθέντος, πρὸς ἀντίκρυσιν τῶν δαπανῶν αὐτοῦ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων. Δ ὲ ν θ ὰ ὑ π ό κ η τ α ι ὡς πρὸς τοῦτο ἀ σ φ ά λ ι σ ι ς ὑπὸ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει. Ἡ μηχανὴ (ὄχημα), διὰ τῆς ὁποίας ἐπηνέχθη ἡ ζημία, θὰ ἀποτελῇ νόμιμον ἐνέχυρον διὰ τὴν προνομιακὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἰδιορρύθμου τούτου προστίμου δι' ἁπάσης τῆς ἀξίας της, μετὰ τὴν προαφαίρεσιν τῶν ἐνδεχομένως βαρυνουσῶν αὐτὴν ἀνασφαλίστων τυχὸν ἀστικῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐκ τῆς πράξεως παθόντων.

6) Πᾶς καταδικασθεὶς εἰς οἱανδήποτε ποινὴν διὰ παράβασιν ἐξ ἀμελείας κατὰ τὴν ὁδήγησιν οἱουδήποτε μέσου κυκλοφορίας, πρέπει νὰ παρακολουθήσῃ ὑποχρεωτικῶς, ἐπὶ ἀπειλῇ κυρώσεων, ὠργανωμένας εἰδικῶς ὁμιλίας ἢ διδασκαλίας ἐφ' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον.

7) Πρέπει νὰ ἱδρυθῇ εἰδικὸν αὐτόνομον Σῶμα μὲ ἱεραρχίαν σχεδὸν στρατιω-

τικήν, ἀποτελούμενον ἀπὸ εἰδικούς. Τοῦ Σώματος τούτου ἀποκλειστικὴ ἀποστολὴ θὰ ἦναι νὰ ἐλέγχῃ εἰδικῶς καὶ ὑπευθύνως τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν μηχανῶν συγκοινωνίας καὶ ἐν γένει τῶν μεταφορικῶν αὐτοκινήτων μέσων κυκλοφορίας πάσης κατηγορίας καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

8) Εἰδικὰ τμήματα πρέπει νὰ ἱδρυθοῦν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐξ ἀμελείας ποινικῶν παραβάσεων, τοὐλάχιστον εἰς τὰ δικαστήρια τῶν μεγαλειτέρων πόλεων. Οἱ δικασταὶ οἱ συγκροτοῦντες τὰ δικαστήρια ταῦτα, παραλλήλως πρὸς τὴν γενικὴν ἐγκληματολογικὴν ἐκπαίδευσίν των, πρέπει νὰ ἔχουν προηγουμένως παρακολουθήσει εἰδικὰς ὁμιλίας ἢ παραδόσεις εἰς 'Επιστημονικὰ 'Ινστιτοῦτα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

9) Ρητέον ἐν τέλει, ὅτι ἐνδείκνυται ἐνδελεχὴς ἐπαγρύπνησις πρὸς τήρησιν τῶν περὶ τροχαίας κινήσεως ὑφισταμένων ἑκάστοτε διοικητικῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ εἰδικώτερον ἡ ἀφορῶσα τὸ προκείμενον θέμα τήρησις τῶν ἐργατικῶν νόμων ὑπεραπασχολήσεως τῶν ὁδηγῶν.

Χ. ΓΙΩΤΗΣ

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Η ΑΡΚΟΥΔΑ

— ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΩΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ Φ. ΧΑΛΛΙΝΤΕΫ —

Μετὰ τὴν σύνταξιν κάθε ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἥτις ἀφεώρα εἰς διάφορα ἀντικείμενα, αὕτη ὑπεβάλετο, πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς της, πρὸς ἔγκρισιν, εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον.

Μία ἀπ' αὐτὲς τὶς διατάξεις ἦτο καὶ ἡ ἀφορῶσα τὴν ἀπαγόρευσιν κυκλοφορίας εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῶν 'Αθηνῶν τῶν ἀρκουδαρέων.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως, ἐκλήθην ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Χαλλίντεϋ εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον καὶ παρεκλήθην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ νῦν Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γαρδίκα, νὰ ἀναπτύξω τὸ λόγο τῆς συντάξεώς της.

'Εγὼ φυσικὰ ὑπεστήριξα ὅτι σκοπὸς καὶ μόνον ἦτο ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἀσχημίας εἰς τὸ κέντρον τῆς Πρωτευούσης. Στὸ ἄκουσμα αὐτὸ ὁ μακαρίτης ἔσκασε στὰ γέλοια καὶ εἶπε εἰς τὸν κ. Γαρδίκα «τὸν πιάσαμε τὸν κ. Καλυβίτη, δὲν γνωρίζει τὸ λόγο τῆς ἀπαγορεύσεως» καὶ γελώντας προσέθεσε : «δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος, ἀλλ' ὅτι τὰ ἄλογα μόλις μυρίσουν τὴν ἀρκούδα ἀφηνιάζουν καὶ γίνονται πρόξενα δυστυχημάτων, καὶ ἔκανε τὴ χαρακτηριστικὴ κίνησι τῶν ἁλόγων ποὺ μυρίζουν τὶς ἀρκοῦδες».

'Ο κ. Γαρδίκας καὶ ἐγὼ μετὰ βίας κατωρθώσαμε νὰ κρατήσωμε τὰ γέλοια τὰ ὁποῖα ἐξέσπασαν ἀκράτητα, ὅταν βρεθήκαμε οἱ δυό μας εἰς τὸ γραφεῖο τοῦ κ. Καθηγητοῦ.

Ι. ΚΑΛΥΒΙΤΗΣ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου
κ. ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ

Ἕνα πρόβλημα ποὺ ἀρχίζει νὰ βρίσκῃ τὴ λύσι του στὸν τόπο μας εἶναι καὶ τὸ θέμα τοῦ Τουρισμοῦ. Κοινὴ συνείδησι τῶν ἁρμοδίων καὶ εἰδικῶν, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀσχέτως φύλου, ἡλικίας καὶ μορφώσεως, εἶναι ὅτι ἡ χώρα θὰ εὐημερήσῃ ὅταν κατορθώσῃ ν' ἀξιοποιήσῃ τουριστικῶς τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων πλεονεκτημάτων ποὺ διαθέτει. Καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσι αὐτὴ πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ ὅλων, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν τουριστῶν, ποὺ κάθε χρόνο ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλλάδα, ν' αὐξάνῃ κατὰ τὸ δυνατὸν κατὰ γεωμετρικὴν πρόοδον. Κατὰ τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1961 ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἑλλάδα 400.000 περίπου τουρίστες ποὺ ὑπολογίζεται ὅτι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους θὰ ὑπερβοῦν τὶς 500.000. Ἀριθμὸς φυσικὰ ὄχι εὐκαταφρόνητος, ἀλλὰ ποὺ μπορεῖ ὄχι μόνον νὰ διπλασιασθῇ καὶ τριπλασιασθῇ, ἀλλὰ νὰ δεκαπλασιασθῇ, δεδομένου ὅτι ἡ Ἰταλία μὲ πολὺ λιγώτερες φυσικὲς ὁμορφιὲς κάθε χρόνο τραβᾷ πάνω ἀπὸ 10.000.000 τουρίστες.

Δὲν θὰ ἀναφερθοῦμε στὸ σημείωμά μας αὐτὸ μὲ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν γιὰ τὴν αὔξησι τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος. Ἁπλῶς ἀναφέρουμε τοὺς ἀριθμοὺς γιὰ νὰ ὑπογραμμίσουμε τὴ σημασία ποὺ διαδραματίζει ὁ τουρισμὸς στὴν οἰκονομία τοῦ κάθε τόπου καὶ εἰδικώτερα τῆς Ἑλλάδος, ποὺ τὸ τουριστικὸ συνάλλαγμα καλύπτει βασικὲς ἀνάγκες διατροφῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθῇ ὅτι μόνον διὰ τῶν δύο πορθμείων «Ἠγνατία» καὶ «Ἄππια» ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα μέσῳ Ἰταλίας 80.000 τουρίστες, κατὰ τὴν νέαν δὲ τουριστικὴν περίοδον ὑπολογίζεται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ διπλασιασθῇ.

Ἡ ἀνάπτυξις ὅμως τοῦ τουρισμοῦ καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τουριστῶν, οἱασδήποτε κατηγορίας καὶ οἰκονομικῆς ἐπιφανείας, δημιουργεῖ πρόσθετα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις στὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα μας. Ὁ ξένος τουρίστας ποὺ ἔρχεται στὴν Ἑλλάδα εἴτε ἀτμοπλοϊκῶς, εἴτε ὁδικῶς ἢ ἀεροπορικῶς, θὰ ἔχῃ τὴν πρώτη ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἑλλάδα μέσῳ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου διὰ τοῦ ἐλέγχου τοῦ διαβατηρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὴν παραμονήν του στὴν Ἑλλάδα θὰ ἔχῃ τὴν μεγαλυτέραν ἀνάγκην τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ἔτσι τὰ καθήκοντα τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἶναι ηὐξημένα, ἀπὸ τὴν καλὴ δὲ στάσιν τῶν ἀστυνομικῶν, συμπεριφορὰν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν τουριστῶν, ἐξαρτᾶται κατὰ σημαντικὸν ποσοστὸν ἡ δημιουργία καλῶν ἐντυπώσεων καὶ ἡ ζῶσα διαφήμισις τοῦ τόπου μας. Γιατὶ ὁ ξένος τουρίστας δὲν ἔρχεται στὸν τόπο μας μόνον γιὰ νὰ θαυμάσῃ τοὺς ἀρχαιολογικούς μας θησαυρούς, νὰ χαρῇ τὸν ἥλιο καὶ τὴ θάλασσα, ἀλλὰ καὶ νὰ περάσῃ εὐχάριστα καὶ μέσα σ' ἕνα πολιτισμένο περιβάλλον τὶς μέρες ποὺ διαθέτει. Καὶ γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀρτία καὶ ὑποδειγματικὴ ἡ ἐξυπηρέτησίς του.

Εἶναι κανόνας ὅτι ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἀπὸ ἕναν καινούργιο τόπο εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸ μισό. Ἡ πρώτη καλὴ ἐντύπωσις προδιαθέτει τὸν τουρίστα εὐνοϊκά, ὥστε μαζὶ μ' ὅλες τὶς ἄλλες ἐντυπώσεις ποὺ τελικὰ θὰ ἀποκομίσῃ, νὰ δημιουργήσῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι μιὰ χώρα ποὺ προσφέρεται τουριστικῶς στοὺς ξένους. Καὶ τὴν πρώτη καλὴ ἢ κακὴ ἐντύπωσι θὰ τὴν δώσουν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τόσον κατὰ τὸν ἔλεγχο τῶν διαβατηρίων, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα ποὺ θὰ κάμῃ ὁ τουρίστας στὸ Ἑλληνικὸ ἔδαφος. Γιατὶ ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸ ὄργανο θὰ ζητήσῃ καὶ θὰ πάρῃ τὶς πρῶτες του πληροφορίες γιὰ τὴ διαμονή του στὸν τόπο μας.

Πρὶν μιλήσουμε εἰδικώτερα γιὰ τὶς πρόσθετες ὑποχρεώσεις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, πρέπει νὰ δώσουμε μιὰ εἰκόνα τῶν πιθανῶν τουριστῶν ποὺ μᾶς ἔρχονται κάθε χρόνο καὶ τὸν τρόπον εἰσόδου αὐτῶν στὸ Ἑλληνικὸ ἔδαφος. Τρεῖς εἶναι οἱ δρόμοι ποὺ ἀκολουθοῦν οἱ τουρίστες. Τὸ ἀεροπλάνο ποὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν τουριστῶν εἶναι σχετικὰ περιωρισμένος καὶ ἀνήκουν κυρίως σὲ εὔπορες οἰκονομικὲς καταστάσεις. Ἡ κατηγορία αὐτῶν τῶν τουριστῶν εἶναι καὶ ἡ πλέον ἀπαιτητική. Εἴτε ἀτομικὰ ταξιδεύει ὁ τουρίστας τῆς κατηγορίας αὐτῆς, ἢ οἰκογενειακὰ ἢ σὲ μικρὲς ὁμάδες ἔχει τὴν ἀξίωσι, στὸν τόπο ποὺ ἐπισκέπτεται, νὰ βρῇ ὅ,τι καὶ στὸν τόπον του καὶ νὰ τύχῃ ὑποδοχῆς σχεδὸν «μαχαραγιά». Εἶναι ὁ τουρίστας ποὺ διαθέτει ἀρκετὰ δολλάρια, ἄσχετα ἀπὸ ποιὰ χώρα προέρχεται καὶ θέλει νὰ βρῇ μιὰ ἀρτία ὑποδοχὴ καὶ κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸν τόπο του. Εἶναι βιαστικὸς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περιμένῃ οὔτε δευτερόλεπτο γιὰ τὸν ἔλεγχο, καὶ ζητάει ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες τουρισμοῦ καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα σαφεῖς ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματα ποὺ θὰ θέσῃ, γιὰ τὰ τυχὸν ξενοδοχεῖα, τὶς τιμές, τὴν τοποθεσίαν, τὰ μέσα κυκλοφορίας, τὰ τουριστικὰ ἐνδιαφέροντα τῆς περιοχῆς, τὰ κέντρα διασκεδάσεως καὶ ψυχαγωγίας καὶ γενικὰ ἐρωτήσεις γιὰ τὰ πλέον ἀπίθανα πράγματα. Κατ' ἀρχὴν ὁ τουρίστας οἱασδήποτε κατηγορίας εἶναι δύσπιστος καὶ τὴ δυσπιστία του τὴν ἐκδηλώνει ἀμέσως ἀπὸ τὴν πρώτη μὴ ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησι ποὺ θὰ πάρῃ. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη τὰ πρόσωπα ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς τῆς κατηγορίας αὐτῆς τῶν τουριστῶν καὶ ἰδιαίτερα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα στοὺς ἀερολιμένας νὰ ἔχουν τύχει εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως. Καὶ πρῶτα-πρῶτα νὰ εἶναι κάτοχοι μιᾶς ἢ δύο ξένων γλωσσῶν κυρίως Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Γερμανικῆς καὶ νὰ φέρουν εὐδιάκριτα τὰ σήματα τῶν ξένων γλωσσῶν ποὺ ὁμιλοῦν. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τῶν ἀερολιμένων πρέπει νὰ γνωρίζουν καλὰ τὶς διευθύνσεις τῶν τουριστικῶν ξενοδοχείων καὶ τὶς τιμὲς αὐτῶν, τὰ τιμολόγια τῶν μεταφορικῶν μέσων καὶ γενικὰ νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ κατατοπίζουν τὸν τουρίστα καὶ τὸν διευκολύνουν γιὰ τὴν ἐγκατάστασί του σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία του.

Δεύτερο μέσον ἀφίξεως εἶναι τὸ ἀτμόπλοιον. Συνήθως οἱ τουρίστες τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἔρχονται ὁμαδικὰ κατὰ κρουαζιέρες, ποὺ ἐκ τῶν προτέρων ἔχει καθορισθῇ καὶ ὁ χρόνος τῆς παραμονῆς των σὲ κάθε τόπο καὶ τὰ κέντρα διανυκτερεύσεως. Οἱ τουρίστες τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἀνήκουν συνήθως στὴ μέση ἀστικὴ τάξι μὲ σχετικὴ ἄνεσι, ἀλλὰ πάντως περιωρισμένα καὶ προκαθωρισμένα περιθώρια. Φυσικὰ δὲν γίνεται λόγος γιὰ τὶς κρουαζιέρες μὲ ἰδιόκτητα γιὼτ ἢ εἰδικῶς ναυλωμένα ἀτμόπλοια τῶν διεθνῶν Κροίσων ποὺ αὐλακώνουν τὴ Μεσόγειο. Καὶ ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν τουριστῶν ἔχει τὶς ἀπαιτήσεις της ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα στὰ ὁποῖα καὶ καταφεύγει γιὰ κάθε πληροφορία καὶ στὰ ὁποῖα ἔχει μόνον ἐμπιστοσύνη.

Καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ποὺ εἶναι τοποθετημένα στὰ λιμάνια ποὺ δέχονται καράβια τουριστῶν πρέπει νὰ γνωρίζουν μιὰ ἢ δυὸ ξένες γλῶσσες καὶ νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ τακτοποιήσουν τοὺς μεμονωμένους τουρίστες ἢ ὁμάδες τουριστῶν στὰ μέσα μεταφορᾶς τους σὲ διάφορα τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος σημεῖα τῆς περιοχῆς, στὶς τιμὲς τῶν μεταφορικῶν μέσων, τῶν ἑστιατορίων, τῶν κέντρων ἀναψυχῆς ἢ διασκεδάσεως ὡς καὶ τὶς προμήθειες ἀκόμη ἀναμνηστικῶν ἀντικειμένων καὶ πάντοτε ἐφ' ὅσον τοὺς ζητοῦνται ἀνάλογες πληροφορίες.

Τρίτη κατηγορία τουριστῶν ποὺ ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλλάδα εἶναι οἱ ἀφικνούμενοι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, μέσῳ Γιουγκοσλαβίας ἢ Τουρκίας. Ἡ πολυαριθμοτέρα εἶναι ἡ διὰ Γιουγκοσλαβίας καὶ ἀφορᾷ κυρίως τουρίστες Γερμανούς, Αὐστριακούς, Γάλλους, Ἰταλοὺς καὶ Σκανδιναβούς. Ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν τουριστῶν εἶναι ἀπροσδιορίστου οἰκονομικῆς ἐπιφανείας, ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ φοιτητὰς ἢ ἐργαζομένους ποὺ κατὰ ὁμάδας ἐπισκέπτονται τὴν χώρα μας. Οἱ τουρίστες τῆς κατηγορίας αὐτῆς χρησιμοποιοῦν κυρίως τοὺς ξενῶνας νεότητος, ἔχουν τὶς λιγώτερες ἀπαιτήσεις καὶ ἐνδιαφέρονται μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα χρήματα νὰ γνωρίσουν περισσότερα

μέρη. Καὶ πρὸς τὴν κατηγορία αὐτὴ τῶν τουριστῶν ἡ συμπάθεια τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων πρέπει νὰ εἶναι ἔκδηλος, γιατὶ οἱ τουρίστες αὐτοὶ δημιουργοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα, καὶ εἶναι ἡ ζωντανὴ ρεκλάμα τοῦ τόπου μας, τῶν φυσικῶν καλλονῶν, καὶ κυρίως ἐνδιαφέρονται γιὰ μιὰ καλὴ σύγχρονο ζωή. Μέσῳ Γιουγκοσλαβίας μᾶς ἐπισκέπτεται καὶ μιὰ ἄλλη μεγάλη κατηγορία τουριστῶν ποὺ ἔρχεται μὲ αὐτοκίνητα. Κατὰ τὴ νέα τουριστικὴ περίοδο, μετὰ τὴν κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Νύσσης—Σκοπίων στὸ Γιουγκοσλαβικὸ ἔδαφος ἀναμένεται ὅτι ἡ κατηγορία αὐτὴ θὰ αὐξηθῇ σημαντικά. Καὶ ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν τουριστῶν, ὅπως καὶ οἱ δι' αὐτοκινήτου τουρίστες τῆς Ἰταλίας μέσῳ τῶν πορθμείων «Ἐγνατία» καὶ «Ἄππια», δημιουργεῖ τὶς περισσότερες ὑποχρεώσεις στὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ὁ τουρίστας τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἀπὸ τὴν Ἠγουμενίτσα καὶ τὴ Γευγελῆ συνεχῶς ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς καὶ βοηθείας τοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου. Διαρκῶς εὑρίσκεται ἐν κινήσει σὲ μιὰ χώρα ποὺ δὲν τὴν γνωρίζει, δὲν ξέρει τὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ της καὶ ἔχει ἀπαιτήσεις. Εἶναι ἡ μόνη κατηγορία τουριστῶν ποὺ γνωρίζει τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ἑλλάδος, ποὺ σταθμεύει καὶ διανυκτερεύει στὰ πιὸ ἀπίθανα σημεῖα, ποὺ δημιουργεῖ τὶς πιὸ πολλὲς φροντίδες. Γενικὰ τὸ αὐτοκίνητο χρόνο μὲ τὸ χρόνο κατακτᾷ ἔδαφος. Ἡ κυκλοφορία του, στοὺς στενοὺς σχετικὰ ἀκόμη Ἑλληνικοὺς δρόμους, πολλὲς φορὲς καθίσταται προβληματική.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ δημιουργηθῇ εἰδικὴ ὑπηρεσία, τροχαίας τῶν ὁδικῶν ἀρτηριῶν, ποὺ μὲ μοτοσυκλέττας θὰ περιέρχεται τοὺς βασικοὺς δρόμους καὶ θὰ παρέχῃ κάθε συμβουλὴ καὶ βοήθεια στοὺς τουρίστες τόσον γιὰ τὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν, τῶν δυνατοτήτων ποὺ παρέχουν στὴν ὁδήγησιν, ὡς καὶ τῶν ἀσφαλῶν καταφυγίων πρὸς διανυκτέρευσιν.

Οἱ ἄνδρες τῆς Ὑπηρεσίας Τροχαίας τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ τύχουν εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ γνωρίζουν μιὰ ξένη γλῶσσα, Ἀγγλικὴ ἢ Γερμανικὴ ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς τουρίστας. Παράλληλα μὲ τὴν Ὑπηρεσία Τροχαίας τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ ὀργανωθῇ καὶ εἰδικὸν Τμῆμα Τροχαίας τῶν Πόλεων γιὰ τὴν κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων τῶν τουριστῶν στὰς Ἀθήνας καὶ τὰς ἄλλας μεγάλας πόλεις. Φυσικὰ ὑπάρχουν τὰ φωτεινὰ σήματα κυκλοφορίας καὶ τὰ ἄλλα διεθνῆ σήματα καλῆς κυκλοφορίας καὶ σταθμεύσεως. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὁ τουρίστας πολλὲς φορὲς ἠθελημένως ἢ μὴ ἀγνοεῖ τὰ σήματα, κυρίως τῆς σταθμεύσεως καὶ παρκαρίσματος. Ἐπιβάλλεται ἡ εἰδικὴ αὐτὴ ὑπηρεσία νὰ κατατοπίζῃ τὸν τουρίστα ἐπὶ τῆς παραβάσεως καὶ νὰ τοῦ ὑποδεικνύῃ ὄχι μόνον τὴν παράβασιν, ἀλλὰ νὰ τὸν διευκολύνῃ τόσον γιὰ τὴν κυκλοφορία του, ὅσον καὶ τὸ ἀσφαλὲς σημεῖον παρκαρίσματος τοῦ αὐτοκινήτου του. Ἐνθυμοῦμαι ἕνα ἐπεισόδιον ποὺ συνέβη τὸ καλοκαίρι στὸ Μόναχον. Εἰς κεντρικὴν ἀρτηρίαν τοῦ Μονάχου ἕνα ἑλληνικὸ τουριστικὸ αὐτοκίνητο ἐπὶ κόμβου εἶχε πάρει ἐσφαλμένην κατεύθυνσι μὲ κίνδυνον νὰ σημειωθῇ δυστύχημα. Ὁ ἐπιβλέπων Γερμανὸς τροχονόμος, ποὺ ἀντελήφθη τὴν ἀντικανονικὴ πορεία τοῦ αὐτοκινήτου, ἀμέσως ἐσταμάτησε τὴν κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ ὅταν διεπίστωσε ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκινήτου ξένου Κράτους μὲ τουρίστες, προσηνέστατος, ἀφοῦ κατετόπισε τὸν ὁδηγὸν ἐπὶ τοῦ ρυθμοῦ τῆς κυκλοφορίας, ἐβοήθησε αὐτὸν νὰ πάρῃ τὴν κανονικήν του πορεία. Σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα ἡ κυκλοφορία στὸ κεντρικὸ αὐτὸ σημεῖο τοῦ Μονάχου εἶχε διακοπῇ 10' περίπου λεπτά. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ Γερμανοῦ τροχονόμου ἔκαμε ἀρίστη ἐντύπωσι σὲ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνας ποὺ ἐπὶ μέρες σχολιάζαμε τὴν στάσι του. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ αὐτοκίνητον συνεχῶς θὰ κατακτᾷ ἔδαφος. Οἱ τουρίστες ποὺ θὰ μᾶς ἔρχωνται χρόνο μὲ τὸ χρόνο θὰ πληθαίνουν, ἂν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι στὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρο ἡ ἀναλογία αὐτοκινήτου καὶ κατοίκων εἶναι ἕνα αὐτοκίνητον ἀνὰ 7 ἕως 23 ἄτομα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἡ ἀναλογία εἶναι 1 πρὸς 100. Ἔτσι αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων αὐξάνονται καὶ πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν ἀνάλογα καὶ πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τουριστῶν. Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἐγκαίρως

ὀφείλουν οἱ ἁρμόδιοι νὰ λάβουν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τουριστῶν καὶ νὰ μὴ ζητῆται τὴν τελευταία στιγμὴ καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἡ συνδρομὴ τῆς 'Αστυνομίας.

Ἂς μᾶς γίνῃ παράδειγμα τὸ Φεστιβὰλ τῆς 'Επιδαύρου καὶ ἡ πλήμμυρα τῶν αὐτοκινήτων. Κάτι ἀνάλογο θὰ ἀντιμετωπίσουμε τὰ ἀμέσως προσεχῆ ἔτη ἀπὸ τὰ τουριστικὰ αὐτοκίνητα παντὸς τύπου ποὺ θὰ κατακλύζουν τοὺς τόπους μας κάθε τουριστικὴ περίοδο. Καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ποὺ θὰ δημιουργηθῇ θὰ εἶναι ἀποφασιστικὴ γιὰ τὴν αὔξησι τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος πρὸς τὸν τόπο μας. Καὶ τὴν ἐντύπωσι αὐτὴ θὰ τὴν δώσῃ ἡ καλυτέρα ὀργάνωσις τῆς Τουριστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς. Γιατὶ δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίσωμεν ὅτι ὁ ἐπαρκὴς ἔλεγχος τῶν τουριστικῶν ὁδῶν, ἡ παροχὴ κάθε δυνατῆς διευκολύνσεως τῶν τουριστικῶν αὐτοκινήτων, θὰ δώσῃ στὸν τουρίστα τὰ συγκριτικὰ στοιχεῖα διὰ τῶν ὁποίων ἡ χώρα μας θὰ καταλάβῃ καλὴ θέσι στὶς χῶρες τοῦ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος. Γιατὶ οἱ τουρίστες δὲν ἐνδιαφέρονται ὅπως τὰ παλαιότερα χρόνια γιὰ τοὺς ἀρχαιολογικούς μας καὶ μόνον θησαυρούς. Θέλουν τὴν ἄνεσίν τους, ἕνα πολιτισμένο περιβάλλον, τὴν ὁμαλὴ καὶ καλὴ διαβίωσί τους κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονή τους, τὴν ψυχαγωγία τους, τὴν ἀσφάλειά τους καὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ τὸν πρῶτον λόγο ἔχει τὸ ἀστυνομικὸ ὄργανο.

'Ανεπαρκὴς εἶναι σήμερα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ποὺ ἔχει εἰδικευθῆ στὴν ὑπηρεσία τοῦ τουρισμοῦ. 'Ελάχιστοι ἔχουν ἐκπαιδευθῆ εἰδικῶς ὥστε ν' ἀνταποκρίνωνται στὴ καθήκοντά τους. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν τουριστικῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ νὰ ἐκπαιδευθοῦν αὐτὰ καταλλήλως καὶ νὰ τύχουν ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως. Γιατὶ ἀπαραίτητα πρέπει νὰ γνωρίζουν μιὰ ξένη γλῶσσα καὶ νὰ ἔχουν στοιχεῖα ἐπαρκῆ ὥστε νὰ δώσουν κάθε πληροφορία ποὺ θὰ ἤθελε ὁ τουρίστας.

Πρὶν κλείσουμε τὸ σημείωμα μας αὐτὸ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὁ τουρισμὸς καὶ μόνον, καλῶς ἀναπτυσσόμενος, θὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀποβῇ μιὰ πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ τοῦ τόπου, ποὺ θὰ μᾶς λύσῃ πολλὰ προβλήματα καὶ πρῶτα—πρῶτα τῆς διαθέσεως τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς εἰς φροῦτα. 500.000 εἶναι οἱ τουρίσται ποὺ ἦλθαν ἐφέτος στὴν 'Ελλάδα. 'Αναμφισβήτητα ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο θὰ ἄφησαν 100–200 δολλάρια. 'Αναμφισβήτητα ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον θὰ ἔφαγαν ἀπὸ 2—5 κιλὰ φροῦτα, δηλαδὴ 1.000.000—2.500.000 κιλά, ποσότητα ὄχι εὐκαταφρόνητη. Καὶ πέραν αὐτοῦ συνήθισαν τὰ 'Ελληνικὰ φροῦτα, τὰ 'Ελληνικὰ κρασιά, τὰ 'Ελληνικὰ φαγητὰ ποὺ θὰ τὰ ζητήσουν καὶ ὅταν εἶναι στὸν τόπο τους. Ἔτσι διευκολύνεται ἡ ἐξαγωγὴ καὶ ἡ τοποθέτησις τῶν 'Ελληνικῶν προϊόντων στὰς ξένας ἀγοράς. 'Αναλογισθῆτε τί ὠφέλεια γιὰ τὸν τόπο θὰ ὑπάρξῃ, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν τουριστῶν φθάσῃ τὸ 1.000.000 ἢ καὶ τὰ 5.000.000 ἄτομα τὸ χρόνο. 'Από 200 δολλάρια νὰ δαπανᾷ ἕκαστος θὰ ἔχωμεν ἕνα ποσὸν συναλλάγματος ἀπὸ 200.000.000—1.000.000.000 δολλάρια τὸ χρόνο, ποσὸν ποὺ δὲν θὰ ἔχωμε ἀπὸ καμμιὰ ἄλλη πλουτοπαραγωγικὴ πηγή. Καὶ ἀκόμη θὰ ἔχωμε μιὰ κατανάλωσι ἀπὸ 5.000.000—25.000.000 κιλὰ φρούτων μέσα στὸν τόπο μας. Καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα προϊόντα. Καὶ ἡ ὠφέλεια τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν θὰ εἶναι τεραστία. 'Ιδιαίτερα γιὰ τοὺς τουρίστες τοῦ αὐτοκινήτου ἀπὸ τώρα πρέπει νὰ γίνῃ εἰδικὴ διαφώτισι τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν ἀπὸ 'Ηγουμενίτσαν, 'Ιωάννινα, Ἄρταν, 'Αγρίνιον, Πάτρας 'Αθήνας, καὶ Γευγελῆν–Θεσσαλονίκην, Λάρισαν, 'Αθήνας πρὸς 'Ολυμπίαν καὶ Ναύπλιον, ὥστε τὰ προσφερόμενα ὑπ' αὐτῶν προϊόντα νὰ εἶναι καλῆς ποιότητος καὶ τὸ κυριώτερον καλῆς συσκευασίας σὲ εἰδικὰ σακκουλάκια νάϋλον. Εὔκολα ὁ τουρίστας τοῦ αὐτοκινήτου θὰ ἀγοράσῃ μιὰ σακκούλα μὲ διάφορα φροῦτα καλοπλυμμένα ποὺ θὰ φάῃ κατὰ τὴ διαδρομή. Καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ θὰ κατατοπίσουν τοὺς χωρικούς μας ἐπὶ τοῦ καλοῦ τρόπου συσκευασίας τῶν προϊόντων τους.

Τὸ ἴδιο μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὴν Ἀθήνα καὶ τὰ ἄλλα ἀστικὰ κέντρα. Φυσικὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν ὅτι ἔχομεν πολλοὺς ἀνταγωνιστὰς ποὺ μὲ κάθε τρόπο προσπαθοῦν νὰ στρέψουν τὸ τουριστικὸ ρεῦμα στὸν τόπο τους. Ἀλλὰ ἡ Ἑλλάδα διαθέτει περισσότερες φυσικὲς δυνατότητες. Ἀρκεῖ καὶ οἱ ἐπίκτητες νὰ καταστοῦν συναγωνίσιμες. Καὶ τὸ κυριώτερο δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν τὴν πρώτη καλὴ ἐντύπωσι ποὺ θὰ τοῦ δώσῃ ἡ καλὴ ὀργάνωσι τῆς ὑποδοχῆς καὶ τὸ ἀστυνομικὸ ὄργανο. Γι' αὐτὸ κάθε δαπάνη ποὺ τυχὸν θὰ διατεθῇ γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωσι τῆς ὑποδοχῆς τῶν τουριστῶν θὰ ἀποδώσῃ στὸ πολλαπλάσιο καὶ θὰ ἀποβῇ παραγωγικὴ πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ μέσα στὶς δαπάνες αὐτὲς πρέπει νὰ εἶναι ἡ δημιουργία εἰδικοῦ τουριστικοῦ σώματος ἐκ καταλλήλων καὶ μορφωμένων ἀστυνομικῶν ὀργάνων πρὸς τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη οἱ τουρίστες. Θά ἦτο μάλιστα εὐχῆς ἔργον τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τῶν τουριστικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν περιοχῶν καὶ τοποθεσιῶν ἀκόμη νὰ τύχουν εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μορφώσεως καὶ εἰς θέματα ξεναγήσεως τῶν τουριστῶν. Σὲ πολλοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους οἱ τουρίστες δὲν βρίσκουν τὸ κατάλληλο πρόσωπο ποὺ θὰ τοὺς ἐξηγήσῃ τὸ τοπίον, τὴν σημασία καὶ τὴν ἱστορία τοῦ χώρου. Θὰ ἦτο δυνατὸν τὸ τουριστικὸν ἀστυνομικὸν ὄργανον πρὸ τῆς τοποθετήσεώς του ἐκεῖ νὰ ἐξεπαιδεύετο εἰδικῶς, νὰ ἐμορφώνετο ἐπὶ τῆς ὅλης ἀρχαίας καὶ σύγχρονης ἱστορίας τοῦ τόπου ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ ξεναγήσῃ τοὺς τουρίστας ποὺ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ ἀρχαιολογικὰ τοπία τῆς περιοχῆς. Καὶ ἡ ἐντύπωσις ποὺ θὰ προεκαλεῖτο θὰ ἦτο εὐχάριστος καὶ θὰ ἀπέδιδε. Γιατὶ πολλὲς φορὲς οἱ ντόπιοι δραγουμᾶνοι οὔτε τὴν ἱστορία τοῦ τόπου γνωρίζουν οὔτε καὶ τὴν γλῶσσα τῶν τουριστῶν καὶ πολλὲς φορὲς γίνονται ἀνιαροί. Βέβαια ἡ προσθήκη καὶ νέων καθηκόντων εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα προϋποθέτει καὶ τὴν ἀνάλογη αὐτῶν μεταχείρησιν, ὥστε εὔκολα νὰ βρίσκεται τὸ κατάλληλο καὶ πρόθυμο ἀνθρώπινο ὑλικὸ ποὺ θὰ δεχθῇ νὰ ὑπηρετήσῃ σ' αὐτὴ τὴν ὑπηρεσία.

Στὸν τομέα αὐτὸ πολλὰ θὰ εἴχαμε νὰ ποῦμε, οἱ ἁρμόδιοι ἔχουν γνῶσιν καὶ τῶν ἀναγκῶν ποὺ παρουσιάζει ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ μας καὶ τῶν μέσων ποὺ χρειάζονται. Ὁ σκοπὸς ὁ δικός μας εἶναι ἁπλῶς νὰ ἐπισημάνουμε τὴν ἀνάγκη καὶ νὰ ὑπογραμμίσουμε τὴν ἄμεση λῆψι τῶν δυνατῶν μέτρων πρὶν ἀρχίσῃ ἡ προσεχὴς τουριστικὴ περίοδος.

ΔΗΜ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΤΩΝ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Από τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Χίλια ἄτομα συγκεντρώθηκαν γιὰ νὰ ἰδοῦν τὸν κρατούμενο ποὺ θὰ ἔφθανε. 'Αλλὰ αὐτὰ ἦταν ἁπλῶς μόνον ἡ ἐμπροσθοφυλακή. Γιατὶ μόλις ἄρχισε νὰ πλησιάζῃ ἡ ἡμέρα τῆς δίκης, περισσότερα ἀπὸ 900 τηλεγραφήματα ἐστάλησαν στὸ «Ἕνωσις», τὸ μόνο ξενοδοχεῖο τῆς Φλέμιγκτον, καὶ ζητοῦσαν δωμάτια γιὰ παραμονὴ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς δίκης. 300 δημοσιογράφοι καὶ ἀνταποκριταὶ ραδιοφωνικῶν σταθμῶν ἦρθαν γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴ δίκη, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὁ Ραμὸν Ράνυον, Γουῶλτερ Γουΐτσελ, 'Αλεξάντερ Γούλκατ καὶ Γκαμπριὲλ Χῆτερ. Οἱ οἰκοδέσποινες ἐπισκεύασαν τὰ περίσσια δωμάτιά τους καὶ σὲ λίγο ἡ Φλέμιγκτον γέμισε ἀπὸ ξένους. Ὅσοι δὲν εὗρισκαν κατάλυμμα ἐκεῖ, ἀναγκάζονταν νὰ ψάχνουν στὴ Τρέντον, 20 μίλλια μακρυά.

Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ, ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο «Ἕνωσις» μέχρι τοῦ δικαστηρίου, τηλεγραφηταὶ καὶ τηλεφωνηταὶ ἦταν πολυάσχολοι. Ὁ σκοπός τους ἦταν νὰ συνδέσουν ἕνα δίκτυο ἀπὸ καλώδια μέχρι σὲ μιὰ μικρὴ σοφίτα ὅπου 40 χειρισταὶ τηλεγράφων κάθονταν ὁ ἕνας κολλητὰ μὲ τὸν ἄλλο, ἀναμεταδίδοντες ἀμέσως κάθε λέξι, εὐθὺς ἀμέσως ὡς ἐπροφέρετο μέσα στὸ δικαστήριο. Ὅταν ἡ ἐγκατάστασις τελείωσε, οἱ Τηλεγραφικὲς ἑταιρίες ἀνήγγειλαν ὅτι τώρα ἦταν δυνατὸν νὰ διαβιβασθοῦν ἕνα ἑκατομμύριο τὴν ἡμέρα. Οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ἀνταποκριταὶ καὶ οἱ σχολιασταί, τὴν ἀπεκάλεσαν «Δίκη τοῦ αἰῶνος».

Τὶ εἴδους ἄνθρωπος ἦταν αὐτὸς ποὺ διέπραξε τὸ ἔγκλημα; 'Απὸ τώρα οἱ ἀνακριταὶ εἶχαν συγκεντρώσει στοιχεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα προέκυπτε μιὰ σχεδὸν πλήρης εἰκόνα τοῦ παρελθόντος τοῦ κρατουμένου. Εἶχαν ἀνακαλύψει ὅτι πρὶν ἔλθῃ στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες, ὁ Χάουπτμανν εἶχε βρεθῇ πολλὲς φορὲς ἐν παρανομίᾳ.

Τὰ πράγματα πήγαιναν πολὺ ἄσχημα ὅταν τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1918 ὁ Μπροῦνο Ρίτσαρντ Χάουπτμανν γύρισε στὸ σπίτι του μετὰ τὸν πόλεμο. Στὴ Καμέντς, τὴν ἰδιαίτερή του πατρίδα, ἀλλὰ καὶ σ' ὁλόκληρη τὴ Γερμανία, ἡ κατάστασις δὲν ἦταν καλύτερη. Δὲν ὑπῆρχε δουλειὰ καὶ τὸ μέλλον διαγράφοταν ζοφερό. Ὁ Ρίτσαρντ ἦταν τότε μόνο 19 ἐτῶν, ἀλλὰ ἐπὶ δύο ἔτη ἦταν πολυβολητὴς καὶ σπουδαῖο μέλος τῆς ἀριστοκρατικῆς στρατιωτικῆς τάξεως. Τώρα διεπίστωνε ὅτι δὲν εἶναι πλέον σπουδαῖος καὶ ἀποφάσισε νὰ πάρῃ τὴν τύχη του στὰ χέρια του.

Τὸ Μάρτιο τοῦ 1919 διέπραξε τέσσερες λῃστεῖες. Στὴ πρώτη χρησιμοποίησε μιὰ σκάλα γιὰ νὰ σκαρφαλώσῃ στὸ παράθυρο τοῦ δευτέρου ὀρόφου τῆς κατοικίας τοῦ δημάρχου. 'Αργότερα, αὐτὸς καὶ ἕνας συνένοχός του, ἐλήστευσαν δύο γυναῖκες, οἱ ὁποῖες ἔσπρωχναν δύο παιδικὰ ἁμαξάκια, μέσα στὰ ὁποῖα εἶχον τρόφιμα ποὺ εἶχαν προμηθευθῇ μὲ τὸ δελτίον.

Γιὰ τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ ὁ Χάουπτμανν συνελήφθηκε καὶ καταδικάσθηκε σὲ 4 ἐτῶν φυλάκισι. Τὸ 1923 τοῦ δόθηκε χάρις, καὶ παρὰ τὴν ἐντροπή, ἡ χήρα μητέρα του τὸν ὑποδέχθηκε στὸ σπίτι. 'Αλλὰ τὸν 'Ιούνιο συνελήφθηκε πάλι γιατὶ προσπαθοῦσε νὰ πουλήσῃ κλεμμένα ἀντικείμενα.

Δύο ἡμέρες ἀργότερα δραπέτευσε καὶ ἀναχώρησε ἀπὸ τὴ Καμέντς. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ οἱ ἀστυνομικοὶ βρῆκαν τὴ στολὴ τοῦ καταδίκου τοῦ Χάουπτμανν μέσα σ' ἕνα καλοφτειαγμένο δέμα στὴ πόρτα τῶν φυλακῶν. Πάνω σ' αὐτὴ ἦταν καρφιτσωμένη μιὰ σημείωσις ἡ ὁποία ἔγραφε: «Τὶς καλύτερές μου εὐχὲς στὴν ἀστυνομία».

Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἰδίου μηνὸς ὁ Χάουπτμανν ἐπιβιβάσθηκε κρυφὰ στὸ ὑπερω-

κεάνειο «Γεώργιος Οὐάσιγκτων», στὸ Ἀμβοῦργο, ποὺ ἀναχωροῦσε γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη καὶ κρύφθηκε στὰ ἀμπάρια. Ἕνας ναύτης ὅμως τὸν ἀνακάλυψε λίγες μέρες πρὶν τὸ πλοῖο φτάσῃ στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψι τοῦ πλοιάρχου μεταφέρθηκε πάλι πίσω στὴ Γερμανία. Ἀλλὰ πρὶν τὸ πλοῖο ἀποπλεύσῃ ἀπὸ τὸ Ἀμβοῦργο, ὁ Χάουπτμανν ὑποσχέθηκε στὸν πλοίαρχο ὅτι γρήγορα θὰ ταξίδευε πάλι μαζί του.

Ἕνα μῆνα ἀργότερα ἀνακαλύφθηκε πάλι πάνω στὸ ὑπερωκεάνειο «Γεώργιος Οὐάσιγκτων» πρὶν τὸ πλοῖον ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν προκυμαία. Ὁ Χάουπτμανν ἀπέφυγε τὴ σύλληψί του γιατὶ πήδησε στὴ θάλασσα καὶ κολυμβώντας ἔφθασε καὶ κρύφθηκε κάτω ἀπὸ τὴν προκυμαία μέχρις ὅτου τὸ πλοῖο ἐγκατέλειψε τὸν λιμένα. Δὲν παραιτήθηκε ὅμως ἀπὸ τὴν προσπάθειά του καὶ μιὰ τρίτη ἀπόπειρα ἐστέφθηκε ἀπὸ ἐπιτυχία. Τὸ Νοέμβριο τοῦ 1923, μεταμφιεσμένος καὶ ἐπιδεικνύοντας ἕνα κλεμμένο δελτίο ἀποβιβάσεως, ὁ Ρίτσαρντ Χάουπτμανν κατέβηκε τὴν κλίμακα τοῦ πλοίου καὶ βρέθηκε θριαμβευτικὰ στὴν παραλία τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ὁ Χάουπτμανν ἐξελίχθηκε γρήγορα στὸν κόσμο τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἀπὸ «πιατᾶς» σὲ λίγους μῆνες ἀνέλαβε ξυλουργικὲς ἐργασίες. Ἐργάτες καὶ τεχνῖτες ἦταν περιζήτητοι καὶ σὲ λίγο κέρδιζε 50 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Τότε, τὴν ἄνοιξι τοῦ 1924, γνώρισε τὴν Ἄννα, μιὰ κοπέλλα ἀπὸ τὴ Γερμανία ποὺ εἶχε ἔρθει στὴν Ἀμερικὴ καί, ἐργαζόταν σκληρά, μερικοὺς μῆνες πρὶν ἀπ' αὐτόν. Τὸ φθινόπωρο παντρεύθηκαν.

Κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη οἱ Χάουπτμανν εὐημέρισαν. Οἱ συνήθειές τους ἦταν ἁπλὲς καὶ ὅταν ἐγκαταστάθηκαν στὴ Μπρόγξ, (ὅπου ἡ Ἄννα ἐργαζόταν ὡς σερβιτόρος), βρῆκαν ὅτι μποροῦσαν νὰ ζήσουν μόνο μὲ τὶς ἀποδοχές τους. Ὁ Ρίτσαρντ τώρα κέρδιζε περισσότερα ἀπὸ 90 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα καὶ ἔτσι οἱ οἰκονομίες τους αὐξήθηκαν.

Ἀλλὰ μετὰ τὸ 1931 ὁ ὀργασμὸς τῶν οἰκοδομῶν σταμάτησε. Οἱ ξυλουργοὶ δύσκολα εὕρισκαν ἐργασία καὶ ἡ ἀνεργία συνεχίσθηκε καὶ τὸ ἑπόμενο ἔτος. Ξαφνικὰ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1932, ὁ Χάουπτμανν ἔκανε μιὰ δραματικὴ ἀναγγελία στὴ γυναίκα του : Θὰ ἄλλαζε ἐπάγγελμα γιὰ πάντα, γιατὶ εἶχε σκεφθῇ ἕνα σίγουρο τρόπον νὰ κερδίζῃ χρήματα μὲ τὸ ἐμπόριο.

Τοὺς ἑπόμενους μῆνες, πρὸς μεγάλη χαρὰ καὶ ἔκπληξι τῆς Ἄννας, φαινόταν ὅτι ἡ πρόγνωσις τοῦ Χάουπτμανν ἐπαλήθευε. Μποροῦσαν τώρα νὰ ζοῦν μὲ πολυτέλεια καὶ τὸ διαμέρισμά τους γέμισε μὲ καινούργια ἔπιπλα. Εἶχαν μάλιστα ἀρκετὰ ἀκόμα χρήματα, ὥστε νὰ στείλῃ ὁ Ρίτσαρντ τὴν Ἄννα ἕνα ταξίδι στὴ Γερμανία. Φυσικὰ ὁ ἴδιος ὁ Χάουπτμανν δὲν μποροῦσε νὰ πάῃ μαζί της, γιατὶ κατεζητεῖτο ἀκόμα στὴ Καμέντς, ἀλλὰ ἡ Ἄννα τοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἐπισκεπτόταν τὴ μητέρα του καὶ θὰ ἐπληροφορεῖτο ἐὰν ἦταν δυνατὸν νὰ παραγραφοῦν τὰ ἀδικήματα τοῦ Χάουπτμανν.

Ὅταν ἡ Ἄννα ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Εὐρώπη κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1932, τοῦ ἔφερε καλὰ νέα. Ἕνας δικηγόρος τῆς Καμέντς τὴν πληροφόρησε ὅτι τὰ ἀδικήματα τοῦ Ρίτσαρντ θὰ παραγράφονταν σ' ἕνα χρόνο, ὁπότε θὰ μποροῦσε ἄφοβα νὰ ἐπισκεφθῇ τὴ μητέρα του.

Τὸ ἑπόμενο ἔτος οἱ Χάουπτμανν ἀπέκτησαν ἕνα ἀγοράκι, ποὺ τὸ φώναζαν Μπούμπι. Ἦταν ἕνα ἄρτιο παιδάκι, ξανθὸ μὲ γαλανὰ μάτια. Ἡ μητέρα τοῦ Χάουπτμανν ἀπὸ τὴ Γερμανία, τοῦ ἔγραφε καὶ τὸν παρακαλοῦσε συνεχῶς νὰ τὸ φέρῃ στὴ Καμέντς. Σὲ λίγο θὰ ἔκλεινε τὰ ἑβδομῆντα χρόνια της καὶ νοσταλγοῦσε νὰ ἰδῇ τὸν ἔγγονό της. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1934 ὁ Ρίτσαρντ τῆς ἔγραψε νὰ τοὺς περιμένῃ τὰ Χριστούγεννα.

Ἀλλὰ τὸ ταξίδι αὐτὸ δὲν ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ. Γιατὶ μερικὲς ἑβδομάδες ἀργότερα συνελήφθηκε μὲ τὴν κατηγορία τῆς ἀπαγωγῆς μετὰ δολοφονίας.

Οἱ προσδοκίες τοῦ Χάουπτμανν περὶ ἀθῳώσεώς του ἦταν ἀμυδρές, σὲ πολλοὺς ὅμως παρατηρητὰς φαινόταν ὅτι ἡ ὑπεράσπισις μποροῦσε νὰ ἔχῃ ἐλπίδες.

Ὁ Ἔντουαρντ Ρεϊλύ, ἕνας ἀπὸ τοὺς σκληροτέρους, πανουργοτέρους καὶ πλέον ἐπιτυχεῖς δικηγόρους ὑπερασπίσεως, δέχθηκε νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Χάουπτμανν, ὅταν μιὰ ἐφημερίδα τῆς Νέας Ὑόρκης προσφέρθηκε νὰ τοῦ καταβάλῃ ἕνα μέρος τῆς ἀμοιβῆς του γιὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀποκλειστικότητα τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἱστορίας τῶν Χάουπτμανν. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ὁ Ἔντ Ρεϊλύ, ἐξέφρασε τὴν ἀκράδαντη πίστι του ὅτι ὁ πελάτης του ἦταν ἀθῷος.

Ψηλός, κοιλαράς, μὲ κόκκινο πάντοτε πρόσωπο, ὁ Ρεϊλὺ πίστευε ὅτι τὸ ντύσιμο δίνει τὴν ἐντύπωσι εὐημερίας. Ἡ φωνή του ἦταν καταπληκτική. Μποροῦσε νὰ φωνασκῇ καὶ νὰ ὠρύεται, νὰ μιλᾷ μὲ ἀπέριττη εὐγένεια ἢ νὰ βρυχᾶται μὲ ὀργή. Συχνὰ ὅταν ὁ Ρεϊλὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ δικαστήριο ἕνα πλῆθος ἀπὸ θαυμαστάς του τὸν περίμενε ἔξω. Ἦταν στὸ 52ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Εἶχε ὑπερασπίσει ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ πελατῶν, σχεδὸν ὅλο γιὰ ὑποθέσεις φόνων καὶ εἶχε στὸ ἐνεργητικό του ἕνα ἐκπληκτικὸ ἀριθμὸ ἀθῳώσεων.

Ἐν τούτοις, στὴν προκειμένη περίπτωσι ὁ Ρεϊλὺ καὶ οἱ βοηθοί του δὲν ἦταν ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι μὲ τὴ στάσι τοῦ πελάτου τους. Ὁ Χάουπτμανν ἦταν κλεισμένος στὸν ἑαυτό του. Ἡ ἐμμονή του καὶ ἡ ψυχρὴ ὑπεροψία του ἦταν ἐκνευριστική. Ἀπέφευγε συνεχῶς νὰ ἀπαντᾷ σὲ μερικὲς ἀπὸ τὶς βασικὲς ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ ὑπέβαλαν οἱ δικηγόροι του. Στὶς διάφορες ἐπικοινωνίες μαζί τους ἐπέμενε σταθερὰ ὅτι δὲν ἦταν ἔνοχος.

Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ Ρεϊλὺ ἔβλεπε ὅτι ὑπῆρχαν πολλὰ ὑπὲρ τοῦ Χάουπτμανν στὴν ὑπόθεσι. Τὸ ἐγκληματικὸ παρελθόν του στὴ Γερμανία, μποροῦσε νὰ τὸ ἀποδώσῃ στὴν ἀνώμαλη κατάστασι τῶν ἐτῶν ἐκείνων καὶ στὸν πόλεμο καὶ στὸ ὅτι τότε ὁ Χάουπτμανν ἦταν ἀκόμα παιδί, στὴ φτώχεια τῆς πατρίδος του, στὴν ἀπειλὴ τῆς πείνας ποὺ ἐμάστιζε τὴ χώρα. Τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τῶν 11 ἐτῶν ποὺ ἦταν στὴν Ἀμερικὴ δὲν εἶχε ὑποπέσει σὲ σοβαρὴ παράβασι, δὲν ἦταν ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου; Δὲν ἦταν ἕτοιμοι οἱ γνωστοί του νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἦταν ἕνας καλὸς σύζυγος καὶ πατέρας, ἕνας καλὸς γείτονας, ἕνας σοβαρὸς καὶ εὐσυνείδητος πολίτης; Αὐτὸς ἔνοχος ἀπαγωγῆς καὶ δολοφονίας ἑνὸς παιδιοῦ;

Βεβαίως τὰ στοιχεῖα τῆς κατηγορίας ἦταν διάφορα καὶ συντριπτικὰ—ἀλλὰ ἦταν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τυχαῖα καὶ μποροῦσε νὰ καταρριφθοῦν. Καὶ ἐὰν μποροῦσε νὰ ἀποδειχθῇ, ὅπως εἶχε δηλώσει ὁ Χάουπτμανν, ὅτι ὁ Ἰσίδωρος Φὶς τοῦ εἶχε δώσει τὰ χρήματα τῶν λύτρων, τότε τὸ βάρος τῆς μαρτυρίας θὰ ἔγερνε τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῆς ὑπερασπίσεως.

Ὁ Ρεϊλὺ ἐπιβεβαίωσε ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἐπιτυχίαν του, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης.

Ἡ δίκη τοῦ Ρίτσαρντ Χάουπτμανν κράτησε 32 ἡμέρες, ἀλλὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ πλέον δραματικὰ γεγονότα της διεδραματίσθηκαν κατὰ τὶς πρῶτες λίγες ὧρες.

Ἡ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου ἦταν ἀσφυκτικὰ γεμάτη καὶ ὅταν ὁ εἰσαγγελεὺς Βιλέντς σηκώθηκε νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξι, κάπου 500 ἔτοιμα ἦταν στοιβαγμένα στὰ καθίσματα καὶ ἄλλοι εἶχαν κατακλύσει τοὺς διαδρόμους, τὰς εἰσόδους καὶ τὰ περβάζια τῶν παραθύρων. Ὁ Χάουπτμανν καθόταν πίσω ἀπὸ τὴν τράπεζα τῆς ὑπερασπίσεως, ἀνάμεσα σὲ δύο ἀστυνομικούς. Σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπ' αὐτόν, κάθονταν ὁ Τσὰρλς καὶ ἡ Ἄννα Λίντμπεργκ, ποὺ παρακολουθοῦσαν μὲ προσοχὴ τὸν Βιλέντς.

Μὲ ψυχρὴ καὶ καθαρὴ φωνή, ὁ νεαρὸς εἰσαγγελεὺς κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

«Τὴν 1 Μαρτίου 1932, ὁ Τσὰρλς Ὠγκάστους Λίντμπεργκ δολοφονήθηκε —εἶπε—καὶ ὁ δολοφόνος βρίσκεται ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς πολιτείας θὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Χάουπτμανν διέπραξε μόνος του τὸ ἔγκλημα. Διέρρηξε

τὴν κατοικίαν τῶν Λίντμπεργκ μὲ πρόθεσι νὰ κλέψῃ τὸ παιδί, καὶ τὸ ἔπραξε. Μετά, καθὼς κατέβαινε ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἡ σκάλα ἔσπασε. Καὶ ἔπεσε κάτω μαζὶ μὲ τὸ παιδί. Τὸ κτύπημα ὅμως ἐπροκάλεσε τὸν ἄμεσο θάνατο τοῦ παιδιοῦ.

Τὸ πλῆθος κοίταξε τὴν Ἄννα ποὺ εἶχε χαμηλώσει τὸ κεφάλι της. Ὁ Χάουπτμανν, ἐν τούτοις, καθόταν ἥσυχος μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα. Τὰ δηκτικὰ λόγια τοῦ εἰσαγγελέως δὲν εἶχαν ταράξει τὴν ἐξωτερική του γαλήνη.

Ὁ Βιλέντς ἐν συνεχείᾳ περιέγραψε τὴ σκηνὴ ἔξω ἀπὸ τὴν κατοικία τοῦ Λίντμπεργκ—τὸν Χάουπτμανν νὰ πετᾷ τὴ σκάλα, νὰ ἀφαιρῇ τὸ νυκτικὸ τοῦ παιδιοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀνοίγῃ ἕνα μικρὸ λάκκο γιὰ τὸ πτῶμα στὸ γειτονικὸ δάσος. Ἐπισπεύδων τὴν ἀγόρευσί του, ὁ νεαρὸς εἰσαγγελεὺς ἀναφέρθηκε στὶς ὧρες, ἡμέρες, ἑβδομάδες καὶ μῆνες ποὺ ἐπακολούθησαν, περιγράφοντας τὸν μεσάζοντα τοῦ Λίντμπεργκ στὶς διαπραγματεύσεις γιὰ τὴν καταβολὴ τῶν λύτρων, Δρα Κόντον. Τὴν παράδοσι τῶν λύτρων. Τὸ ἐσκεμμένως παραπλανητικὸν σημείωμα ποὺ ἔλεγε στὸν Λίντμπεργκ ποὺ θὰ εὕρισκε τὸ παιδί του. Καὶ κατέληξε μὲ ἔμφασι :

«Καὶ ὁ Λίντυ, ποὺ μποροῦσε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ παιδί του καὶ εἰς τὸ πλέον ἀπομεμακρυσμένο σημεῖο τῆς γῆς, δὲν τὸ εὕρισκε γιατὶ τὸ εἶχε δολοφονήσει ὁ Χάουπτμανν». Μὲ χαμηλὴ καὶ συγκρατημένη φωνὴ τελείωσε : «Ζητῶ νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ γιὰ δολοφονία πρώτου βαθμοῦ».

Ὅταν ὁ Βιλέντς κάθισε κάτω, σηκώθηκε ὁ Ἔντουαρντ Ρεῖλύ. Στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀμίλητος—ψηλός, ἄψογος, μὲ τὸ ἄνθος στὸ πέτο. Μετὰ προσπάθησε νὰ ἀνατρέψῃ τὴν κατηγορία μὲ βάσι ὅτι ὁ Βιλέντς ἐξῆψε τὸ πνεῦμα τῶν ἐνόρκων.

Ὁ δικαστὴς Τόμας Τρέντσαρντ, ὁ γηραιὸς πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ποὺ ἦταν ἐπὶ 28 χρόνια στὴν ἕδρα, δὲν χρειάστηκε πολὺ γιὰ νὰ καταλήξῃ στὴν ἀπόφασι : «Οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς ὑπερασπίσεως ἀπορρίπτονται».

Ὁ Βιλέντς ἦταν ἐλεύθερος νὰ προχωρήσῃ. Ὁ πρῶτος του μάρτυς, ἕνας πολιτικὸς μηχανικός, ἐκλήθη στὴν ἕδρα καὶ περιέγραψε τὴν κατοικία τῶν Λίντμπεργκ μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Βιλέντς κάλεσε τὴν Ἄννα Λίντμπεργκ.

Ἕνας ψίθυρος ἀκούσθηκε μέσα στὴν αἴθουσα καθὼς ἡ Ἄννα ὁρκιζόταν. Τὸ πλῆθος διέκρινε ὅτι τὸ πρόσωπό της ἦταν ὠχρὸ καὶ τὰ δάκτυλά της ἐκινοῦντο νευρικά. Ἤρεμα, ὁ Βιλέντς τῆς ζήτησε νὰ θυμηθῇ τὴ νύκτα τῆς ἀπαγωγῆς. Εἰς ἕνα σημεῖο περιέγραψε τὸ μωρό. Εἶχε ξανθὰ μαλλιὰ καὶ γαλανὰ μάτια, εἶπε :

—«Εἶχαν μποῦκλες τὰ μαλλιά του;» ρώτησε ὁ Βιλέντς.

Ἡ Ἄννα χαμήλωσε τὸ κεφάλι της καὶ ἔσφιξε τὰ χέρια. «Μάλιστα εἶχαν», ἀπάντησε ψιθυριστά.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Βιλέντς τῆς ἐπέδειξε μιὰ μικρὴ γκαρνταρόμπα μὲ τὰ ροῦχα τοῦ παιδιοῦ· ἕνα νυκτερινὸ φόρεμα ἀπὸ φανέλλα, ἕνα μάλλινο πουκάμισο χωρὶς μανίκια καὶ μιὰ πυτζάμα. Ἡ Ἄννα τὰ ἐξέτασε ἕνα - ἕνα καὶ πιστοποίησε ὅτι ἀνῆκαν στὸ παιδί της. Πολλοὶ ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο νόμισαν ὅτι ἡ Ἄννα εἶχε φθάσει σὲ σημεῖο νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμία της καὶ ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴ θὰ ξέσπαζε στὰ κλάμματα. Δὲν ἔκλαψε ὅμως.

Ὅταν ὁ Βιλέντς τελείωσε τὶς ἐρωτήσεις του, ὁ Ρεῖλύ σηκώθηκε πάλι. Ἡ φωνή του ἦταν εὐγενική. «Ἡ ὑπεράσπισις θεωρεῖ ὅτι λόγῳ τῆς συγκινήσεως τῆς Κας Λίντμπεργκ, δὲν χρειάζεται νὰ τῆς ὑποβάλῃ ἐρωτήσεις».

Ὁ Τσὰρλς Λίντμπεργκ, ὁ ἑπόμενος μάρτυς, πλησίασε τὴν ἕδρα τοῦ μάρτυρος μὲ μεγάλα βήματα. Ἡ ψυχραιμία τοῦ νεαροῦ ἥρωος ἦταν θαυμάσια καὶ φαινόταν καθαρὰ ἀπὸ τὴν διαυγῆ φωνή του, μὲ τὴν ὁποία ἀπαντοῦσε στὶς προκαταρκτικὲς ἐρωτήσεις.

Τὴν ἑπομένη ἡμέρα τῆς δίκης, ὁ Βιλέντς ρώτησε τὸν Λίντμπεργκ γιὰ τὴ νύκτα τῆς παραδόσεως τῶν λύτρων, ὅταν αὐτὸς περίμενε στὸ αὐτοκίνητο, σταθμευμένο

πλησίον τοῦ κοιμητηρίου τοῦ Ἁγίου Ραϋμόνδου, ἐνῷ ὁ Δρ. Κόντον πῆγε νὰ συναντήσῃ τὸν ἀπαγωγέα, ὁ ὁποῖος αὐτοονομαζόταν «Τζών».

—«Ἄκουσα μιὰ φωνὴ μέσα ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο ποὺ φώναζε τὸν Δρα Κόντον».

—«Τὶ λέξεις εἶπε;» ρώτησε ὁ Βιλέντς.

«Μὲ ξενικὴ προφορά: Ἔ, Δόκτωρ»!

—«Ξανακούσατε ἀπὸ τότε τὴ φωνὴ αὐτή;».

—«Μάλιστα, τὴν ξανάκουσα» ἀπάντησε ὁ Λίντμπεργκ καὶ ἀναφέρθηκε σὲ μιὰ ἐπίσκεψι ποὺ εἶχε κάνει στὸ γραφεῖο τῆς εἰσαγγελίας τῆς Μπρὸγξ μετὰ τὴ σύλληψι τοῦ Χάουπτμανν. Εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ μεταμφιεσμένος γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀναγνωρίσῃ ὁ Χάουπτμανν καὶ εἶχε ἀκούσει τὸν κρατούμενο νὰ ἐπαναλάμβάνῃ τὶς λέξεις «Ἔ, Δόκτωρ» πολλὲς φορές.

—«Ποιανοῦ ἦταν ἡ φωνὴ αὐτὴ συνταγματάρχα ;».

—«Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ Χάουπτμανν» ἀπάντησε μὲ θετικότητα ὁ Λίντμπεργκ. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ μέσα στὸ δικαστήριο κοίταξε κατάματα τὸν κατηγορούμενο. Μερικοὶ ἀκροατὲς παρατήρησαν ὅτι τὸ χλωμὸ πρόσωπο τοῦ Λίντμπεργκ ἄρχιζε ν' ἀνάβῃ καὶ νὰ κοκκινίζῃ.

Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα γιὰ νὰ τοῦ ὑποβάλῃ ἐρωτήσεις ἡ ὑπεράσπισις, ὁ Ρεϊλὺ ἤξερε ὅτι θὰ εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὄχι μόνον ἕνα ἰσχυρὸ μάρτυρα, ἀλλὰ ἕνα ἔνδοξο καὶ σεβαστὸ πρόσωπο. Ἐν τούτοις δὲν ἔδειξε σημεῖα κλονισμοῦ καὶ προχώρησε πρὸς τὴν ἐξέδρα.

Προσλαμβάνοντας τὸ προσωπικὸ τῆς νέας κατοικίας του, στὸ Χόουπγουέλ, ρώτησε ὁ Ρεϊλὺ τὸν Λίντμπεργκ, τὶ ἔρευνα εἶχε κάνει γιὰ τὸ παρελθὸν τῶν ὑπηρετῶν; Ὁ Λίντμπεργκ ἀπάντησε ὅτι εἶχε μιλήσει πρὶν τὴν πρόσληψι μὲ τὸν καθένα τους ἐπὶ μισὴ ὥρα περίπου.

—«Πέραν τούτου δὲν κάνατε τίποτε ἄλλο;».

—«Πέραν τούτου» ἀπάντησε ὁ Λίντμπεργκ «δὲν κάνω ποτὲ τίποτε ἄλλο».

Συνεχίζοντας ὁ Ρεϊλύ, περιώρισε τὶς ἐρωτήσεις του εἰς ἕνα ζωτικὸ σημεῖο. Ὅταν ὁ Λίντμπεργκ καὶ ἡ σύζυγός του κάθονταν στὴν τραπεζαρία κατὰ τὴ νύκτα τῆς ἀπαγωγῆς, δὲν μποροῦσαν νὰ ἰδοῦν τὴ σκάλα τῶν ὑπηρετῶν. Δὲν ἦταν ἔτσι; Ὁ Λίντμπεργκ ἀπάντησε, ὄχι.

Ἐὰν ὑπῆρχε ἕνα ἄπιστος ὑπηρέτης μέσα στὸ σπίτι, ὑπέθεσεν ὁ Ρεϊλύ, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ πάρῃ τὸ μωρὸ ἀπὸ τὴ κούνια του καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ σὲ κάποιο στὴν αὐλὴ τοῦ γκαράζ, τὴν ὥρα ποὺ αὐτοὶ ἔτρωγαν;

—«Ἦταν πράγματι τοῦτο δυνατόν...» συνέχισεν ὁ Ρεϊλύ. Οἱ Λίντμπεργκ ζοῦσαν μᾶλλον ἀπομονωμένοι καὶ ἔτσι τὸ μωρὸ δὲν ἦταν συνηθισμένο σὲ ξένους, ἀλλὰ μόνο στοὺς γονεῖς του, τοὺς ὑπηρέτες καὶ τὴν παραμάννα, Μπέττυ Γκάου, καὶ ἴσως μερικοὺς ἄλλους ἀκόμα; Ὁ Λίντμπεργκ κατένευσε.

Καὶ τώρα, τὴ νύκτα ἐκείνη δὲν ἀκούσθηκε κλάμμα ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ παιδιοῦ. Ὁ Λίντμπεργκ τὸ παραδέχθηκε αὐτό. Ὅταν ἡ Μπέττυ Γκάου ἀνήγγειλε τὴν ἐξαφάνισι τοῦ παιδιοῦ δὲν ἔδειχνε σημεῖα ὑστερισμοῦ; Ὄχι.

«Ἔκλαιγε;» Ὄχι, δὲν πιστεύω νὰ ἔκλαιγε.

Ὁ Ρεϊλὺ κοίταξε ἕνα - ἕνα τοὺς ἐνόρκους καὶ ἄφησε τὴ σιωπή του νὰ μιλήσῃ, ἴσως ἰσχυρότερα ἀπὸ τὰ λόγια. Ἐὰν ἡ Μπέττυ Γκάου εἶχε πάρει τὸ παιδὶ ἀπὸ τὴ κούνια, ἀσφαλῶς τὸ βρέφος δὲν θὰ ἔκλαιγε βέβαια στὰ χέρια τῆς παραμάννας του.

Γιὰ πρώτη φορὰ ὑπεδείχθη ὡς ὕποπτο καὶ ἄλλο ἄτομο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Χάουπτμανν. Ἦταν μιὰ στρατηγικὴ τοῦ Ρεϊλύ, τὴν ὁποία ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ κατ' ἐπανάληψι καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς δίκης. Πράγματι λίγα λεπτὰ ἀργότερα, ἐστράφη πρὸς τὸ δεύτερο πρόσωπο ποὺ ἔπαιζε πρωτεύοντα ρόλο στὴν ὑπόθεσι τῆς ἀπαγωγῆς: Ὁ Δρ. Κόντον εἶχε γράψει στὴν ἐφημερίδα τῆς Μπρὸγξ «Χόουμ Νιούς» προσφερόμενος νὰ δράσῃ ὡς μεσάζων στὶς διαπραγματεύσεις γιὰ τὰ λύτρα. Ἀμέσως μετὰ ἀπ' αὐτὸ ἔλαβε ἕνα γράμμα ποὺ ἔφερε τὴν ἴδια ὑπογραφὴ ποὺ ἔφερε καὶ τὸ ση-

μείωμα τῶν λύτρων. Δὲν θὰ μποροῦσε λοιπὸν ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἐγκλήματος νὰ ἔχῃ γράψει ὁ ἴδιος τὰ σημειώματα καὶ νὰ τὰ ἀπαντήσῃ ὁ ἴδιος ;

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ Λίντμπεργκ δὲν εἶχε χάσει τὴν ψυχραιμία του. Ἀλλὰ τώρα ἀπάντησε μὲ περιφρόνησι στὴν ἐρώτησι. «Νομίζω ὅτι αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ στηριχθῇ πουθενά».

Ἀλλὰ ὁ Ρεϊλὺ δὲν ἀποθαρρύνθηκε. Δὲν ἦταν ἀλήθεια, συνέχισε, ὅτι σὲ ὅλα τὰ σπουδαῖα σημεῖα μετὰ ὁ Κόντον εἶχε ἐνεργήσει μόνος του; Παραδείγματος χάριν τὴ νύκτα ποὺ παραδόθηκαν τὰ λύτρα δὲν εἶχε πάει ὁ Δρ. Κόντον μόνος του στὸ κοιμητήριο τοῦ Ἁγίου Ραϋμόνδου καὶ συνωμίλησε μὲ κάποιον; Μετὰ γύρισε πίσω, πῆρε τὶς 50.000 δολλάρια καὶ ἀπομακρύνθηκε πάλι μόνος;

—«Μάλιστα. Πῆγε μόνος του». Εἶπε ὁ Λίντμπεργκ.

Καὶ μετὰ γύρισε χωρὶς τὰ χρήματα ἀλλὰ μὲ μιὰ καινούργια σημείωσι. Τὸ κόκκινο πρόσωπο τοῦ Ρεϊλὺ ἐξέφραζε πρὸς τοὺς ἐνόρκους πόσο ἀνόητο ἦταν αὐτό.

Πρὶν νὰ τελειώσῃ τὶς ἐρωτήσεις του, ὁ Ρεϊλὺ ἀνέπτυξε τὴν τεχνική του γιὰ νὰ ἐπιρρίψῃ ὑποψίες καὶ σ' ἄλλα ἄτομα τῆς ὑποθέσεως, ἐλαφρώνοντας ἔτσι τὸν Χάουπτμανν. Σκέφθηκε τὸν Χένρυ Ρὲντ Τζών, τὸ φίλο τῆς Μπέττυ Γκάου, ὁ ὁποῖος τῆς εἶχε τηλεφωνήσει τὴ νύκτα τῆς ἀπαγωγῆς. Ὁ Ρεϊλὺ ἐτόνισε ὅτι, αὐτὸς τώρα ἔλειπε εἰς τὸ ἐξωτερικό.

—«Ξέρετε ἂν ἔχῃ γίνει καμμιὰ ἐνέργεια ἐκ μέρους τῆς πολιτείας γιὰ νὰ γυρίσῃ πίσω ὁ Τζών; » ρώτησε.

—« Ἀπ' ὅσα γνωρίζω τέτοια ἐνέργεια δὲν ἔγινε» ἀπάντησε ὁ Λίντμπεργκ.

Ὁ Ρεϊλὺ δήλωσε τώρα μεγαλοπρεπῶς ὅτι τελείωσε. Θὰ τοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ ρωτήσῃ περισσότερα γιὰ τὸν Ρὲντ Τζόνσον, ὅταν θὰ ἐξεταζόταν ἡ Μπέττυ Γκάου.

Τὴ Δευτέρα 7 Ἰανουαρίου, τὴ δευτέρα ἑβδομάδα τῆς δίκης, ἐξετάσθηκε ἡ Μπέττυ Γκάου. Οἱ ἀπότομες ἐρωτήσεις τοῦ Ρεϊλὺ τὴν ἐρέθισαν ἀρκετά, ἀλλὰ δὲν τὰ ἔχασε μπροστὰ στὸ ἀκροατήριο. Ἀπαντοῦσε ἤρεμα στὶς ἐρωτήσεις τοῦ Βιλέντς σχετικῶς μὲ τὰ γεγονότα ποὺ προηγήθησαν τοῦ ἐγκλήματος, περιγράφουσα τὴ ρουτίνα τῶν ἀσχολιῶν της, πῶς ἑτοίμασε τὸ παιδὶ γιὰ ὕπνο, βάζοντάς το στὴ κούνια του, καὶ παραμένοντας στὸ δωμάτιο μέχρι τὶς ὀκτὼ περίπου, ὁπότε τὸ παιδὶ ἀποκοιμήθηκε.

Μετὰ δείπνησε μὲ τοὺς ὑπηρέτες τοῦ σπιτιοῦ καὶ συζήτησε μαζί τους μέχρι τὶς δέκα, ὁπότε ἀνέβηκε πάλι ἐπάνω στὸ δωμάτιο τοῦ παιδιοῦ. Ὅπως συνήθιζε, δὲν ἄναψε τὸ φῶς γιὰ νὰ μὴ τυχὸν ἀνησυχήσῃ τὸ παιδί.

—«Πῆγα στὴν κούνια καὶ ἔσκυψα μὲ τὰ χέρια μου πάνω στὰ κάγκελα».

Ἡ φωνή της κόμπιαζε τώρα. Σταμάτησε.

—«Καὶ ἀνεκάλυψα ὅτι δὲν ἄκουγα τὴν ἀναπνοὴ τοῦ παιδιοῦ. Γονάτισα κάτω, ψαχούλεψα ὅλη τὴ κούνια καὶ διεπίστωσα ὅτι ἔλειπε... ».

Ταλαντεύθηκε πάλι, κάθισε κάτω καὶ ξέσπασε σὲ κλάμμα. Δὲν ἀκουγόταν ἄλλος θόρυβος μέσα στὴν αἴθουσα. Μετὰ ἀφοῦ συνῆλθε, συνέχισε τὴν κατάθεσί της χωρὶς νὰ τῆς κάμῃ νύξι ξανὰ τὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Βιλέντς.

Στὶς ἐρωτήσεις τῆς ὑπερασπίσεως, ὁ Ρεϊλὺ ἐπέμενε στὴν ἡμέρα τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος. Τὴν Τρίτη. Συνήθως οἱ Λίντμπεργκ περνοῦσαν μόνο τὰ Σαββατοκύριακα στὴ Χόουπγουέλ. Ὅλες τὶς ἄλλες ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος ἔμεναν κοντὰ στὴ μητέρα τῆς Ἄννας, Κα Ντοάϊτ Μόρροου, στὴν Ἔγκλεγουντ. Ἀλλὰ τὸ Σαββατοκύριακο πρὸ τοῦ ἐγκλήματος, τὸ παιδὶ τῶν Λίντμπεργκ κρυολόγησε καὶ τὴ Δευτέρα ἡ Κα Λίντμπεργκ τηλεφώνησε στὴ Μπέττυ, ἡ ὁποία εἶχε μείνει στὸ σπίτι τῆς Μόρροου, ὅτι εἶχαν ἀποφασίσει νὰ μείνουν στὴ Χόουπγουέλ. Τὴν Τρίτη τὴν ξανατηλεφώνησε πάλι καὶ τῆς ζήτησε νὰ ἔρθῃ κι' αὐτὴ στὴ Χόουπγουέλ. Ὅταν πῆρε τὸ τηλεφώνημα τὴ Δευτέρα, ρώτησε ὁ Ρεϊλύ, εἶπε ἡ Μπέττυ στὸν Χένρυ Τζόνσον ὅτι τὸ μωρὸ καὶ οἱ Λίντμπεργκ θὰ ἔμεναν στὴ Χόουπγουέλ; *(Συνεχίζεται)*

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

— ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΟΥ —

'Από τὸ 'Αμερικανικὸν Περιοδικὸν «Official Detective», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυφύλακος κ. **ΑΝ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

«'Η νέα μὲ τὰ κόκκινα» ἔμοιαζε σὰ σπασμένη κούκλα καθὼς ἦταν ξαπλωμένη κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιο τῆς βαλαναδιᾶς, ποὺ ἦταν δίπλα στὸ δρόμο, ἕνα μίλι βορείως τῆς Σαμόλ, στὴν περιοχὴ 'Αλαμήντα τῆς Καλλιφορνίας. Τὰ ξανθὰ μαλλιά της ἦταν ξέπλεκα πάνω στὸ πράσινο γρασίδι. Φοροῦσε ἕνα κόκκινο πανταλόνι, κόκκινη μπλούζα καὶ μιὰ κόκκινη ἐσάρπα ἦταν τυλιγμένη γύρω στὸ λαιμό της.

'Αλλὰ «ἡ νέα μὲ τὰ κόκκινα» δὲ κοιμόταν. Τὴν εἶχε ἰδῆ ξαφνικὰ ὁ Θώρμαν Κῶντιλ, ἕνας ἐργάτης οἰκοδομῶν ἀπὸ τὴ Πλέζαντον, ὁ ὁποῖος ἔτρεξε καὶ σταμάτησε ἕνα περιπολικὸ ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο. Ἦταν Πέμπτη πρωί, 12 'Ιουλίου 1961.

—«Κάτω ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ δέντρο βρίσκεται μιὰ νεκρὴ γυναίκα» εἶπε ὁ Κῶντιλ στὸν ἀστυνόμο Ἔντουαρντ Τζέλικ, ποὺ ἦταν μέσα στὸ αὐτοκίνητο καὶ πήγαινε πρὸς τὴν Κόντκορντ. 'Ο Κῶντιλ τοῦ ἐξήγησε ὅτι εἶχεν ἀδειάσει τὸ ψυγεῖο τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ εἶχε σταματήσει νὰ βάλῃ νερό, ὁπότε ἀντελήφθη τὴ νεκρὴ κοπέλλα.

'Ο Τζέλικ βεβαιώθηκε κι' αὐτὸς ὅτι ἡ ἀδύνατη νεαρὴ γυναίκα ποὺ ἦταν ξαπλωμένη κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο ἦταν νεκρή. 'Ανέφερε τὸ γεγονὸς στὸ ἀρχηγεῖο μὲ τὸν ἀσύρματο καὶ ζήτησε ὅπως ὁ ἀστυνόμος τῆς Ὄωκλαντ ἐπιληφθῇ.

Σὲ λίγο ὁ ἀστυνόμος Φρὰνκ Μάντιγκαν, ὁ ὑπαστυνόμος Λάρρυ Βὰλντ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Γουῶλτερ Γκόρντο ἔφθασαν ἐπὶ τόπου.

—»Ποῦ φαντάζεσθε νὰ ὀφείλεται ὁ θάνατος ;» ρώτησε ὁ Βὰλντ καθὼς κοίταζε τὴν ἀδύνατη γυναίκα. Δὲν φαινόντουσαν τραύματα ἀπὸ σφαῖρες ἢ μαχαίρι καὶ μιὰ κόκκινη ἐσάρπα ἦταν τυλιγμένη χαλαρὰ γύρω ἀπὸ τὸ λαιμό της, ἡ ὁποία ἀποκλείοταν νὰ εἶχε χρησιμοποιηθῇ ὡς βρόχος.

—«Δὲν ξέρω» εἶπε ὁ Μάντιγκαν. «'Αλλὰ ὅπως φαίνεται δὲν τὴ σκότωσαν ἐδῶ». Τὸ γρασίδι γύρω ἀπὸ τὸ πτῶμα δὲν ἦταν πατημένο καὶ δὲν ὑπῆρχαν ἴχνη ποὺ νὰ μαρτυροῦσαν ὅτι εἶχε προηγηθῇ βία καὶ πάλη. 'Ο δολοφόνος τὴν εἶχε ἀποθέσει ἐκεῖ μαλακὰ πάνω στὰ χόρτα κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο.

Οἱ ἀστυνομικοί, περίμεναν σωπηλοὶ τὴν ἄφιξι τοῦ ἐγκληματολογικοῦ συνεργείου καὶ τὴν ἰατροδικαστικὴ ὑπηρεσία. Ἦταν ἕνα ἀπομακρυσμένο σημεῖο τοῦ δρόμου καὶ δὲν ὑπῆρχαν πλησίον κάτοικοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους μποροῦσαν νὰ πάρουν πληροφορίες. 'Εν τῷ μεταξὺ ὁ Μάντιγκαν τηλεγράφησε στὸ ἀρχηγεῖο δίδοντας τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς νεκρῆς γυναίκας καὶ ρώτησε ἂν εἶχεν ἀναφερθῇ στὴν ἀστυνομία ἡ ἐξαφάνισις ἀτόμου μὲ παρεμφερῆ χαρακτηριστικά. Ζήτησε ἐπίσης ὅπως ἡ περιγραφὴ μεταδοθῇ μὲ τὰ τηλέτυπα πρὸς ὅλες τὶς 'Αστυνομικὲς 'Υπηρεσίες τῆς Καλλιφορνίας.

—«Εἶναι μικρὴ καὶ ὡραία» εἶπε ὁ Μάντιγκαν. «Δὲν ζυγίζει περισσότερο ἀπὸ 45 κιλὰ καὶ εἶναι ντυμένη στὰ κόκκινα. 'Ακόμα καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά της μοιάζουν νὰ ἔχουν μιὰ κόκκινη ἀπόχρωσι».

'Η ἰατροδικαστικὴ ὑπηρεσία ἀποφάνθηκε ὅτι ὁ θάνατος προῆλθε μόλις πρὸ ὀλίγου χρόνου καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ ἢ τὴν περασμένη νύκτα. Μιὰ λεπτομερὴς ἐξέτασις ἀπόδειξε ὅτι τὸ κρανίο της ἦταν σπασμένο ἀπὸ κτύπημα μὲ βαρὺ ἀντικείμενο.

Τὸ ἀρχηγεῖο ἀπάντησε ὅτι δὲν εἶχεν ἀναφερθῇ ἐξαφάνισις γυναίκας.

—«'Η ἀπουσία ἑνὸς κοριτσιοῦ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ γίνει ἀμέσως ἀντιληπτὴ» εἶπεν

ὁ Μάντιγκαν. «Ἐκτὸς ἐὰν εἶναι καμμιὰ παντρεμένη ποὺ μάλωσε μὲ τὸν ἄντρα της. Δὲν βλέπω ὅμως καμμιὰ βέρα καὶ δὲν ὑπάρχουν σημάδια ὅτι φοροῦσε βέρα. Νομίζω ὅτι θὰ μάθουμε ποιὰ εἶναι ἀμέσως μόλις δημοσιευθῇ ἡ πληροφορία γιὰ τὴν ἀνεύρεση τοῦ πτώματος».

Οἱ δημοσιογράφοι τὴν ἀπεκάλεσαν «Τὸ κορίτσι μὲ τὰ κόκκινα». Μέσα σὲ μιὰ ὥρα ἡ εἴδησις ἀναμεταδίδοταν ἀπὸ τοὺς ραδιοσταθμοὺς καὶ τὴν τηλεόρασι καὶ οἱ ἐφημερίδες δημοσίευσαν τὴν ἱστορία μὲ μεγάλους τίτλους.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ὑπηρεσίας βρῆκαν ἀρκετὰ ἴχνη ἐλαστικῶν αὐτοκινήτου κατὰ μῆκος τοῦ ρείθρου τοῦ δρόμου καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ πρέπει νὰ εἶχε γίνει ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ δολοφόνου. Ἄλλα σημάδια ἢ πειστήρια δὲν βρέθηκαν.

Χωρὶς νὰ βρεθοῦν ἄλλα στοιχεῖα στὸν τόπο ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀκολούθησαν τὴν ἰατροδικαστικὴ ὑπηρεσία μὲ τὸ πτῶμα στὸ νεκροτομεῖο. Ἐκεῖ περίμεναν τὸ γιατρὸ—παθολόγο Ἄλλαν Μακνῆ νὰ κάνῃ νεκροψία καὶ ν' ἀποφανθῇ γιὰ τὴν αἰτία τοῦ θανάτου. Ὁ γιατρὸς Μακνῆ ἀποφάνθηκε ἀμέσως ὅτι ἡ νέα εἶχε στραγγαλισθῇ καὶ εἶχε κτυπηθῇ. «Θὰ χρειασθῇ λίγη ὥρα γιὰ νὰ διαπιστώσω ἂν ἡ αἰτία τοῦ θανάτου ἦταν ὁ στραγγαλισμὸς ἢ τὸ κτύπημα. Τὸ κρανίο της εἶναι ἀνοιγμένο στὸ ἐπάνω μέρος».

—«Ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὰ αἵματα ;» ρώτησε ὁ Μάντιγκαν.

—«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ πτῶμα ἔχει πλυθῇ» εἶπεν ὁ γιατρός.

Ἐνῷ οἱ ἀστυνομικοὶ σκεπτόντουσαν τὴν ἀσυνήθη αὐτὴ διαπίστωσι, ὁ γιατρὸς ἐτόνισε ὅτι καὶ στὰ ροῦχα τοῦ θύματος δὲν ὑπῆρχαν κηλῖδες αἵματος, παρ' ὅλον ὅτι ἡ διάνοιξις τοῦ κρανίου ἔπρεπε νὰ ἔχῃ βάψει μὲ τὸ αἷμα τὰ μαλλιὰ καὶ τὰ ροῦχα.

Ἐπιπροσθέτως ἐτόνισεν ὁ γιατρὸς ὅτι τὸ θῦμα φοροῦσε μόνο μιὰ κόκκινη μπλούζα, ἕνα πανταλόνι καὶ τὴν ἐσάρπα. Ἐσώρρουχα καὶ κάλτσες δὲν φοροῦσε. «Ἀμφιβάλλω ἐὰν κυκλοφοροῦσε ἔξω ἔτσι ντυμένη» εἶπεν ὁ γιατρός. «Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὰ μαλλιά της ἔχουν πλυθῇ».

—«Τὴ σκότωσαν, τὴν ἔπλυναν καὶ τὴν ἔντυσαν!», εἶπε ὁ Μάντιγκαν συγχυσμένος. «Τί σκοπὸ εἶχαν ὅλα αὐτά ; Καὶ γιατὶ νὰ τὴν ἀφήσουν ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο, δίπλα στὸ δρόμο, ὅπου ἦταν βέβαιοι ὅτι θὰ τὴν εὕρισκαν σὲ λίγο ;».

Δὲν ὑπῆρχε ἄμεση ἀπάντησι στὴν ἐρώτησι. Ὁ Βὰλντ σκέφθηκε ὅτι γιὰ νὰ πλυθῇ τὸ πτῶμα, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ δράστης ἦταν κοντὰ σὲ νερό. Καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὴ σκότωσε μέσα σὲ σπίτι ἢ διαμέρισμα.

—«Καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἄλλα ροῦχα νὰ τῆς φορέσῃ, ἐκτὸς ἐὰν τὴ σκότωσε κατὰ τὴν ὥρα ποὺ αὐτὴ ἦταν γυμνὴ» πρόσθεσε ὁ Γκόρντον.

Ὁ Δόκτωρ Μακνῆ προσέθεσε κι' ἄλλο ἐκπληκτικὸ στοιχεῖο. Ἡ πούδρα καὶ τὸ κραγιὸν στὰ χείλη ἔπρεπε νὰ ἔχουν τοποθετηθῇ μετὰ τὸ φόνο καὶ μετὰ τὸ πλύσιμο τοῦ πτώματος. «Ὅπως βλέπετε τὸ κραγιὸν δὲν εἶναι οὔτε εὔκολη δουλειὰ ἀλλὰ οὔτε καὶ δύσκολη».

Καθὼς ὁ Μάντιγκαν μελετοῦσε τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς νέας, ἐὰν πράγματι τὸ φτειασίδι εἶχε γίνει μετὰ τὸ θάνατο, ρώτησε : «Μήπως ὑποθέτεις ὅτι ὁ δολοφόνος εἶναι γυναίκα ; Θέλω νὰ πῶ ὅτι τὸ πλύσιμο τοῦ πτώματος καὶ τὸ βάψιμο τῶν χειλιῶν καὶ μετὰ ἡ ἐγκατάλειψι κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο, μοιάζει μὲ ἔργο ποὺ μποροῦσε νὰ τὸ κάμῃ μιὰ γυναίκα».

Ὁ Βὰλντ εἶχεν ἀντίθετη γνώμη. «Μπορεῖ ὁ φονιᾶς νὰ τῆς κατάφερε τὸ θανάσιμο κτύπημα σὲ χῶρο ὅπου δὲν ἤθελε ν' ἀφήσῃ τὸ πτῶμα. Γιὰ νὰ τὴ βγάλῃ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι ἢ τὸ διαμέρισμα, ἔπρεπε νὰ τὴν κάνῃ νὰ φαίνεται ὅτι ἦταν ζωντανὴ ἀκόμα. Γι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὴν ἔπλυνε, τὴν ἔντυσε, τῆς ἔβαψε τὰ χείλη καὶ ἀνεχώρησε μὲ τὸ αὐτοκίνητό του, μέσα στὸ ὁποῖο τὴν τοποθέτησε δίπλα του ὡς ἐπιβάτιδα».

—'Αλλὰ γιατὶ τὴ σκότωσε ; Καὶ ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ γυναίκα μὲ τὰ κόκκινα;».

—«Αὐτὸ ἐδῶ ἴσως νὰ μᾶς βοηθήσῃ λίγο» εἶπεν ὁ γιατρός. «Στὸ λαιμό της ὑπάρχουν διάφορες ἐπουλωμένες πληγές, πιθανῶς προερχόμενες ἀπὸ ἐγχειρήσεις ποὺ εἶχεν ὑποστῆ κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα. Φοροῦσε τὴν ἐσάρπα γιὰ νὰ τὶς καλύπτῃ. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα λόγῳ τῶν ἐγχειρήσεων αὐτῶν θὰ μιλοῦσε βραχνά».

«Τότε ἐὰν εἶναι ἀπὸ τὰ μέρη αὐτὰ ἐδῶ πρέπει νὰ εἶναι περασμένη στὰ βιβλία κάποιου νοσοκομείου. Πόσος καιρὸς λέτε νὰ πέρασε ἀπὸ τὴν τελευταία ἐγχείρησι ; εἶπε ὁ Μάντιγκαν.

—«Ἔξη μῆνες ἢ λίγο περισσότερο».

—«Θὰ ἐρωτήσουμε ὅλα τὰ νοσοκομεῖα τῆς περιφερείας μας. Ποιὰ ὑποθέτετε νὰ ἦταν ἡ αἰτία τῶν ἐγχειρήσεων ;»

—«Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καρκίνος».

—«Μὲ τὴν περιγραφὴ τῶν χαρακτηριστικῶν της καὶ μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ τυχὸν θὰ μᾶς δώσῃ τὸ νοσοκομεῖο, δὲν θὰ εἶναι δύσκολο νὰ ἐξακριβώσουμε τὴν ταυτότητά της ἐὰν εἶναι ἀπὸ τὴν περιφέρειά μας».

Τὰ πρόσθετα στοιχεῖα σχετικῶς μὲ τὸ θῦμα δόθηκαν στὰ τηλέτυπα. Ὁ Μάντιγκαν ἐπίσης ἔδωσε τὰ στοιχεῖα στοὺς δημοσιογράφους ἐλπίζοντας ὅτι θὰ βρισκόταν κάποιος ποὺ θὰ θυμόταν τὴ νέα. Διάφοροι ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐστάλησαν γιὰ τὸ σχετικὸ ἔλεγχο στὰ νοσοκομεῖα τῆς Ὤκλαντ καὶ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Μέχρι τὸ ἀπόγευμα δὲν εἶχαν κανένα νέο στοιχεῖο περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ θύματος. Ἤλπιζαν τώρα στὴν ἀποκάλυψί της ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν νοσοκομείων. Ὁ Δρ. Μακνῆ πληροφόρησε τοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι ἡ νέα εἶχε πεθάνει ἕνεκα τοῦ τραύματος τοῦ κρανίου. Εἶχε κτυπηθῆ μὲ ἕνα σκληρὸ ἀντικείμενο. «Ὑπάρχουν σημάδια στραγγαλισμοῦ καὶ μωλωπισμοῦ. Ἐκτὸς ἐὰν κάνω λάθος, τὴν κτύπησε τὴ στιγμὴ ποὺ ἦταν γυμνή».

—«Πῶς τὸ συμπεραίνετε αὐτό ;».

Ὁ Δρ. Μακνῆ εἶπεν ὅτι ὑπῆρχαν διάφορες γρατσουνιὲς καὶ ἀμυχὲς στὸ σῶμα, αἱ ὁποῖες δὲν μποροῦσαν νὰ γίνουν ἐὰν ἡ νέα ἦταν ντυμένη. Αὐτὸ ἐξηγεῖ τὸ γιατὶ δὲν ὑπάρχουν κηλῖδες αἵματος στὰ ροῦχα».

—«Ἀπ' αὐτὸ δὲν βγαίνει τίποτε» εἶπε ὁ Μάντιγκαν. «Τουλάχιστο μέχρις ὅτου μπορέσουμε ν' ἀνακαλύψουμε ποιὰ εἶναι».

Μερικὲς ὧρες ἀργότερα ὁ Μάντιγκαν πῆρε μιὰ κλῆσι ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τῆς Σὰν Τζόουζ, 56 μίλια νοτίως ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου βρέθηκε ἡ νεκρὴ γυναίκα. «Νομίζω ὅτι ἀνακαλύψαμε ποιὸ εἶναι τὸ θῦμα» τοῦ ἀνέφεραν. «Τώρα μόλις μᾶς κάλεσε μιὰ γυναίκα ποὺ πιστεύει ὅτι εἶναι ἀδελφή της. Οἱ πληγὲς ἀπὸ τὶς ἐγχειρήσεις στὸ λαιμὸ ἐπιβεβαιώνουν τὴν ταυτότητα».

Ὁ ἀστυνομικὸς τῆς Σὰν Τζόουζ εἶπεν ὅτι ἐπιστεύετο ὅτι τὸ θῦμα ἦταν ἡ Κυρία Τζόϋς Λοβέττ. Εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ καρκίνο σὲ ἡλικία πέντε ἐτῶν καὶ εἶχε κάνει ἕξη ἐγχειρήσεις στὸ λαιμό της μέσα σὲ ἐννέα χρόνια.

—»Εἶναι διαζευγμένη. Παντεύθηκε μικρὴ σὲ ἡλικία 15 ἐτῶν. Ἡ συμβίωσις διήρκεσε μόνο μερικοὺς μῆνες. Ἡ ἀδελφή της μᾶς δήλωσε ὅτι ἔχει κάμποσα χρόνια νὰ ἰδῇ τὸ σύζυγο τοῦ θύματος. Θὰ ψάξουμε νὰ τὸν βροῦμε, ἀλλὰ δὲν νομίζουμε ὅτι θὰ εἶναι αὐτὸς μπλεγμένος στὴ δολοφονία».

—«Τί ἄλλες πληροφορίες ἔχετε συγκεντρώσει ;».

—«Ἡ νέα εἶχεν ἀπελπισθῆ λόγῳ τοῦ κλονισμοῦ τῆς ὑγείας της καὶ περνοῦσε πολλὲς ὧρες στὰ γύρω μπάρ. Ἡ τελευταία φορὰ ποὺ τὴν εἶδαν οἱ συγγενεῖς της ἦταν στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς της, τὴ Δευτέρα τὸ βράδυ».

Τὴ Δευτέρα τὸ βράδυ ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ὅλη τὴν ἡμέρα τῆς Τρίτης καὶ τὴν νύκτα ἐπίσης ἦταν ἄγνωστο ποὺ βρισκόταν. Καὶ ὁ γιατρὸς πιστοποιοῦσε ὅτι εἶχε δολοφονηθῆ τὴν Τρίτη τὸ βράδυ ἢ ἑνωρὶς τὸ πρωῒ τῆς Τετάρτης.

«Μπορεῖτε νὰ ὁδηγήσετε ἐδῶ τὴν ἀδελφή της γιὰ μιὰ ἐξακρίβωσι τῆς ταυτότητος ;».

—«Τὴν ἔχουμε ἤδη στείλει μὲ ἕνα ὑπάλληλό μας καὶ βρίσκεται στὸ δρόμο. Θὰ ἐνεργήσουμε ἔρευνα στὰ μπὰρ ποὺ σύχναζε καὶ θὰ σᾶς διαβιβάσουμε κάθε πληροφορία ποὺ θὰ συγκεντρώσουμε».

Σχεδὸν καταβεβλημένη ἀπὸ τὴ συγκίνησι, ἡ ἀδελφὴ βεβαίωσε θετικὰ ὅτι ἡ «γυναίκα μὲ τὰ κόκκινα» ἦταν ἡ Τζόϋς Λοβέττ. Εἶπεν ὅτι ἡ Τζόϋς ἔμενε στὸ σπίτι της καὶ ὅτι τὴν ἄφησε καὶ ἔφυγε μόνη της μετὰ τὶς ἕξη ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας. Φοροῦσε κόκκινη μπλούζα, κόκκινο πανταλόνι καὶ κόκκινη ἐσάρπα. Ἀλλὰ φοροῦσε ἐπίσης ἐσώρρουχα, κάλτσες καὶ παπούτσια, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν βρέθηκαν.

—«Μήπως μπορεῖς νὰ συμπεράνῃς τί τῆς συνέβηκε ἢ ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ τὴ σκότωσε ;» ρώτησε ὁ Μάντιγκαν.

Ἡ ἀδελφὴ κούνησε τὸ κεφάλι της. «Ἐμεῖς ἀνησυχούσαμε ποὺ βλέπαμε τὴ Τζόϋς νὰ συχνάζῃ στὰ μπὰρ μόνη της. Ἀλλὰ αἰσθανόταν τόσο δυστυχισμένη μετὰ ἀπὸ τόσες ἐγχειρήσεις καὶ τὸ φόβο τοῦ καρκίνου. Ἦταν ἕνας τρόπος γιὰ νὰ ξεχνᾷ».

—«Ἐσκόπευε νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι τὴ νύκτα ἐκείνη ;».

—«Μάλιστα, εἶμαι βέβαιη γι' αὐτό».

—«Δὲν πῆρε μαζί της ἄλλα ροῦχα, ἢ μήπως ἔκανε καμμιὰ νύξι ὅτι θὰ ἀπουσίαζε γιὰ περισσότερο χρονικὸ διάστημα ;».

Ἡ ἀδελφὴ κούνησε ξανὰ ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι.

Ὁ Μάντιγκαν εἶπε : «Ὑπάρχει πιθανότης ὅτι ἡ ἀδελφή σας δολοφονήθηκε τὴν ὥρα ποὺ ἦταν γυμνή. Πῶς σᾶς φαίνεται αὐτό ; Ἢ τὸ γεγονὸς ὅτι δολοφονήθηκε τὴν Τρίτη νύκτα ἢ τὴν Τετάρτη τὸ πρωί, παρ' ὅλον ὅτι εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ σπίτι τὴ Δευτέρα τὸ βράδυ ;».

—«Δὲν ξέρω ποῦ μποροῦσε νὰ εἶχε πάει ἢ τί συνέβηκε. Εἶμαι βέβαιη ὅτι ἐὰν σκόπευε νὰ πάῃ κάπου θὰ μοῦ τὸ ἔλεγε».

—«Εἶχε φίλους ; » ρώτησε ὁ Μάντιγκαν.

—«Ἡ Τζόϋς δὲν εἶχε σχέσεις μὲ κανένα. Μετὰ τὸ γάμο της εἶχεν ἀπελπισθῆ καὶ δὲν ἤθελε νὰ παντρευθῆ ξανά. Τὴ στεναχωροῦσαν πολὺ οἱ ἐγχειρήσεις ποὺ ἔκανε γιὰ τὸν καρκίνο. Τὸ καταλαβαίνετε καὶ σεῖς αὐτό. Ἡ Τζόϋς ἦταν μιὰ ὡραία νέα, ἀλλὰ ἦταν μετριοπαθὴς καὶ δὲν εἶχε σχέσεις μὲ κανένα».

Ποῦ νὰ εἶχε πάει τότε; Ποιὰ ἦταν ἡ αἰτία τοῦ θανάτου της; Ποῦ βρισκόντουσαν τὰ ἐσώρρουχα καὶ τὰ παπούτσια της ; Ὁ Μάντιγκαν δὲν εὕρισκε ἀπαντήσεις στοὺς συλλογισμούς αὐτούς.

Λίγη ὥρα μετὰ τὴν ἐξέτασι τῆς ἀδελφῆς τοῦ θύματος, ὁ Βάλντ μπῆκε βιαστικὰ στὸ γραφεῖο τοῦ Μάντιγκαν. «Νομίζω ὅτι βρήκαμε τὴν ἄκρη» εἶπε.

—«Ναί ; τί ;».

Μᾶς πῆρε στὸ τηλέφωνο ἕνα ἄτομο ποὺ διατηρεῖ ἕνα ξενοδοχεῖο κοντὰ στὸ μπὰρ Μπαίη Μπρίτζ. Εἶναι ἀπολύτως βέβαιο ὅτι εἶδε τὸ θῦμα συνοδευόμενον ἀπὸ ἕνα ἄνδρα. Εἶχαν νοικιάσει δωμάτιο στὸ ξενοδοχεῖο του ἐνωρὶς τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης».

—«Πᾶμε».

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου κατέθεσεν ὅτι τὸν ξύπνησε στὶς τρεῖς ἡ ὥρα τὸ πρωὶ ἕνας ἄνδρας καὶ τοῦ ζήτησε δωμάτιο γι' αὐτὸν καὶ τὴ γυναίκα του. «Τοῦ εἶπα νὰ συμπληρώσῃ ἕνα δελτίο καὶ τοῦ ἔδωσα τὸ κλειδὶ τοῦ δωματίου».

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Δροσοπούλου Ἰωάννου.

Πρώτη δεξιὰ παράλληλος τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Κοδριγκτῶνος 6 καὶ τελειώνει στὸ Λεωφόρο Γαλατσίου.

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος, Ἕλλην οἰκονομολόγος, γεννήθηκε στὴ Σούρπη τοῦ Ἁλμυροῦ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1870. Σὲ ἡλικία 18 χρόνων, εἰσῆλθε στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐθνικῆς Τροπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ κατώρθωσε, μὲ τὴν ἐργατικότητά του καὶ τὴν ἀφοσίωσι στὸ καθῆκον, νὰ ἀνέλθῃ σύντομα ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἱεραρχίας. Τὸ 1914 ὀνομάζεται ὑποδιοικητής, τὸ 1918 ἐκλέγεται συνδιοικητὴς τῆς Τραπέζης καὶ τὸ 1928, διοικητὴς αὐτῆς.

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος, συνέδεσε τὴν σταδιοδρομία του μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ γενικώτερα μὲ τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας, στὴν ἀνάπτυξι τῆς ὁποίας προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες. Διετέλεσε Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, τὸ 1917 καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ 1926. Τὸ 1939 ἐγκατέλειψε τὴν διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς, γιὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Σὲ λίγο καιρὸ ὅμως, στὶς 28 Ἰουλίου 1939, πέθανε.

Δρυάδων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καλλιδρομίου 54, στὸ λόφο τοῦ Στρέφη.

Σύμφωνα μὲ τὴ μυθολογία, οἱ Δρυάδες ἦσαν νύμφες τῶν δασῶν καὶ τῶν δένδρων, μαζὺ μὲ τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν Ἡσίοδο, γεννήθηκαν ἀπὸ τὴ Γῆ. Οἱ Δρυάδες δὲν ἦσαν ἀθάνατες, εἶχον ὅμως τὸ δῶρο τῆς αἰωνίας νεότητος καὶ μακροζωΐας καὶ πέθαιναν μαζὺ μὲ τὸ δένδρο, τὸ ὁποῖον κάθε μία ἐνεψύχωνε. Γνωστὲς Δρυάδες ἦσαν ἡ Εὐρυδίκη, ἡ περίφημη σύζυγος τοῦ Ὀρφέως, ἡ Ἐρατώ, ἡ Τιθοραία κ.ἄ.

Δρυϊνουπόλεως.

Βρίσκεται κοντὰ στὴ Παιδικὴ Χαρὰ τῶν Σεπολίων κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Αὐλῶνος 60.

Ἡ Δρυϊνούπολις, ἐρειπωμένη βυζαντινὴ πόλις στὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου

τῆς Ἠπείρου, ταυτίζεται μᾶλλον μὲ τήν, ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, κτισθεῖσαν στὴν Ἀλβανία Ἀδριανούπολιν τὴν ὁποίαν ἀργότερα ὠχύρωσε ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ Α'. Τὰ ἐρείπιά της βρίσκονται σκορπισμένα πάνω σὲ λόφους, κοντὰ στὸ χωριὸ Ἄνω Γορνατῆ, τῆς ἐπαρχίας Ἀργυρουπόλεως.

Δρυοπίδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γρεβενῶν 13, κοντὰ στὴν Ἁγία Μαρκέλλα τοῦ Βοτανικοῦ.

Ἡ Δρυοπίς, χώρα τῆς ἀρχαίας Δωρίδος, βρισκόταν ἀνάμεσα στὴν Οἴτη καὶ τὸν Παρνασσό. Οἱ κάτοικοί της, συγγενεῖς μᾶλλον μὲ τοὺς Λέλεγες, ἐχαρακτηρίζοντο ὡς λῃστρικὴ φυλή. Ἀργότερα, ἐκδιωχθέντες ἀπὸ τοὺς Μαλιεῖς καὶ τοὺς Δωριεῖς τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὄσσης, κατέλαβον ὁλόκληρο τὴν Ἤπειρον, ὅπου ὑπῆρχε χώρα, καλουμένη ὁμοίως Δρυοπίς. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγκατεστάθησαν στὴν Εὔβοια, Κύπρο, Κύθνο, (ὅπου ὑπάρχει καὶ κωμόπολις-Δρυοπὶς) καὶ σ' ἄλλα μέρη.

Δρυόπων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 150, κοντὰ στὸ σταθμὸ Ε.Η.Σ. τῶν Πετραλώνων. (Βλέπε προηγούμενη ὁδό).

Δρυός.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀβύδου 14, κοντὰ στὸ ἄλσος Συγγροῦ (Κουπονίων).

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ γένος δασικῶν φυτῶν τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει πλέον τῶν 300 εἰδῶν, ἐκ τῶν ὁποίων 10 κύρια ἀπαντοῦν στὴν Ἑλλάδα. Τὸ ξύλο τῆς δρυὸς εἶναι σκληρό, βαρύ, ἀνθεκτικό, εὐέργαστο, ὡραιότατο καὶ χρησιμοποιεῖται στὴν ἐπιπλοποιΐα, ἁμαξοποιΐα, ναυπηγικὴ κ.λ.π.

Δυαλέων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου 32, κοντὰ στὸ τέρμα τοῦ Ρούφ.

Οἱ Δυαλεῖς ἦσαν μία ἀπὸ τὶς φατρίες τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Ὡς γνωστὸν κάθε φυλὴ συνίστατο ἀπὸ τρεῖς φατρίες ἢ ἀδελφότητες, κάθε δὲ φατρία ἀπὸ τριάκοντα γένη. Τὰ μέλη κάθε γένους ὠνομάζοντο «γενῆται» ἢ «ὁμογάλακτοι». Κάθε γένος ἀπετελεῖτο, κανονικά, ἀπὸ τριάκοντα οἴκους ἢ ἄνδρες. Αὐτὴ ἦτο ἡ κοινωνικὴ ὀργάνωσις τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ἐποχὴ τοῦ Θησέως.

Δύμης.

Πάροδος τῶν ὁδῶν Μαμούρη 20 καὶ Χωματιανοῦ 31, κοντὰ στὸν Σταθμὸ Λαρίσης.

Ἡ Δύμη, ἡ δυτικώτερη τῶν 12 ἀχαϊκῶν πόλεων, βρισκόταν στὴ δυτικὴ παραλία τοῦ Πατραϊκοῦ, ἀνατολικὰ τοῦ Ἀράξου, κοντὰ στὴ σημερινὴ θέσι Καραβοστάσι. Στὴ Δύμη ὑπῆρχε ναὸς καὶ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. Τὸ 281–280 π. Χ. μαζὺ μὲ τὴ Πάτρα, τὶς Φαρὲς καὶ τὴ Τρωπαία ἀνασυνέστησαν τὴν Ἀχαϊκὴ συμπολιτεία. Τὸ 120–115 π. Χ. ὑπετάγη στοὺς Ρωμαίους. Ἀργότερα ὁ Πομπήϊος ἐγκατέστησε ἐκεῖ τοὺς αἰχαλωτισθέντας πειρατὰς τῆς Μεσογείου. Ὁ Αὔγουστος τὴν ὑπήγαγε στὴ Πάτρα .

Δυοβουνιώτου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ὀρλὼφ 9 καὶ τελειώνει στὴν ἐκκλησία καὶ πλατεῖα Ἁγ. Νικολάου, στοῦ Κουκάκη.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τῆς ὁμώνυμης ἀπὸ τὴν Φθιώτιδα οἰκογενείας, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν τόσον κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γένους, ὅσον καὶ κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα χρόνια. Ὁ γενάρχης τῆς οἰκογενείας αὐτῆς, ὁ Ἰωάννης, ὀνομαστὸς ἁρματωλὸς καὶ ἀγωνιστὴς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, γεννήθηκε τὸ 1763 στὸ χωριὸ τῆς Οἴτης Δύο Βουνὰ ἀπὸ τὸ ὁποῖο πῆρε καὶ τὸ ἐπώνυμο, καὶ

πέθανε στὴ γενέτειρά του τὸ 1831, ἀφοῦ ἐνεπιστεύθη τὴν συνέχισι τοῦ κατὰ τῶν Τούρκων ἀγῶνος, στὸν γυιό του , Γεώργιο.

Δυροῦ ἢ Δηροῦ.

(Βλέπε Δηροῦ. Σ.Σ. Στὸν ὅρμο αὐτὸν τὸ 1826 ἀπεκρούσθη ἀπόπειρα ἀποβιβάσεως τοῦ Ἰμβραήμ).

Δυρραχίου.

Συνέχεια τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Σεπολίων, στὸν Ἅγιο Μελέτιο Σεπολίων. Πρόκειται γιὰ τὴ γνωστὴ πόλι τῆς Ἀλβανίας ποὺ βρίσκεται στὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης. Εἶναι ἡ παλαιὰ ἀποικία τῶν Κερκυραίων, Ἐπίδαμνος, ὀνομαστὴ στὴν ἀρχαία ἱστορία, ὡς γενομένη ἀφορμὴ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Ἐπὶ Ρωμαίων ὑπῆρξε κέντρον ἐμπορίου καὶ συγκοινωνιῶν, ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἄρχιζε ἡ Ἐγνατία ὁδός.

Δωδεκανήσου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κυψέλης 84, κοντὰ στὴ Κεντρικὴ πλατεῖα Κυψέλης.

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ νησιώτικο συγκρότημα τῆς Ἑλλάδος, ποὺ βρίσκεται στὸ ἀνατολικὸ Αἰγαῖον Πέλαγος. Τὰ κυριώτερα νησιὰ εἶναι: Ρόδος, Κάλυμνος, Κάρπαθος, Κῶς, Σύμη, Τῆλος, Χάλκη, Ἀστυπάλαια, Λέρος, Νίσυρος, Κάσος, Πάτμος καὶ τὸ Καστελλόριζο.

Τὰ Δωδεκάνησα μέχρι τοῦ 1912 ἀνῆκον στὴν Τουρκία. Μετὰ κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ παρέμειναν στὴν κυριαρχία των μέχρι τὸ τέλος τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, ὅτε κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους. Διὰ τῆς Ἑλληνοϊταλικῆς συνθήκης Εἰρήνης τῶν Παρισίων τοῦ 1947, παρεχωρήθησαν στὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐπίσημη ἐνσωμάτωσι ἔγινε τὴν 7 Μαρτίου 1948.

Ἡ ἱστορία τῆς Δωδεκανήσου εἶναι ἀπὸ κάθε πλευρὰ Ἑλληνική, γιατὶ οἱ Δωδεκανήσιοι πάντοτε στὴ ψυχὴ ἦσαν Ἕλληνες. Ὡς ἀρχαιότατοι κάτοικοι τῶν Δωδεκανήσων ἀναφέρονται οἱ Τελχῖτες. (Ὁδοὶ μὲ τὴν ἴδια ἐπωνυμία ὑπάρχουν καὶ σ' ἄλλες συνοικίες).

Δωδώνης.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Λένορμαν 180 καὶ τελειώνει στὰ Σεπόλια.

Ἡ Δωδώνη , ἀρχαία πόλις τῆς Ἠπείρου, κοντὰ στὸ ὄρος Τόμαρος (σήμερα Ὀλύτσικας), ἦτο περίφημη καὶ ἀρκετὰ γνωστὴ διὰ τὸ ἐκεῖ εὑρισκόμενο μαντεῖο τοῦ Δωδωναίου Διός, μαζὺ μὲ τὸν ὁποῖο συνελατρεύετο ἡ γυναίκα του Διώνη καὶ ὁ Ἀπόλλων. Τοὺς χρησμοὺς ἔδιναν ἄνδρες, κατόπιν δὲ τρεῖς γρηὲς γυναῖκες. Τὸ 221 π. Χ. ὁ ναὸς τῆς Δωδώνης κατεστράφη ἀπὸ τὸν στρατηγὸ τῶν Αἰτωλῶν, Δορύμαχον. Ἡ πραγματικὴ θέσις τῆς Δωδώνης ἐξηκριβώθη ἀπὸ τὶς ἀνασκαφὲς ποὺ ἔγιναν τὸ 1875.

Δώρας Δ' Ἴστριας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μαρασλῆ 50, στοὺς πρόποδες τοῦ Λυκαβηττοῦ.

Ἡ Δώρα Δ' Ἴστρια (1828–1888), φιλολογικὸ ψευδώνυμο τῆς ὡραιότατης Ρουμανίδος συγγραφέως Πριγκιπίσσης Ἑλένης Γκίκα Κολτσὼφ Μασάλσκυ κόρης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Βλαχίας, Πρίγκιπος Μιχαήλ Γκίκα, τὸ 1866 ἀνεκηρύχθη ἀπὸ τὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἕνεκα τοῦ φιλελληνισμοῦ της, ὡς «Ἑλληνὶς πολῖτις».

Δωρίδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χρυσαετῶν, κοντὰ στὴν Ἁγία Γλυκερία Γαλατσίου.

Ἡ Δωρίς, ἀρχαία χώρα τῆς Στερ. Ἑλλάδος, βρισκόταν μεταξὺ Φωκίδος, Οἴτης καὶ Παρνασσοῦ (πρώην Δρυοπὶς–Βλέπε ὁδὸν Δρυοπίδος). Ὑπάγεται στὸ

νομὸ Φωκίδος καὶ χωρίζεται ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Ναυπακτίας μὲ τὸν ποταμὸ Μόρνο. Ἡ ἐπαρχία Δωρίδος ἔδωσε στὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας ἐκλεκτὰ παιδιά της, ὅπως τοὺς Ἀθ. Διᾶκον, Σκαλτσοδῆμον, Μακρυγιάννην κ.ἄ.

Δωριέων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 140, κοντὰ στὸ σταθμὸ Ε.Η.Σ. τῶν Πετραλώνων.

Οἱ Δωριεῖς ἦσαν μιὰ ἀπὸ τὶς τέσσαρες φυλὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καταγομένη ἀπὸ τὸν Δῶρο, γυιοῦ τοῦ Ἕλληνος. Ἀρχικὰ κατοικοῦσαν γύρω ἀπὸ τὸν Ὄλυμπο. Ἀργότερα ὅμως κατέλαβον τὴν Δωρίδα καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Ἡρακλειδῶν κατῆλθον στὴ Πελοπόννησο, ὅπου ἐγκατεστάθησαν, ὑποδουλώσαντες τοὺς Ἀχαιούς. Ὁρμώμενοι ἀπὸ τὴν Λακωνικὴ συνέχισαν τὶς κατακτήσεις των πρὸς τὴν Κρήτη κα Μ. Ἀσία.

Δώρου.

Πάροδος τῆς πλατείας Ὁμονοίας, στὴν Ὁμόνοια.

Ὁ Δῶρος, γενάρχης τῶν Δωριέων, ἦτο γυιὸς τοῦ Ἕλληνος καὶ τῆς νύμφης Ὀρσκίδος καὶ γεννήθηκε στὴν Φθία τῆς Θεσσαλίας. Παιδιὰ του ἦσαν ὁ Τέκταμος, ἀρχηγὸς τῶν Δωριέων ποὺ ἀποίκισαν τὴν Κρήτη, ὁ Αἰγίμιος καὶ ἡ Ἰφθίμη.

Ε

Ἔβανς

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δεκελείας 23, κοντὰ στὸ Λεόντειο Λύκειο (Πατήσια).

Ὁ Ἀρθοῦρος Ἔβανς (1851-1941), ἄγγλος ἀρχαιολόγος, ἀσχολήθηκε ἐπὶ 40ετίαν σὲ ἀνασκαφὲς στὴ Κρήτη κι' ἔφερε στὸ φῶς πλῆθος μνημείων τοῦ μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ καθὼς καὶ τὸ μινωϊκὸ ἀνάκτορο τῆς Κνωσσοῦ. Γιὰ τὶς ἐργασίες αὐτὲς κατέστη διάσημος καὶ τὸ 1911 τοῦ δόθηκε στὴν Ἀγγλία, ὁ τίτλος τοῦ «σέρ».

Ἔβερετ

Ἀδιέξοδος τῆς ὁδοῦ Πραξαγόρα 2, κοντὰ στὸν Ἅγιο Σώστη.

Ὁ Ἐδουάρδος Ἔβερετ (1794-1856), ἀμερικανὸς φιλόλογος καὶ πολιτικός, διετέλεσε γερουσιαστὴς καὶ ὑπῆρξεν ἔνθερμος φιλέλλην. Συνέβαλε, μὲ ἄρθρα καὶ διαλέξεις, στὴν διάδοσι τοῦ φιλελληνικοῦ πνεύματος στὶς Η.Π.Α.

Ἔβρου

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λαμψάκου 9, στὴ Στέγη Πατρίδος (πλατεῖα Μαβίλη).

Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ ποταμὸ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, ὁ ὁποῖος πηγάζει ἀπὸ τὸ βουλγαρικὸ ὄρος Ρίλο καὶ χύνεται στὸ Θρακικὸ Πέλαγος. Ἔχει μῆκος 530 χιλ., ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 230 ἀποτελοῦν τὰ σύνορα Ἑλλάδος καὶ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Εἶναι πλωτὸς μόνον κατὰ ὡρισμένα διαστήματα. Βουλγαριστὶ ὁ Ἔβρος λέγεται Μαρίτσα. Ἀπὸ τὸν Β' Βαλκανικὸ Πόλεμο μέχρι τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου, τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα διεξήγαγον διάφορες ἐπιχειρήσεις στὴ νότια περιοχὴ τοῦ Ἔβρου (ὑπάρχει καὶ ὁμώνυμος νομὸς τῆς Ἑλλάδος ποὺ περιλαμβάνει τὸ τμῆμα τῆς Θράκης τὸ κατακυρωθὲν στὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν συνθήκη τῆς Λωζάννης καὶ ὑποδιαιρεῖται στὶς ἐπαρχίες Ἀλεξανδρουπόλεως—Διδυμοτείχου—Ὀρεστιάδος—Σαμοθράκης καὶ Σουφλίου. Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Ἔβρου εἶναι ἡ Ἀλεξανδρούπολις).

Ἔγγελη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρουμπέση 19, στὸ Κατσιπόδι.

Ὁ Ἔγγελης ἢ Ἀγγελῆς, ἀθηναῖος ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, διεκρίθη σὲ πολλὲς μάχες καὶ σκοτώθηκε τὸ 1827 στὴν ἔφοδο τοῦ Φαλήρου.

(Συνεχίζεται)

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἡ γυναίκα ἔφυγε γρήγορα. Δὲν πέρασαν ὅμως τρία λεπτὰ καὶ δύο ἄντρες μπῆκαν στὸ κέντρο. Ἦταν ὁ Ἀστυνόμος Βέλιος μὲ τὸν ἀρχιφύλακα Γεωργίου. Πῆγαν γρήγορα στὴν κ. Λεφάκη καὶ ὁ Ἀστυνόμος τῆς ἔσφιξε θερμὰ τὸ χέρι. Ὕστερα τῆς ζήτησε συγγνώμην καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Τοὺς ἀκολούθησε χωρὶς νὰ φέρῃ καμμιὰ ἀντίρρηση. Βγαίνοντας ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὴ Ντόρα καὶ μὲ τὸ χέρι τῆς ἔκανε κάποιο ἀδιόρατο σχῆμα ποὺ μόνο μιὰ φορὰ εἶχα ξαναδῆ στὰ ὀχτὼ χρόνια ποὺ εἶχα σχέσεις μὲ τὸν κόσμο τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος. Ἡ Ντόρα πρόσεξε τὸ σῆμα κι' ἔκλινε ἐλαφρὰ τὸ κεφάλι συγκατανεύοντας.

—Δόξα νάχῃ ὁ Θεός, ἀναστέναξε ἡ Ντόρα μόλις βγῆκε ἡ Λεφάκη μὲ τοὺς δύο ἀστυνομικούς. Τώρα θὰ μπορέσω ν' ἀνοίξω τὸ στόμα μου χωρὶς τὸ φόβο τῆς Λεφάκη. Μά, μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε πῶς βρέθηκε ἐδῶ ; Ἀπὸ ποῦ ἔμαθε ὅτι σᾶς εἶχα κλείσει ραντεβοῦ ; Καὶ τί σκοπεύει ἄραγε νὰ κάνῃ τώρα ποὺ ἡ δράση της ἔγινε γνωστὴ καὶ πιάστηκε στὰ δίχτυα σας ; Χά ! Χά !.. Ἤθελα ν' ἄκουγα τὸ χτῦπο τῆς καρδιᾶς της ὅταν θὰ τὴν παρουσιάσουν στὸν Διοικητὴ τῆς Ἀσφαλείας...

—Τί θέλετε νὰ πῆτε μ' αὐτό ;

—Θέλω νὰ πῶ ὅτι ὁ Ἀστυνόμος Βέλιος μαζὶ μὲ τὸν ἀρχιφύλακα Γεωργίου, δὲν τὴν πηγαίνουν στὴν Ἀσφάλεια ἔτσι στὴν τύχη. Ἔχουν τοὺς λόγους τους... Ἴσως νὰ σᾶς κάνῃ ἐντύπωση τὸ ὅτι γνωρίζω τοὺς δύο ἀστυνομικοὺς καὶ ὅτι πηγαίνουν τώρα τὴ Λεφάκη στὸ Διοικητή σας... Μὰ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σᾶς στενοχωρῇ. Ἀπεναντίας, πρέπει νὰ σᾶς προξενῇ χαρά, ἂν εἶστε τίμιος ἀστυνομικός, γιατὶ αὐτὸ γίνεται γιὰ τὸ καλό σας... Συνδέομαι μὲ κάποιο πολὺ καλὸ παιδὶ δικό σας καὶ γνωρίζω ἀρκετὰ πράγματα σχετικὰ μὲ τὴ δράση σας. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ μὲ σώσατε ἔβαλα σκοπὸ στὴ ζωή μου νὰ σᾶς βοηθήσω ὅσο μπορῶ. Σᾶς εἶπα τότε μερικὰ πράγματα, ἀλλὰ προσπάθησα στὸ διάστημα αὐτὸ νὰ μάθω κι' ἄλλα πολλά. Κι' ὅταν θεώρησα ὅτι αὐτὰ ποὺ ξέρω μποροῦν νὰ σᾶς βοηθήσουν ἀρκετά, σᾶς ἔστειλα ἐκεῖνο τὸ σημείωμα γιὰ νὰ ἔρθετε σήμερα ἐδῶ. Φυσικά, ἡ Λεφάκη μὲ παρακολουθεῖ ἀπὸ πολὺ καιρό, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μὲ παραξενεύει. Μὲ κάνει ὅμως νὰ παραξενεύωμαι τὸ γεγονὸς τοῦ ὅτι βρέθηκε μπροστά μου καὶ σήμερα. Πῶς τὄμαθε ὅτι θαρχόμουν ἐδῶ ; Γιὰ νὰ μὲ παρακολούθησαν ἄνθρωποι τῆς σπείρας ἢ καὶ ἡ ἴδια, ἀποκλείεται διότι κατέβηκα μὲ ταξὶ ἀπὸ τὴ Φιλοθέη. Κι' ἀπὸ 'κεῖ ποὺ βγῆκα εἶναι ἀδύνατον νὰ μὲ εἶδε κανείς, ἀφοῦ τὸ σπίτι εἶναι ἐρημικό, βαθειὰ μέσα σ' ἕνα μεγάλο κτῆμα μὲ πεῦκα. Κατέβηκα στὴν πλατεῖα Ρηγίλλης καὶ πῆγα μὲ τὰ πόδια ἀρκετὸ δρόμο γιὰ νὰ μὲ χάσουν σὲ περίπτωση ποὺ θὰ μὲ παρακολουθήσουν. Πῶς μὲ παρακολούθησαν λοιπὸν καὶ πῶς εἰδοποίησαν τὴ Λεφάκη νὰ ἔλθῃ πέντε λεπτὰ ὕστερα ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποῦ μπῆκα ἐδῶ ;... Πολλὰ προβλήματα μὲ βασανίζουν σχετικὰ μὲ τὴν παρακολούθηση τῆς Λεφάκη... Εἶναι σατανικὴ γυναίκα καὶ τὸ μόνο πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο εἶμαι βέβαιη, εἶναι ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ τουλάχιστον δὲν μὲ παρακολούθησε ἡ ἴδια... Τότε ποιὸς μὲ παρακολούθησε ; Ὁπωσδήποτε, ἄνθρωποι τῆς σπείρας. Τοῦ Μπούκη, τοῦ Παναγιώτου καὶ τοῦ Πουλίδη...

Σταμάτησε κι' ἀπόμεινε σκεφτική. Ἀποροῦσε γιὰ πολλὰ πράγματα ποὺ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπορῇ. Μὰ καὶ ἐγὼ ἀποροῦσα γιὰ πολλὰ ζητήματα ποὺ ἔβλεπα τώρα νὰ ξανοίγωνται μπροστά μου.

Εἶχα νὰ κάνω μὲ μιὰ ἀρκετὰ ἔξυπνη γυναίκα. Ἤξερα ὅτι μοῦ ἔλεγε ψέμματα

Οἱ προθέσεις της κάθε ἄλλο ἦταν παρὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ ἐπειδὴ τὴν ἔσωσα. Τὸ πῶς ἔμαθε τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἀστυνομικῶν καὶ πιὸ πολὺ τὸ ὅτι τοὺς ἐγνώριζε τόσο καλά, ἤμουνα βέβαιος ὅτι δὲν ἦταν αἰτία τὸ «καλὸ δικό μας παιδί» ποὺ δῆθεν συνδεόταν. Τοὺς γνώριζε γιατί, ἁπλούστατα, οἱ ἄνθρωποι τοῦ «Μάνου»—ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Σ. Λάβδα—ἐνεργοῦσαν μιὰν ἄριστη ἀντιπαρακολούθηση στὶς ἐνέργειές μας. Καὶ θὰ ἤξεραν πολλά, πάρα πολλὰ γιὰ μᾶς...

Κάνοντας τὶς σκέψεις αὐτὲς παρακολουθοῦσα μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ μου τὴ Ντόρα. Παρέμεινε ἀκόμη σκεπτική, μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο στὸ δάπεδο. Ἐξακολουθοῦσε ν' ἀπορῇ γιὰ κεῖνα ποὺ τὴ βασάνιζαν, ἢ ἤξερε νὰ ὑποκρίνεται ἄριστα ;

—Ποῦ θὰ μείνετε στὴ Μασσαλία ; τὴ ρώτησα ἀπότομα. Ἔχω κάποιον γνωστὸ ἐκεῖ ποὺ...

—Μά, ἔχουν κλείσει δωμάτια στὸ ξενοδοχεῖο «Σουδὰν» καὶ γιὰ μένα καὶ γιὰ τὴ Νάνσυ, εἶπε κοιτάζοντας ἀφηρημένα ἀκόμα. Ξαφνικὰ ὅμως ἀναπήδησε.

—Πῶς εἴπατε ; Στὴ Μασσαλία ; φώναξε κοκκινίζοντας ἐνῷ μὲ τὸν ἀγκώνα ἔρριχνε τὸ ποτήρι στὸ πάτωμα. Ἐγὼ στὴ Μασσαλία ; Ποιὸς σᾶς εἶπε τέτοιο πρᾶγμα ;...

Προσπάθησε νὰ ἠρεμήσῃ χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃ. Ὕστερα συνέχισε.

—Μά, Θεέ μου ! ! Πόσο ἀφηρημένη εἶμαι !... Δὲν ξέρω τί λέω ! Φαίνεται πώς θὰ εἶμαι ἄρρωστη...

—Ἀκοῦστε δεσποινίς : Εἴπατε ὅτι πρὶν ὁμολογήσῃ τὸ ἔγκλημά της ἡ φόνισσα τοῦ Βότσικα, εἴσαστε βέβαιη ὅτι τὸν σκότωσε κάποιος «Νῖκος». Ἀπὸ ποῦ ἔχετε τὴν πληροφορία αὐτή ;

—Πληροφορία ; Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα ! Ἔχω κάτι παραπάνω ἀπὸ πληροφορία... ἢ μᾶλλον εἶχα ! Τώρα γκρεμίστηκαν ὅλα. Ἔπεσα ἔξω στοὺς ὑπολογισμούς μου... Ὅτι τὸν ἐσκότωσε ἡ Μίνα, δὲν μοῦ μένει καμμιὰ ἀμφιβολία. Ἀλλὰ μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε κάτι ; Γιατὶ ἀφήσατε τόσον καιρὸ ἐλεύθερη τὴν Ἕλενα; Νομίζετε ὅτι εἶναι ἀθῷα ; Ὅτι δὲν ἔχει καμμιὰ ἀνάμιξη ; Ἀκοῦστε μὲ κύριε, ἂν θέλετε νὰ κάνετε κάτι καὶ νὰ προχωρήσῃ ἡ ὑπόθεση τοῦ Βότσικα στὸ σωστό της δρόμο :

Ἡ Ἕλενα εἶναι ἡ πρώτη ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ συλλάβετε. Ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ἔγιναν εἰς βάρος τῆς θείας της ὀφείλονται σ' αὐτήν. Αὐτὴ ἦταν ἡ κυρία αἰτία ποὺ ἔπεσε ἡ χήρα Ἀπέργη στὰ ἐρωτικὰ δίχτυα τοῦ Πουλίδη, αὐτὴ ἦταν ἐκείνη ποὺ τὴν ἔκανε ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἐνεργοῦσε μὲ τόση μαεστρία, ποὺ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὴν ὑποπτευθῇ. Ἀπέβλεπε νὰ γίνῃ κληρονόμος μιᾶς μεγάλης περιουσίας καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ μεταχειρίστηκε κάθε μέσον. Ἡ περιουσία τῆς Ἀπέργη, πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι δὲν εἶναι αὐτὴ ποὺ γνωρίζετε. Εἶναι δύο σπίτια ἀκόμα στὸ Ψυχικὸ καὶ στὰ ὁποῖα φέρεται ὡς κάτοχος, ποιὰ νομίζετε ; Ἡ Δελάκου ! ! Ἡ Δώρα Δελάκου ! ! ! Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο σᾶς πληροφορῶ καὶ κάτι ἄλλο, κάτι ποὺ θέλω νὰ μείνῃ ἐντελῶς μεταξύ μας καὶ ποὺ σᾶς τὸ ἐμπιστεύομαι μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ σας. Ἡ Δώρα, ἀγαπητέ μου, δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴ Λία, τὴν κόρη τῆς Ἀπέργη ! Εἶναι κόρη της πραγματική, καρπὸς τῶν σχέσεων τῆς μακαρίτισσας μ' ἕνα τραπεζίτη πολὺ γνωστό. Κι' ἂν θέλετε νὰ προχωρήσω καὶ πιὸ πέρα, σᾶς λέγω ὅτι ὁ μακαρίτης ὁ ἄντρας της, ὅταν ζοῦσε, εἶχε ἀποπειραθῇ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν τέταρτο ὄροφο στὸ πεζοδρόμιο, σὰν ἔμαθε ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἴδιας πὼς τὸ παιδὶ ποὺ θἄφερνε στὸν κόσμο σὲ λίγο δὲν ἦταν δικό του. Τὸν συνεκράτησε ὅμως καὶ τὸν παρακάλεσε γονατιστὴ νὰ τὴν συγχωρέσῃ γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἄλλων παιδιῶν τους... Κι' ἔμειναν σύμφωνοι τότε νὰ μὴ δῇ τὸ παιδὶ ποὺ θὰ γεννιόταν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Κάποιος οἰκογενειακός τους γιατρὸς θ' ἀνελάμβανε τὴν ὑπόθεση...

Τὸ παιδὶ ὅμως γεννήθηκε φυσιολογικά, μεγάλωσε, κι' εἶναι σήμερα μιὰ χαριτωμένη καὶ πολὺ ὁμορφη μπαλαρίνα στὴν «Γρικυμία». Τὸ ὅτι ἔζησε ὀφείλεται στὸν μακαρίτη τὸν Ἀπέργη. Ἦταν πολὺ θρῆσκος καὶ πολὺ ἤπιος ἄνθρωπος. Συγχώρεσε

τὴ γυναίκα του κι' ἔδωσε τὸ παιδὶ στὴν οἰκογένεια Δελάκου γιὰ νὰ τὸ μεγαλώσουν. Οἱ Δελάκου τὸ ἀγάπησαν σὰν παιδί τους καὶ τὸ μόρφωσαν—μὲ χρήματα τοῦ 'Απέργη ἄλλωστε—τῆς ἔμαθαν τραγούδι καὶ χορὸ καὶ πέρυσι, ποὺ ἡ Δώρα ἦταν δέκα ἓξ ἐτῶν, ἔφυγαν γιὰ τὴν Αἴγυπτο. Δὲν τοὺς ἀκολούθησε στὴν Αἴγυπτο ἡ Δώρα γιατί, ἐδῶ καὶ τρία χρόνια, ρυθμίζει τὴ ζωή της κάποιος ἄντρας, κάποιος ποὺ ἀκούει στὸ ὄνομα «Νῖκος Μπούκης»!.

Μὴν ἐκπλήττεσθε. Θά σᾶς λύσω τώρα ὅλες τὶς ἀπορίες ποὺ γεννιοῦνται στὸ μυαλό σας. Θὰ θέλατε ἴσως νὰ μὲ ρωτήσετε ἂν ὁ Μπούκης ἤξερε ὅτι ἡ Δώρα ἦταν κόρη τῆς 'Απέργη. Ναί ! Τὸ ἤξερε ! Κι' γι' αὐτὸ μεταχειρίστηκε κάθε μέσο, ὥστε νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ ρυθμιστὴς τῆς ζωῆς της. Ἤξερε ὅτι τὰ δύο σπίτια τοῦ Ψυχικοῦ ἦταν τῆς Δώρας. Κάποιο μυστικὸ συμβόλαιο τῆς 'Απέργη βρισκόταν στὰ χέρια τῶν Δελάκου, ποὺ τὰ ὥριζε αὐτά. Γιὰ νὰ τὰ καρπωθῇ λοιπόν, δὲν ἐδίστασε νὰ κυλήσῃ στὸ βοῦρκο τὴ Δώρα ἀπὸ τὰ δέκα τέσσερα χρόνια της ἀκόμα, καὶ νὰ τὴν κάνῃ ἕνα ἀσήμαντο παιγνιδάκι στὰ χέρια του.

'Απὸ τὴ Δώρα ἔμαθε ἀργότερα ὅτι τὰ ἄλλα δύο σπίτια ἡ 'Απέργη τὰ ἄφηνε μὲ διαθήκη της στὴν Ἕλενα. Στὸ μεταξύ, κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὴ Δώρα νὰ βάλῃ ὑποθήκη τὸ ἕνα σπίτι τοῦ Ψυχικοῦ σὲ κάποιον δερματέμπορο, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχε ἀποσπάσει προηγουμένως ἕνα πολὺ σημαντικὸ ποσό. Ὁ δερματέμπορος κατέφυγε στὰ δικαστήρια ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὸ σπίτι πρόκειται αὐτὲς τὶς ἡμέρες νὰ περιέλθῃ στὴν κατοχή του.

Ὁ Μπούκης εἶχε δῆ πολλὲς φορὲς τὴν Ἕλενα. Εἶναι πολὺ γοητευτικὴ γυναίκα καὶ βρέθηκε ἐρωτευμένος μαζί της χωρὶς ἐκείνη νὰ γνωρίζῃ τίποτα. Ἤξερε ὅτι ἡ Ἕλενα θὰ γινόταν κάτοχος τῶν δύο σπιτιῶν ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατο τῆς 'Απέργη. Ἤξερε ἀκόμα ὅτι ἡ Ἕλενα ἦταν ἐρωτευμένη μὲ τὸ Θέμο Βότσικα καὶ ὅτι ὁ Θέμος ἀνταποκρινόταν στὸ αἴσθημά της. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ὅτι τὸν ἔβλεπε ὡς ἐμπόδιο, τόσο γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς καρδιᾶς της, ὅσον καὶ γιὰ τὴν κατάκτηση τῶν δύο σπιτιῶν. Τώρα, ποιὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐνήργησε περισσότερο στὴν ἀπόφασή του νὰ σκοτώσῃ τὸ Θέμο, δὲν τὸ ξέρω. Νομίζω ὅμως ὅτι πιὸ πολὺ τὸν συγκίνησε ἡ περιουσία ποὺ θὰ περιεχόταν στὴν κατοχή της σὲ λίγο καὶ ὄχι τὰ γαλανά της μάτια καὶ τὸ ὑπέροχο κορμί της...

Ὅπως καὶ νἄναι, ἀποφάσισε νὰ σκοτώσῃ τὸν Βότσικα. Πῆγε τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς ἐκείνης στὸ ἀτελιέ του καὶ τὴν ὥρα ποὺ ὁ Θέμος ζωγράφιζε, τὸν χτύπησε μὲ τὸ μαχαίρι ἀνάμεσα στὶς πλάτες. Ἔφυγε κατόπιν καὶ ἐπὶ πέντε ἡμέρες κρυβόταν σὲ κάποιο σπίτι στὸ τέρμα τοῦ Βοτανικοῦ. Προσποιόταν τὸν ἄρρωστο καὶ ἡ μόνη του συντροφιὰ ἦταν ἡ Δώρα, ποὺ πήγαινε τὴν ἡμέρα καὶ τοῦ κρατοῦσε συντροφιά. Τὴ νύχτα ἐργαζόταν στὴν «Τρικυμία».

Ὅταν εἶδε ὅτι οἱ ἐφημερίδες ἔπαψαν ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ὑπόθεση τῆς δολοφονίας, ἄρχισε νὰ βγαίνῃ ἔξω. Βρῆκε τὴν Ἕλενα καὶ ὕστερα ἀπὸ συστηματικὴ πολιορκία δυὸ ἡμερῶν, κατώρθωσε νὰ συνδεθῇ μαζί της. Εἶμαι βέβαιη ὅμως ὅτι δὲν θὰ τοῦ μίλησε ἀκόμα ἡ Ἕλενα γιὰ τὴν περιουσία τῆς Θείας της. Ὁ Μπούκης δηλαδὴ θὰ νομίζῃ ὅτι ἡ διαθήκη εἶναι ἀκόμα στὸ ὄνομα τῆς Ἕλενας... Δὲν θὰ γνωρίζῃ τὸν ἐκβιασμὸ ποὺ ἔγινε πρὸ καιροῦ σὲ βάρος τῆς Ἕλενας καὶ τῆς θείας της. Ποτὲ δὲν θὰ ὑποψιάζεται ὁ Μπούκης, ὅτι ἡ διαθήκη ὑπάρχει γιὰ τὸν 'Αγάθο καὶ ὄχι γιὰ τὴν Ἕλενα. Κι' αὐτό, γιατὶ ὁ Πουλίδης καὶ ὁ 'Αγάθος—εἶμαι βέβαιη γι' αὐτὸ—ἐνήργησαν τὸν ἐκβιασμὸ χωρὶς νὰ ξέρῃ τίποτα ὁ Μπούκης. Ἂν καὶ εἶναι συνέταιροι στὶς βρωμοδουλειὲς τῶν ναρκωτικῶν, ἐνήργησαν ὡστόσο μυστικὰ ἀπὸ τὸν Μπούκη, ποὺ εἶναι καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα στελέχη τῆς σπείρας...

Καταλαβαίνετε λοιπόν, ἀγαπητὲ κύριε, τὸ ρόλο ποὺ ἔπαιξε ὁ Μπούκης στὴν ὅλη ὑπόθεση τῆς δολοφονίας. Ὅλα αὐτά, ἂν ἀγνοήσετε, φυσικά, τὴν ὁμολογία αὐτῆς τῆς Μίνας ! Ἐλᾶτε λοιπὸν τώρα : Πές τε μου:

Πῶς μπορεῖ νὰ τὸν δολοφόνησε αὐτὴ ἡ γυναίκα, ἀφοῦ εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιη ὅτι ὁ Μπούκης εἶναι ὁ δολοφόνος ; Πῶς μπορεῖ νὰ σκότωσαν ἕναν ἄνθρωπο δυό ἄτομα καὶ ὑπὸ τόσο διαφορετικὲς συνθῆκες ; ;

—Σταματῆστε ! φώναξα. Ἀρκετά ! Πῶς εἶστε τόσο βέβαιη ὅτι ὁ δολοφόνος εἶναι ὁ Μπούκης ;

—Αὐτὸ δὲν θὰ τὸ μάθετε ποτέ, εἶπε σφίγγοντας τὰ δόντια της. Νομίζω ὅτι ἀρκετὰ σᾶς εἶπα γι' αὐτόν. Κι' αὐτό, μόνο καὶ μόνο γιατὶ αἰσθάνομαι ἀπέραντη ὑποχρέωση γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ μοῦ σώσατε. Τὰ ἄλλα, πηγαίνετε νὰ τὰ μάθετε μόνος σας. Νομίζω ὅτι μπορεῖτε νὰ συλλάβετε τὸν Μπούκη καὶ νὰ βγάλετε μόνος σας τὰ ὑπόλοιπα. Ἐγὼ σᾶς ὑπέδειξα ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ δολοφόνος. Τὰ ἄλλα...

—Εἶστε β έ β α ι η ; Πιστεύετε ἀπόλυτα σ' αὐτό ;

—Σᾶς εἶπα : Ἤμουνα ἀπόλυτα βέβαιη μέχρι χθές... μέχρι σήμερα τὸ πρωΐ μᾶλλον, ποὺ διάβασα τὴν εἴδηση. Τώρα, τί νὰ πῶ... Δὲν ξέρω τί νὰ ὑποθέσω. Πῶς μπορεῖ νὰ τὸν σκότωσαν κι' οἱ δυό ; Μά, Θεέ μου !... Πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό ! !...

—Γνωρίζετε τὴν Μίνα μήπως ; Ἀκούσατε τίποτα ποτὲ γι' αὐτήν ;

—Ὄχι. Πρώτη φορὰ ἀκούω τὸ ὄνομα αὐτὸ καὶ πρώτη φορὰ τὴ βλέπω στὴ φωτογραφία ποὺ δημοσιεύτηκε.

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε μὲ ποιὸ τρόπο μποροῦμε νὰ μάθουμε ἂν γνωρίζεται μὲ τὸν Μπούκη ; Μήπως...

—Α ! Κατάλαβα. Δὲν νομίζω ὅμως ὅτι μπορῶ νὰ μάθω τίποτα... Ἄλλωστε, τὸ ἀποκλείω νὰ γνωρίζωνται. Εἶμαι καλὰ πληροφορημένη γιὰ τὶς γνωριμίες του.

—Καλά. Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸν κόπο ποὺ κάνατε νὰ μὲ καλέσετε ἐδῶ καὶ νὰ μὲ πληροφορήσετε ὡρισμένα πράγματα. Πρέπει νὰ πηγαίνω...

Σηκώθηκα κι' ἑτοιμάστηκα νὰ φύγω.

—Καθῆστε ἀγαπητὲ κύριε. Γιατὶ φεύγετε τόσο γρήγορα ; μοῦ εἶπε κοιτάζοντας μὲ μάτια ὑγρά. Ἔχω τόσα πράγματα ἀκόμα νὰ σᾶς πῶ. Δὲν σᾶς ἐνδιαφέρουν ἄλλα ζητήματα σχετικὰ μὲ τὴ σπεῖρα αὐτή ; Δὲν φαίνεστε καὶ τόσο ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὶς πληροφορίες μου. Καὶ γὼ ποὺ νόμιζα...

Μποροῦσα νὰ πάρω ὅρκο ἐκείνη τὴ στιγμή, ὅτι ἡ γυναίκα αὐτὴ μὲ κορόϊδευε. Ὅλα τὰ ὅσα εἶπε στὸ διάστημα ἐκεῖνο μοῦ φαίνονταν ἀπίθανα καὶ τερατώδη. Κάτι μούλεγε μέσα μου ὅτι ἡ Ντόρα ἀπέβλεπε στὸ νὰ μᾶς παραπλανήσῃ ἀπὸ τὸ δρόμο ποὺ βαδίζαμε γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ δολοφόνου καὶ γιὰ τὴν ἐξάρθρωση τῆς σπείρας τῶν λαθρεμπόρων. Τὰ ἔπαιρνα ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ κατέληγα μόνον σ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα Μὰ πάλι... Μήπως γελοιόμουνα ; Μήπως εἶχα παρεξηγήσει τὴ στάση της ; Μήπως αὐτὴ ἡ κοπέλλα ἤθελε πραγματικὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ ἐπειδὴ τὴν ἔσωσα; Μήπως ἦταν θ ῦ μ α καὶ μόνον θῦμα τῆς σπείρας τοῦ «Μάνου»;

Γύρισα ἕνα βῆμα πρὸς τὸ μέρος της καὶ στάθηκα. Τὴν κοίταξα γιὰ πολλὴ ὥρα στὰ μάτια. Ἦταν κατακάθαρα τώρα καὶ μὲ κοιτοῦσαν θαρρετά, ἔτσι ποὺ ἔδειχναν ὅτι ἦταν γεμᾶτα εἰλικρίνεια...

Σιγὰ σιγὰ τὸ πρόσωπό της φωτίστηκε ἀπὸ ἕνα αἰνιγματικὸ χαμόγελο. Ἐξακολουθοῦσε ἀκόμα νὰ μὲ κοιτάζῃ. Σήκωσε τὸ ἀριστερό της χέρι καὶ ἔπιασε σφιχτὰ τὸ δικό μου. Ἔγειρε ὕστερα τὸ σῶμα της πρὸς τὰ πίσω καὶ ἄφησε τὴ ζακέτα ποὺ ἦταν ριγμένη τοὺς ὤμους της νὰ διπλωθῇ στὴ ράχη τῆς καρέκλας. Κατόπιν ὕψωσε καὶ τὰ δυὸ χέρια πρὸς τὰ μαλλιά της, κάνοντας ἔτσι τὸ πλούσιο στῆθος της νὰ προβάλῃ πιὸ πολύ. Ὕστερα σήκωσε τὸ ἕνα πόδι της καὶ τὸ τοποθέτησε πάνω στ' ἄλλο ἀφήνοντας, μὲ τρόπο, ἀκάλυπτη ὅσο γινόταν τὴν ὡραία της γάμπα. Ὁ Μπέργκσον ἔπεσε ἐν τῷ μεταξὺ στὸ δάπεδο.

Ἔσκυψα καὶ σήκωσα τὸ βιβλίο. Τὸ ἄφησα στὸ τραπέζι καὶ κάθησα.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1961

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον καὶ ἀπὸ 1—30 εἰς 'Αθήνας–Πειραιᾶ–Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1) 'Εξητάσθησαν ἀπὸ 'Ιατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι...	939		Μέλη
2) » εἰς 'Ιατρεῖα » » »	1.603		»
3) Εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	202		»
4) 'Εγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	18	νέα	»
5) 'Εξητάσθησαν εἰς ἐξωτερικὰ 'Ιατρεῖα τοῦ Ν.Α.Π. καὶ τοῦ Κλάδου 'Υγείας 'Αθηνῶν–Πειραιῶς	5.008		»
"Ητοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	7.770		»
6) 'Εξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των ...	5.144		Συνταγαὶ
7) 'Εχορηγήθησαν εἰς 47 μέλη ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας	9.046		Δραχμῶν

'Απὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν 'Οκτώβριος ἔχει ὡς ἑξῆς :

"Εσοδα τακτικὰ .....Δρχ.		355.382,30
"Εσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	479.660.—
Σύνολον 'Εσόδων	»	835.042,30
"Εξοδα	»	1.124.785,40

Β) Καθίσταται γνωστόν, ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 104910 ἐ.ἔ. ἑρμηνευτικοῦ ἐγγράφου τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας ('Υπηρεσίας 'Υγειον. Περιθάλψεως 'Υπαλλήλων καὶ Συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου), ὀρθοπεδικὰ εἴδη τυγχάνουν μόνον τὰ χρησιμεύοντα πρὸς ἀναπλήρωσιν ἀτελείας ἢ διόρθωσιν βλάβης τῶν ὀστῶν ἢ ὑποβοήθησιν τῆς κινήσεως τῶν μυῶν, μὴ δυναμένων ἄλλως νὰ κινηθῶσιν αὐτοδυνάμως. Κατόπιν τούτου τὰ μὴ ἐμπίπτοντα εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην εἴδη, ὡς εἶναι λ.χ. οἱ κηλεπίδεσμοι, αἱ ζῶναι κοιλίας καὶ βουβωνοκήλης, αἱ ἐλαστικαὶ περικνημῖδες κ.λ.π. δὲν δύνανται ἐφεξῆς νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εἴδη ὀρθοπεδικά. 'Επομένως ἀπὸ ἀπόψεως μὲν συμμετοχῆς τοῦ Κλάδου 'Υγείας εἰς τὴν δαπάνην ἀγορᾶς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ τῆς ἐν γένει ἐξωνοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ἤτοι ἡ ἐκ 30% τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 3 ἐδαφ. α' τοῦ Β. Δ/τος τῆς 29–5–59, τροποποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Β.Δ. 721 τῆς 5–11–1960, προκειμένου περὶ μελῶν οἰκογενείας ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἐξ 25% τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. 1 ἐδάφ. α' προκειμένου περὶ συνταξιούχων. 'Απὸ ἀπόψεως δὲ δικαιώματος ἀγορᾶς δὲν ἰσχύει ὁ περιορισμὸς τοῦ ἄρθρου 7 παραγρ. 1 ἐδαφ. ε', ἤτοι ἡ παρέλευσις διετίας ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἀγορᾶς.

Γ) Προστατευόμενα παρὰ τοῦ Ταμείου μέλη, ἔχοντα ἀνάγκην ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ μεταβαίνοντα πρὸς παροχὴν τοιαύτης εἰς πόλεις, ἔνθα λειτουργοῦσι Παραρτήματα τοῦ Κλάδου 'Υγείας, θὰ τυγχάνωσι περιθάλψεως ὡς ἀκολούθως :

Πρὸ πάσης προσφυγῆς εἰς 'Ιατρόν, θὰ ἐφοδιάζωνται πρῶτον παρὰ τῶν Παραρτημάτων δι' ἰατρικῆς γνωματεύσεως περὶ τῆς ἐπιβεβλημένης ἐξετάσεως ἢ θεραπείας καὶ θὰ προβαίνωσιν εἶτα εἰς τὴν παρακλινικὴν ἢ παρ' 'Ιατροῦ ἐξέτασιν. 'Ακολούθως θὰ ἐξοφλῶσι τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἰατρῶν καὶ βάσει τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων, ἃς θὰ λαμβάνωσι, θὰ αἰτῶνται παρὰ τοῦ Ταμείου 'Υγείας τοῦ τόπου, ἔνθα ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος ἢ διαμένει ὁ συνταξιοῦχος τὴν πληρωμήν των. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ ἐφαρμό-

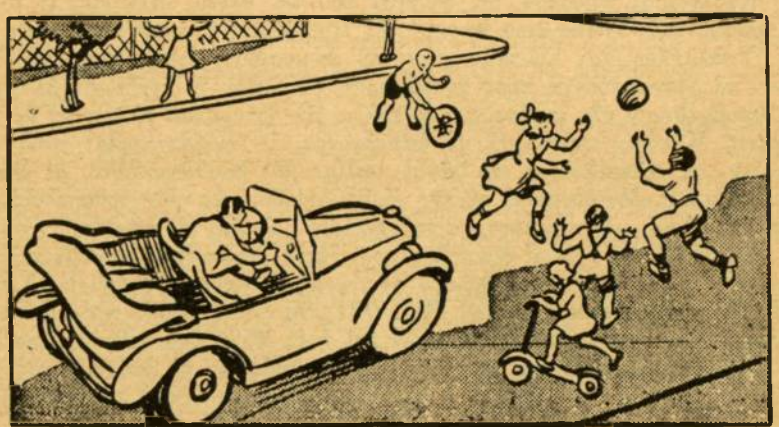
ζηται καὶ διὰ τὰ φάρμακα. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις θὰ ζητῆται ἡ ἰατρικὴ γνωμάτευσις ἐκ τῶν ὑστέρων.

Διὰ τὰς λοιπὰς περιοχάς, ἔνθα δὲν λειτουργοῦσι Παραρτήματα τοῦ Κλάδου 'Υγείας, θὰ ἀκολουθῆται ἡ ἰδία διαδικασία, πλὴν τὴν ἰατρικὴν γνωμάτευσιν θὰ λαμβάνωσι παρὰ τοῦ οἰκείου 'Υγειονομικοῦ Κέντρου καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτου, παρ' ἰατροῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ τῶν Δημοσίων Νοσηλευτικῶν 'Ιδρυμάτων ἢ ἰατροῦ τοῦ οἰκείου 'Αγροτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ 'Ιατρείου ἢ 'Υγειονομικοῦ Σταθμοῦ. 'Ομοίως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς θὰ προπληρώνωσιν ἰατροὺς καὶ φάρμακα καὶ βάσει τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς καὶ τῆς ἰατρικῆς ὡς ἄνω γνωματεύσεως θὰ αἰτῶνται τὴν πληρωμὴν των παρὰ τοῦ Ταμείου 'Υγείας τοῦ τόπου, ἔνθα ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος ἢ διαμένει ὁ συνταξιοῦχος.

Παρακαλοῦμεν διὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑφ' ὑμᾶς ὑπηρεσιῶν.

'Ο 'Αρχηγὸς
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι διὰ τὰς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα καὶ στὴν ἀνάγκη κορνάρετε δυνατά

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, προήχθη ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1961 ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Μπούρας Γεώργιος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, κατ' ἀρχαιότητα, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Μπαλάσκας Φώτιος ἐκ τοῦ καταρτισθέντος οἰκείου πίνακος ἱκανῶν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς θέσεως.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη ἐκ τοῦ βαθμοῦ του καὶ τῆς ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι θέσεώς του, ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Κουλέτσης Ἰωάννης καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς 5ετοῦς τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ: 1) Ὑπαρχιφύλαξ κ. Κουρεντῆς Ἀθανάσιος, εἰς ὃν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν ὑπὲρ 20ετῆ εὐδόκιμον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι ὑπηρεσίαν του καὶ 2) Ἀστυφύλακες : κ.κ. Ναοὺμ Ἰωάννης, Ἠλιάδης Φιλήμων, Ἀλεξόπουλος Ἠλίας, Δούκας Ἀνδρέας, Πανταζόπουλος Ἰωάννης καὶ Κουμπούρας Ἀναστάσιος.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες : κ.κ. Τσιμοράγκας Γεώργιος, Κόκκιος Νικόλαος καὶ Πέτρου Σωτήριος. Ὡσαύτως ἀπελύθη ὁ μαθητευόμενος Ἀστυφύλαξ κ. Κανελλόπουλος Νικόλαος, κριθεὶς ἀκατάλληλος διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνίκανος νὰ διορισθῇ τακτικὸς ἀστυφύλαξ.

—Ἀπηλλάγη ἐκ τῶν καθηκόντων του, ὡς κριθεὶς ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπολυτέος διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Χειλᾶς Νικόλαος καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς πενταετοῦς τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του, ὡς κριθεὶς ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπολυτέος διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Παπαγεωργίου Κωνσταντῖνος. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγείας, κριθεὶς ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Πίτσιος Σοφοκλῆς. Εἰς τοῦτον ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς 5ετοῦς τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, διὰ δὲ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας τῷ ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστὰς σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὁ 'Αρχιφύλαξ κ. Ρεκουνιώτης 'Αναστάσιος.

—Διεγράφησαν τῆς δυνάμεως τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, κριθέντες ἀπολυτέοι διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστάντες σωματικῶς ἀνίκανοι πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, οἱ: 1) 'Αρχιφύλαξ κ. Καρτελιᾶς Δημήτριος καὶ 2) Ὑπαρχιφύλακες κ.κ. 'Αλογάκης Δημήτριος, Καλαμπόκης Δημήτριος καὶ Κατσᾶτος Λεωνίδας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς τῶν 'Αστυνομικῶν Διευθύνσεων 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν 'Αστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, διὰ τὴν ἐξαίρετον δραστηριότητα, ἣν ἐπέδειξαν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των, πρὸς διάσωσιν προσώπων καὶ περιουσιῶν κατὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν πλημμύραν τῆς 6ης Νοεμβρίου 1961.

***

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς 25-11-1961, ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, διεξήχθησαν οἱ ἀγῶνες στίβου 'Ενόπλων Δυνάμεων 'Ελλάδος. Τῶν ἀγώνων τούτων συμμετέσχε καὶ τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, οἱ ἀθληταὶ τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποίησαν θαυμασίαν ἐμφάνισιν, σημειώσαντες, ἐπὶ 17 τελεσθέντων ἀγωνισμάτων, 9 πρώτας, 2 δευτέρας, 3 τρίτας καὶ 1 ἕκτην νίκας.

Συνεπείᾳ τοῦ εὐχαρίστου αὐτοῦ ἀποτελέσματος τὸ Γ.Ε.ΕΘ.Α./Β' ΜΕΟ ἀπέστειλεν πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων τηλεγράφημα., ἔχον οὕτω: «Γ.Ε.ΕΘ.Α. συγχαίρει 'Αστυνομίαν Πόλεων δι' ἐξαιρετικὴν ἐμφάνισιν ἀθλητῶν της εἰς Πανελληνίους ἀγῶνας στίβου Ε.Δ.».

—Τὴν 29-11-61 καὶ ἀπὸ 13.30'-15.30' ὥρας, ἐν τῷ γηπέδῳ τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» διεξήχθη ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ 'Ελληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

'Η ὁμὰς τῆς Χωροφυλακῆς, ἀγωνισθεῖσα καλύτερον, ἐπεβλήθη τῆς 'Αστυνομικῆς 'Ομάδος διὰ τερμάτων 2-1. 'Ο ἀγὼν ἦτο διὰ τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα 'Ενόπλων Δυνάμεων 'Ελλάδος 1960-61.

—Τὴν 30-11-61 καὶ ἀπὸ 20-22 ὥρας, ἐν τῷ γηπέδῳ Νέας Σμύρνης, διεξήχθη φιλικὸς ἀγὼν καλαθοσφαίρας (μπάσκετ-μπὼλλ) μεταξὺ τῶν ὁμάδων 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ Πανιωνίου Γ.Σ. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ομὰς μὲ σκὸρ 61-42.

—'Από 6-12-61 ἤρχισαν αἱ συναντήσεις διὰ τὸ πρωτάθλημα ποδοσφαίρου 'Ενόπλων Δυνάμεων 'Ελλάδος καὶ Σωμάτων 'Ασφαλείας. Αἱ συναντήσεις καθωρίσθησαν διὰ τὰς ἡμερομηνίας 6, 14, 21 Δεκεμβρίου 1961 καὶ 11 καὶ 18 'Ιανουαρίου 1962. Οἱ ἀγῶνες θὰ διεξάγωνται ταυτοχρόνως εἰς τρία (3) γήπεδα, ἤτοι Παναθηναϊκοῦ, Πανιωνίου καὶ Νέου Φαλήρου (Καραϊσκάκη).

—'Από 13-20/12-61, ἐν τῷ γηπέδῳ τοῦ «Πανελληνίου Γ.Σ.», διεξάγεται τὸ πρωτάθλημα καλαθοσφαίρας (μπάσκετ-μπὼλλ) 'Ενόπλων Δυνάμεων 'Ελλάδος καὶ Σωμάτων 'Ασφαλείας. Καθ' ἡμέραν καὶ ἀπὸ 17ης ὥρας λαμβάνουν χώραν τρεῖς (3) συναντήσεις. 'Η 'Αστυνομικὴ ὁμὰς κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν συνηντήθη μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ Θ' ΤΟΜΟΥ 1961

Α' ΓΕΝΙΚΟΝ

I. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Σελὶς

Τὰ πρῶτα βήματα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου κ. Εὐσταθίου Θωμοπούλου 9645

'Η συμβολὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ἐποποιΐαν 1940-1941, ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου κ. Εὐσταθίου Θωμοπούλου 9737

II. ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἔγκλημα καὶ ὑπνωτισμός, ... 8965

'Ο φόνος τῆς Στεφανίας Baird, ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «The Police Journal», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ 8977, 9027

Σύλληψις ἐμπόρων ναρκωτικῶν, ὑπὸ τῆς 'Υποδ/σεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, τοῦ 'Υπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ.... 9018

Τὸ ἔγκλημα τῆς Λουτόν, ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν ἰατροδικαστικῶν ζητημάτων εἰς Λονδῖνον δ/ρος κ. Κ. Simpson..... 9061

Τὸ γάντι, ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν «Brighter English», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Γ. Γεωργακοπούλου..... 9139

Πομμερένκε, ὁ σεξουαλικὸς ἐγκληματίας, ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν 'Αστυνομίας κ.κ. O. Zizmann καὶ R. Gut τῆς Freiburg, κατὰ μετάφρασιν κ. 'Ιωάννου Γιαννακάκου ... 9171, 9233, 9269, 9308, 9360 9407

'Εγκατάλειψις τραυματίου—Μία ὁμολογία τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσετε, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Κ. Λαψάνη 9260

'Η ἐξομολόγησις ἑνὸς μεγάλου κλέπτου κοσμημάτων, ἐκ τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Γ. Γεωργακοπούλου 9263

Griffiths, ὁ διεστραμμένος ἐγκληματίας, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ 'Αστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ 9302, 9353

'Ο ἄνθρωπος ποὺ ἐπώλησε τὸν Πύργον τοῦ Ἄϊφελ, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Δημητρίου Μόρου ... 9401, 9448, 9499, 9533, 9599, 9660

Συνταρακτικὴ ὑπόθεσις δολοφονίας ἑνὸς παιδιοῦ στὴν Νέα 'Υόρκη, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 9413, 9460

Φόνος ἀστυφύλακος ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του, ἀπὸ τὸ βιβλίον : «Εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὑπηρεσίας ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων τῆς Scotland Yard», κατὰ μετάφρασιν 'Αρχιφύλακος κ. Κων. Λαψάνη 9455

Πῶς τὸ περιοδικὸν «Reader's Digest» ἐβοήθησε νὰ συλληφθῇ ὁ δολοφόνος Κόρμπετ, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Γεωργίου Γεωργακοπούλου 9465

Μία μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, ὑπὸ 'Υπαστυ-

Σελὶς
νόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9468
Φόνος ἀγαθοῦ γέροντος, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 9502
Φόνος μετὰ λῃστείας—'Η δολοφονία ἰδιοκτήτου ταβέρνας κατὰ τὸ 1951 ἀνακαλύπτεται τὸ 1960, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 9588
Δολοφονία δασοφύλακος—Πῶς ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα σχισμένα φύλλα τοῦ σημειωματαρίου τοῦ θύματος ἀνακαλύπτεται ὁ δολοφόνος, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 9604, 9663
Θανατηφόρος ἄμβλωσις—Τεμαχισμὸς καὶ ἀπόκρυψις τοῦ πτώματος, ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 9695
'Η ἀπαγωγὴ τοῦ βρέφους τῶν Λίντμπεργκ, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 9747, 9796, 9835, 9887, 9931 9989
Δολοφονία γραίας—Οἱ δολοφόνοι παίξανε «κορώνα-γράμματα» ποιὸς θὰ τὴν δολοφονοῦσε, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 9754
'Η ἀνεύρεσις πτώματος ἀγνώστου γυναικὸς—'Ενέργειαι τῆς 'Αστυνομίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ πτώματος καὶ ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστ. Βογιατζῆ 9802
Πῶς ἐκλάπη τὸ πορτραῖτο τῆς Τζιοκόντας καὶ πῶς συνελήφθη ὁ δράστης, ἐκ τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 8843
Τὸ πάθος σκοτώνει τὴν γυναῖκα τοῦ γιατροῦ. 'Η πιὸ ἐντυπωσιακὴ ὑπόθεσις δολοφονίας στὸ Ντητρόϊτ, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Crime Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Γ. Γεωργακοπούλου 9893, 9938
Λῃστεία στὸ Μόντε Κάρλο, ὑπὸ 'Αστυνόμου Β' κ. Καννελλοπούλου Γεωργίου 9899
Δολοφονία γυναικὸς — 'Ενέργειαι τῆς 'Αστυνομίας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου. 'Απὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Official Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. 'Αναστασίου Βογιατζῆ 9995

ΙΙΙ. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία, Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ τὴν μέθοδον 'Εδ. Χοῦβερ, διευθυντοῦ 'Ομοσπονδιακῆς 'Αστυνομίας Βορείου 'Αμερικῆς, ὑπὸ 'Αστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ. 8887, 8920
'Εξέτασις κειμένου γραφομηχανῶν, ὑπὸ 'Αστυνόμου Β' κ. Δημ. Κατσιμαγκλῆ 9121, 9167, 9217, 9255
'Η 'Αστυνομία καὶ τὸ τηλέφωνον, ὑπὸ 'Αστυνόμου Β' κ. Χρ. Πατσούρη, 9319, 9364

Σελὶς

Ὁ ἠλεκτρικὸς ἀνιχνευτὴς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Χρήστου Πατσούρη 9494

Τὸ ραδιοτηλέφωνον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Χρήστου Πατσούρη 9584

Τὸ ἐγκληματολογικὸν ἐργαστήριον τῆς Scotland Yard, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ Ἀρχιφύλακος κ. Κων. Λαψάνη 9651

ΙΥ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ—ΤΑΞΕΩΣ—ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ἡ δρᾶσις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ 8899

Εἰκονογραφημέναι ὁδηγίαι κινήσεως τροχαίας, ... σ. 8892, 8922, 8924, 9013, 9017, 9070, 9138, 9268, 9284, 9315, 9326, 9374, 9420, 9740, 9760, 9764, 9795, 9926

Τάξις εἰς τὴν κυκλοφορίαν—Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 8929

Σύλληψις ἐμπόρων ναρκωτικῶν ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9018

Κυκλοφοριακὴ συμφόρησις, τὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς εἰς τὰς πόλεις, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 9037

Οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ ὁδήγησις, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 9081

Ἐπικίνδυνος ὁδήγησις, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9133

Ὀργάνωσις καλῆς κυκλοφορίας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωαν. Ἀθανασούλη 9175

Τὸ σύστημα ἀφαιρέσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας εἰς Η.Π.Α., ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 9273

Νυκτερινὴ ὁδήγησις, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 9323

Τὸ δικαίωμα προτεραιότητος, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰ. Ἀθανασούλη 9371

Ἀσφαλὴς κυκλοφορία πεζῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 9471

Ρυθμὸς στὴν κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν — Οἱ στροφές, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9903

Τροχαῖα ἀτυχήματα, πρόληψις καὶ καταστολὴ αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ πρώην Ἐφέτου, Κυβερνητικοῦ πράκτορος εἰς τὰ μικτὰ διαιτητικὰ δικαστήρια, δικηγόρου, γενικοῦ γραμματέως τῆς «Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου» κ. Χρ. Π. Γιώτη 9922, 9979

Υ. ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἀναζήτησις καὶ σύλληψις τοῦ Ἀδόλφου Ἄϊχμαν, ἐκ τοῦ Ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. Κων. Λαψάνη 9311

Ἡ Ἀστυνομία τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Θωμᾶ Νούσια 9439, 9487, 9535, 9591

Τὸ ἐγκληματολογικὸν ἐργαστήριον τῆς Scotland Yard, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ἀρχιφύλακος κ. Κων. Λαψάνη 9651

ΥΙ. ΝΟΜΟΙ—ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ—ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ—ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ—ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Σελὶς

Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια Ἀστυνομίας ἔτους 1961 8958

ΥΙΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δημόσιαι συναθροίσεις — Παράνομοι συγκεντρώσεις, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Κων. Τουζένη 9111, 9161, 9211, 9247

Ἐντυπώσεις καὶ πεποιθήσεις, ὑπὸ δημοσιογράφου, κ. Ἰωάννας Θεμιστοκλέους 9317

Ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ ἀντιπαρακολούθησις, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9343, 9391

Ἡ Ἀστυνομία εἰς τὰ διεθνῆ πλαίσια, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Χρ. Πατσούρη 9417

Ὁ ψευδοαστυνομικός, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Παν. Παπαδούκα 9421

Ὁ Ἀστυνομικὸς καὶ τὸ παιδί, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Ἰωάννας Θεμιστοκλέους 9587

Τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Εὐσταθίου Θωμοπούλου 9645

Τυχηρὰ παίγνια—Ἔπαιζε μὲ ζάρια γεμισμένα μὲ μολύβι, ἀπὸ τὸ γερμανικὸν περιοδικὸν «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 9658

Ἡ συμβολὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ἐποποιΐαν 1940-1941, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Εὐσταθίου Θωμοπούλου 9737

Ἡ ψυχαγωγία τοῦ βιοπαλαιστοῦ, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Ἰωάννας Θεμιστοκλέους 9741

Ὁ Σὲρ Χαλλιντέϋ πυγμαχεῖ μὲ Ἕλληνα πολίτην 9761

Αἱ διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ ὁμολογίαι, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης Begnino Di Tullio 9794

Τὸ κουμπὶ 9808

Ἡ μέθοδος Λάμψα 9902

Τὸ νέο οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς—Τὰ ἐγκαίνια τούτου — Μιὰ καλὴ καὶ πολιτισμένη ἀρχή, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α'. κ. Ἰωάννου Ράϊκου 9943

Ἐγκαίνια Ἀστυνομικῶν οἰκημάτων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς 9955

Ἡ ἀρκούδα 9983

Ὁ ρόλος τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Δημητρίου Μυλωνᾶ 9984

ΥΙΙΙ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἀνακοίνωσις Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 8910

Πρωτοβουλία, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Κων. Τουζένη 9014

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συνταξιούχων Ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας εἰς Κλάδον Ὑγείας 9093

Σελὶς

Περὶ ἐπικολλήσεως φωτογραφιῶν εἰς τὰ βιβλιάρια ἀσθενείας 9099

Γενικὸς ἰσολογισμὸς ἔτους 1960 Ε.Τ.Υ.Α.Π. 9100

Ἀνακοίνωσις οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ 9102

Ἰσολογισμὸς ἔτους 1960 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9192

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Μαρτίου 1961 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9245

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Μαΐου 1961 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9485

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Ἰουνίου 1961 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9533

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Ἰουλίου 1961 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9624

Ἀνακοίνωσις Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9630

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Αὐγούστου 1961 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9724

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Σεπτεμβρίου 1961 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9822

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Ὀκτωβρίου 1961 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9915

Ἀνακοίνωσις Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 9966

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Νοεμβρίου 1961 Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων 10007

ΙΧ. ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ ποινικὴ νομοθεσία τοῦ λήξαντος ἔτους, Ν.Δ. 4090/1960, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημ. Ντζιώρα 8917, 9349, 9398, 9445, 9491, 9545, 9648, 9686, 9732

Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων (ἄρθρα 1-4 Π.Ν.), ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημ. Ντζιώρα 9778, 9827, 9873, 9927

Πότε ὑπάρχει συνταγματικὴ προστασία ἐπὶ τῶν ἐν κλειστῷ Χώρῳ συναθροίσεων τῶν πολιτῶν 9010

Τροχαῖα ἀτυχήματα, πρόληψις καὶ καταστολὴ αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ πρώην ἐφέτου, κυβερνητικοῦ πράκτορος εἰς τὰ μικτὰ διαιτητικὰ δικαστήρια, δικηγόρου, γενικοῦ γραμματέως τῆς «Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου» κ. Χρ. Π. Γιώτη 9922, 9979

Ἡ ἐνάσκησις δικαιώματος ἢ ἐκπλήρωσις καθήκοντος, ὡς λόγος ἀποκλείων τὸν ἄδικον χαρακτῆρα τῆς πράξεως, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Ντζιώρα 9975

Χ. ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ—ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Τὸ ταύρειον αἷμα καὶ ὁ θάνατος τοῦ Θεμιστοκλέους, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς † Γρηγορίου Κάτσα 8893

Ποία νόσος ἦτο ὁ λοιμὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς † Γρηγορίου Κάτσα 8925, 8967

Ἰδιότυπος μορφὴ τρόπου ἐπιτελέσεως αὐτοκτονίας διὰ μονοξειδίου

Σελὶς

τοῦ ἄνθρακος, ὑπὸ τῶν ἰατροδικαστῶν κ.κ. Δημητρίου Καψάσκη καὶ Ἐμμανουὴλ Ἡλιάκη 9115

Πῶς παρουσιάζεται ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ τελευταῖα ἔτη, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9550

Στατιστικὰ στοιχεῖα ἐγκληματικότητος ἐτῶν 1957-1960 καὶ σχετικὰ συμπεράσματα, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9690

Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων καὶ τὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισίν της, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9783

Ἡ Ἐργασία τῶν καταδίκων ὡς μέσον σωφρονισμοῦ, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9831

Τὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν ἠθῶν δὲν δικαιολογοῦν ἀνησυχίαν, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9877

XI. ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ — ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ — ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἰντέλλιτζενς Σέρβις, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 8872

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔσωσε τὸ Λονδῖνον, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀρχιφύλακος κ. Κων. Λαψάνη.. 9789

Ἡ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου, ... 9539, 9595, 9635, 9682, 9727, 9775

XII. ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Κινηματογράφος καὶ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ δημοσιογράφου κ. Οὐῶλτερ Λίππμαν 9142

Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων καὶ τὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισίν της, ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9783

Ἡ ἐργασία τῶν καταδίκων ὡς μέσον σωφρονισμοῦ, ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9831

XIII. ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ—ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ἐπιδιώξεις τοῦ διεθνιστικοῦ κομμουνισμοῦ καὶ προσαρμογὴ πρὸς αὐτὰς τῶν κομμουνιστῶν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου 8959

Λεξικὸν κομμουνιστικῆς ὁρολογίας, ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου 9007 9055, 9107, 9160

XIV. ΕΘΝΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ — ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1η Ἰανουαρίου 1961, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 8869

Ἡ φιλικὴ Ἑταιρεία, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χ. Σταμάτη 9103

25η Μαρτίου 1921, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9151

Χριστὸς Ἀνέστη, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9199

Ἡ Θεοτόκος ὡς σύμβολον προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9583

Γράμμος—Βίτσι, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9631

Πίνδος 1940-1941, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Κων. Τουζένη... 9823

Σελὶς

Πανηγυρικὸς λόγος ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἐκφωνηθεὶς τὴν 27/10/61 ἐνώπιον τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Δημητρίου Ὑφαντῆ 9881

Δεκέμβρης 1944, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9919

Εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 9967

Χριστούγεννα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 9972

ΧΥ. ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ—ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Ἡ πολιτικὴ ἄμυνα εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 8900

Πολιτικὴ ἄμυνα Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν δελτίον πληροφοριῶν, κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 8972

Αἱ ψυχολογικαὶ ἐπιδράσεις τῶν μαζικῶν ἀπωλειῶν, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Military Review», κατὰ μετάφρασιν Ὑπολοχαγοῦ Πυροβολικοῦ κ. Ἱπποκράτους Κουρκουμπᾶ 9077, 9128

Τὰ ἀντιατομικὰ καταφύγια εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 9787

ΧΥΙ. ΓΕΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ—ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ χρυσοῦ στὸ φῶς, ὑπὸ I. Daniel, κατὰ μετάφρασιν καὶ προσαρμογὴν τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ἰωάννου Νούσια 8880

Ὁ ἄκαμπτος Σουλτᾶνος, ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ἰωάννου Νούσια 8923

Πρωτοβουλία, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Κων. Τουζένη 9014

Ἐμβόλιμος ἡμέρα, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νικολάου Κίννα 9016

Περὶ χρόνου ἀπὸ ψυχολογικῆς, ψυχοπαθολογικῆς καὶ φιλοσοφικῆς ἀπόψεως, ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ τῆς νευρολογίας καὶ ψυχιατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. Κ.Δ. Κωνσταντινίδου 9202

ΧΥΙΙ. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ—ΙΣΤΟΡΙΑ—ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς —Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 8903, 8953, 8998, 9047, 9094, 9145, 9187, 9237, 9285, 9338, 9384, 9424, 9474, 9527, 9573, 9616, 9670, 9713, 9765, 9813, 9859, 9905, 9957, 9999

Δέκα ἡμέρες μὲ τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων εἰς Βόρειον Ἑλλάδα, ὑπὸ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Μ. Καλαφατάκη 9809

Ὁ ρόλος τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9984

ΧΥΙΙΙ. ΔΙΑΦΟΡΑ

Εὐγενεῖς δωρεαί: 3η ἐξωφ. τ. 187, 3η ἐξωφ. τ. 188, 9246, 9294, 9342, 9438, 9534, 9774, 9966

Σελὶς

Εὐχὴ γιὰ εἰρήνη καὶ φιλία ἐν ἐλευθερίᾳ, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 8869

Ὁ οἰκοδομικὸς συνεταιρισμὸς ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων, δι' ἀποφάσεώς του, ἀνακηρύσσει ἰσόβιον ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ συνεταιρισμοῦ τὸν τ. Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας κ. Νικόλαον Κόκκινον..... 8916

Θωμᾶς Νούσιας, ὁ νέος Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' τάξεως 8964

Τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ὡς παράγων ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας 9296

Πάθημα Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου 9383

Ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου κατὰ διαμερίσματα καὶ ἡλικίαν, ὑπὸ δημοσιογράφου κ. Δημ. Μυλωνᾶ 9743

Δημήτριος Βρανόπουλος, Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν 9956

ΧΙΧ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Τελετὴ ὁρκωμοσίας 81 νέων Ἀρχιφυλάκων στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ—Ἐπιτυχημένη γιορτὴ στὴν Ὑποδιεύθυνση Τροχαίας Ἀθηνῶν—Ματιὲς στὸ ἀστυνομικὸ δελτίο. Καὶ τὰ παραλειπόμενα τοῦ δελτίου συμβάντων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ..... 8935

Μιὰ σεμνὴ συγκέντρωση στὴ Λέσχη Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν. Σύντομα ἀστυνομικὰ νέα. Φυλλομετρώντας τὰ δελτία συμβάντων—Μιὰ συγκινητικὴ ἐκδήλωση ἀγάπης πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. Ματιὲς στὴν δράση τοῦ Τμήματος Ἀσυρματοφόρων Αὐτοκινήτων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ..... 8985

Δυὸ λόγια πάνω στὴν συνεργασία ποὺ σᾶς ζητήσαμε. Συντροφιὰ μὲ τὰ ἀστυνομικὰ δελτία συμβάντων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9041

Οἱ ἐπιτυχίες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν συνεχίζονται. Ματιὲς στὴν δράση τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος. Σύντομα ἀστυνομικὰ νέα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ.. 9094

Σταυροφορία τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν γιὰ τὴν καθαριότητα τῆς Πρωτευούσης, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9144

Ὁ Ἀστυφύλαξ καὶ τὸ ἔργον του. Ἀπὸ τὸ χθεσινὸ Δελτίον Συμβάντων τοῦ Τμήματος Ἀμέσου Δράσεως—«Πνευματικὸ βραδυνὸ» στὸν Πύργο Βασιλίσσης—Ξεφυλλίζοντας τὰ ἀστυνομικὰ δελτία Συμβάντων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9179

Τὸ Πάσχα στὶς Ἀστυνομικὲς Ὑπηρεσίες—Νέα ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ—Ἡ Ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.—Τὸ ἀτύχημα δὲν εἶναι τυχαῖον, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ..... 9227

Μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9283

Διεθνὴς ἡμέρα ὁδικῆς Ἀσφαλείας—Ὁ υἱὸς τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἀστυνομίας στὴν Ἀθήνα. Οἱ φίλοι τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ στὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ δελτία συμβάντων. Ματιὲς στὴν δράση τῶν ἀσυρματοφόρων αὐτοκινήτων ἀμέσου δράσεως, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9327

Σελὶς

Εὐλαβικὴ ἀναδρομὴ στὰ περασμένα—Ὁ Ἀθλητισμὸς στὴν Ἀστυνομία Πόλεων—Σύντομα ἀστυνομικὰ νέα. Κινηματογραφικὸν συνεργεῖον στὴν διάθεση τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9375

Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ Ἀστυνομίας Πόλεων. Διπλωματικαὶ ἐξετάσεις Σχολῆς Κοπτικῆς—Ραπτικῆς τοῦ «Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας» Πειραιῶς. Ἡ ἐτησία ἑορτὴ τοῦ «Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας» Ἀθηνῶν—Μικρὰ χρονικὰ ἀπὸ τὴν Ἱστορία τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Μιὰ πρόχειρη στατιστικὴ τῶν ἀσυρματοφόρων περιπολικῶν αὐτοκινήτων Ἀμέσου Δράσεως. Λίγο πρὶν λήξῃ ἡ ποδοσφαιρικὴ περίοδος—Τὸ δεκαπενθήμερον πρόγραμμα κινηματογραφικῶν προβολῶν καὶ συναυλιῶν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9510

Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Τὸ δεκαπενθήμερον πρόγραμμα τῶν κινηματογραφικῶν προβολῶν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9607

Παιδικαὶ κατασκηνώσεις Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν Ἐγκαίνια τοῦ ΚΘ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας. Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9702

Ἕνα βράδυ στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων μὲ τὴν «Πανελλήνιον Ἕνωσιν Προστασίας Νέων», ὑπὸ δοκίμου Ἀστυφύλακος κ. Σαράντου Ἀντωνάκου 9763

Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων—Ματιὲς στὰ δελτία συμβάντων τοῦ Τμήματος Ἀμέσου Δράσεως. Ἀπὸ ὅσα μᾶς γράφετε—Ραδιοφωνικὸν δελτίον Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ..... 9851

ΧΧ. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Α' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη 9426, 9478 9529, 9575, 9620, 9673, 9717, 9769, 9817, 9863, 9909, 9961, 10003

Β' ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

«Ἕνα...«στραβόξυλο» ἐξομολογεῖται»—«...Διαβαίνοντας στὶς στράτες καὶ τὰ σοκάκια σὰν τὸν καλὸ ποιμένα...», ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9085

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω...», ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 9277

Γ' ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Gesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» 8905, 8955, 9000, 9045, 9096, 9148, 9190 9239, 9288, 9340, 9387, 9430

Δ' ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ φανέλλα τοῦ στρατιώτη, ὑπὸ Κυρίας Ζαναντρίς 9880

ΧΧΙ. ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΑ—ΜΗΝΥΜΑΤΑ—ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ Σελὶς

Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θεοδώρου Ρακιντζῆ ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του ἐκ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν 8866

Ἀποχαιρετισμὸς τοῦ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου πρὸς τοὺς ἀστυνομικούς, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του ἐκ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. 8868

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1961 8911

Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμανλῆ ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1961 8912

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγ. Καλαντζῆ πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1961 8913

Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θεοδώρου Ρακιντζῆ πρὸς ἁπάσας τὰς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1961 ... 8914

Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ νέου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του 8963

Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου 1921 9159

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ ἐπὶ τῇ 12η ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ 9679

Ἐγκύκλιος τοῦ νέου Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Δημ. Δαβάκη πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του 9871

Ἐγκύκλιος τοῦ ἀποχωρήσαντος Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Παναγιώτου Καλογεροπούλου 9872

ΧΧΙΙ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ—ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ὁρκωμοσία Ἀστυφυλάκων τοῦ 200 Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος..... 9054

Ἐκδηλώσεις στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ 9102

Προκήρυξις ἐξετάσεων διὰ τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολὰς Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων..... 9198

Ὁρκωμοσία Ἀστυφυλάκων τοῦ 201 Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος..... 9246

Ὁρκωμοσία νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Γαλανοπούλου Θεράποντος..... 9567

Ἐπιτυχόντες εἰς τὰ Ἑλληνικὰ διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων..... 9580

Ὁρκωμοσία νέων Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως καὶ Ἀρχιφυλάκων... 9629

Ἐπιτυχόντες εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως 9630

Ἐπιτυχόντες εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων 9676

Ἕνα βράδυ στὴν Σχολὴ Ἀστυφυλάκων μὲ τὴν «Πανελλήνιον Ἕνωσιν Προστασίας Νέων», ὑπὸ δοκίμου Ἀστυφύλακος κ. Σαράντου Ἀντωνάκου 9763

Σελὶς

Δέκα ἡμέρες μὲ τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων εἰς Βόρειον Ἑλλάδα, ὑπὸ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Μ. Καλαφατάκη 9809

Τοποθετήσεις ὁρκισθέντων τὴν 11/10/1961 νέων ἀστυφυλάκων ... 9917

XXIII. ΕΠΕΤΕΙΟΙ—ΕΟΡΤΑΙ—ΕΥΧΑΙ—ΠΕΝΘΗ

Εὐχαὶ εἰς τοὺς ἑορτάζοντας: 9810, 3η ἐξωφ. τ. 184, 9102, 9198, 9246, 9294, 9342, 9486, 9870, 9966

1η Ἰανουαρίου 1961, ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ 8869

Σπυρίδων Γαλανός, ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς ποὺ ἔφυγε (πένθη) .. 8907

Νικόλαος Ράπτης (πένθη) 8909

Κωνσταντῖνος Τσίπης (πένθη) 9002

Βασίλειος Ἐλευθεριάδης (πένθη) 9053

25 Μαρτίου 1821, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9151

Παναγιώτης Συνοδινὸς (πένθη) 9196

Νικόλαος Κόκκινος (πένθη) 9241

Εὐχαὶ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» πρὸς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον Ἀντιβασιλέα Κωνσταντῖνον ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ, 2α ἐξωφ. τ. 192.

Εὐχαὶ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ 9295

Γεώργιος Πανόπουλος (πένθη) ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Θεράποντος Γαλανοπούλου 9433

Χρῆστος Μπόμπολας (πένθη), ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Θεράποντος Γαλανοπούλου 9434

Εὐχαὶ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ του, 2α ἐξωφ. τ. 195

Ἡ Θεοτόκος ὡς σύμβολον προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὑπὸ κ. Νικ. Ἀρχιμανδρίτου 9583

Παναγιώτης Μπαρδόπουλος (πένθη) ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Θεράποντος Γαλανοπούλου 9625

Γράμμος—Βίτσι, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9631

Ἀθανάσιος Τασιόπουλος (πένθη), ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Θεράποντος Γαλανοπούλου 9721

Πίνδος 1940—1941, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Κων. Τουζένη 9823

Σπυρίδων Μπερδούσης (πένθη) 9867

Πανηγυρικὸς λόγος ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἐκφωνηθεὶς τὴν 27/10/1961 ἐνώπιον τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γ.Δ.Α.Π. ὑπὸ τοῦ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Δημ. Ὑφαντῆ 9881

Ἀθανάσιος Μπουκουβάλας (πένθη) 9913

Δεκέμβρης 1944, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9919

Εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 9967

Χριστούγεννα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 9972

XXIV. ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου κ.κ. Παντελεή-

Σελὶς

μονος, πρὸς τὸν 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν, ἀναφερομένη εἰς τὸ ἔργον τοῦ περιοδικοῦ μας 9195

'Επιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ.κ. Στυλιανοῦ 9272

'Επιστολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μηθύμνης κ.κ. Κωνσταντίνου πρὸς τὸν 'Αρχηγὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν..... 9318

Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τοῦ κ. Δ. Χαλλιντέϋ πρὸς τὸν 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν 9423

'Επιστολὴ τοῦ Δημάρχου Χρυσουπόλεως κ. Κωνσταντίνου Δεληκάρη, πρὸς τὸν 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Θεόδωρον Ρακιντζῆν, ἀναφερομένη εἰς τὸ ἔργον τοῦ περιοδικοῦ μας..... 9438

'Επιστολὴ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου 'Εγκληματολογικῶν 'Ερευνῶν κ. Γεωργίου Νικοδότη, ἀναφερομένη εἰς τὸ ἔργον τοῦ περιοδικοῦ μας 9870

ΧΧΥ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Προαγωγαὶ ἀστυνομικῶν: 8910, 9053, 9102, 9291, 9389, 9437, 9486, 9579 9725, 9869, 9628, 9916, 10009

'Αμοιβαί: 8910, 8905, 9053, 9150, 9197, 9291, 9342, 9389, 9437, 9486, 9579 9628, 9676, 9773, 9822, 9869, 9917, 9966, 10010

Μεταβολαί: 8910, 8957, 9905, 9053, 9102, 9150, 9291, 9342, 9389, 9437, 9486 9534, 9579, 9628, 9676, 9725, 9774, 9822, 9869, 9916, 9966, 10009

Ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαί: 3η ἐωφ. τ. 183, 3η ἐξωφ. τ. 184, 3η ἐξωφ. τ. 185, 3η ἐξωφ. τ. 186, 3η ἐξωφ. τ. 187, 3η ἐξωφ. τ. 188, 9188

Κινηματογραφικαὶ Προβολαὶ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων: 9582, 9677 9725

'Απονομὴ παρασήμων καὶ μεταλλίων εἰς 'Αξιωματικοὺς τῆς 'Αστυνομίας: 9197, 9916

Β΄ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ

Α

Ἀγγλία: Ἡ Ἀστυνομία τῆς Μεγάλης Βρεταννίας σ. 9439, 9487, 9535, 9591.

Ἀδικήματα: Βλ. λ. ἐγκλήματα.

Ἀεράμυνα: Βλ. λ. Πολιτικὴ Ἄμυνα.

Ἀθῆναι: Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, σ. 8903, 8953, 8998 9047, 9094, 9145, 9187, 9237, 9285, 9338, 9384, 9424, 9474, 9527, 9573 9616, 9670, 9713, 9765, 9813, 9859, 9905, 9957, 9999.

Ἀθλητισμός: Εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων σ. 9374, 10010.

Ἀϊζενχάουερ: Εὐχὴ γιὰ εἰρήνη καὶ φιλία ἐν ἐλευθερίᾳ σ. 8863.

Ἄϊχμαν: (Ἀδόλφος). Ἡ ἀναζήτησις καὶ σύλληψις τοῦ Ἀδόλφου Ἄϊχμαν σ. 9311.

Ἄϊφελ: Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπώλησε τὸν Πύργον τοῦ Ἄϊφελ, σ. 9401, 9448, 9499 9533, 9599, 9660.

Ἄμαχος: (πληθυσμός). Βλ. λ. Πολιτικὴ Ἄμυνα.

Ἄμβλωσις: Θανατηφόρος ἄμβλωσις. Τεμαχισμὸς καὶ ἀπόκρυψις τοῦ πτώματος σ. 9695.

Ἀμερική: Πολιτικὴ Ἄμυνα Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς σ. 8972. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ Χρυσοῦ στὸ φῶς σ. 8880. Ἡ δρᾶσις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι σ. 8899.

Ἀμοιβαί: Ἀστυνομικῶν. Βλ. Γενικὸν Εὑρετήριον. Κεφ. Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι.

Ἀνακοίνωσις: Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων σ. 8910, 9630, 9966. Οἰκοδομικοῦ συνεταιρισμοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων σ. 9102.

Ἀνήλικοι: Κινηματογράφος καὶ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων σ. 9142. Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων καὶ τὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισίν της σ. 9783.

Ἀνιχνευτής: (ἠλεκτρονικός): Βλ. σ. Ἀστυνομία (Ἐπιστημονικὴ—Τεχνική).

Ἀντιπαρακολούθησις: Ἡ παραγολούθησις καὶ ἡ ἀντιπαρακολούθησις σ. 9343, 9391.

Ἀπολογισμός: Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων σ. 9245, 9485, 9535, 9624 9724, 9822, 9915, 10007.

Ἀποστολή: Ἡ δρᾶσις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς ἐν Ἑλλάδι σ. 8899.

Ἀποτυπώματα: Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς σ. 8887, 8920.

Ἀστυνομία: (Ἐπιστημονικὴ—Τεχνική). Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς σ. 8887, 8920. Ἐξέτασις κειμένου γραφομηχανῶν σ. 9121, 9167 9217, 9255. Ἡ Ἀστυνομία καὶ τὸ τηλέφωνον σ. 9319, 9364. Ὁ ἠλεκτρονιγὸς ἀνιχνευτὴς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν σ. 9494. Τὸ ραδιοτηλέφωνον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν σ. 9584. Τὸ ἐγκληματολογικὸν ἐργαστήριον τῆς Scotland Yard σ. 9551.

Ἀστυνομία: (Ἱστορικά). Τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων σ. 9645.

Ἡ συμβολὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ἐποποιΐαν 1940-1941 σ. 9737.

Ἀστυνομία: (Ξένη). Ἡ ἀναζήτησις καὶ σύλληψις τοῦ Ἀδόλφου Ἄϊχμαν σ. 9311. Ἡ Ἀστυνομία τῆς Μεγάλης Βρεταννίας σ. 9439, 9487, 9535, 9591. Τὸ ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον τῆς Scotland Yard σ. 9651.

Ἀστυνομικός: Ὁ Ἀστυνομικὸς καὶ τὸ παιδὶ σ. 9587.

Ἀτομικὴ ἐνέργεια: Βλ. λ. Πολιτικὴ Ἄμυνα.

Αὐτοκίνητον: (Ἀστυνομικὸν) ἀσυρματοφόρον σ. 8985, 9179, 9327, 9510, 9851.

Αὐτοκτονία: (Ἰατροδικαστική). Ἰδιότυπος μορφὴ τρόπου ἐπιτελέσεως αὐτοκτονίας διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος σ. 9115.

Β

Baird: Ὁ φόνος τῆς Στεφανίας Baird σ. 8977, 9027.

Βιοπαλαιστής: Ἡ ψυχαγωγία τοῦ βιοπαλαιστοῦ σ. 9739.

Βίτσι: Ἐπέτειος συντριβῆς κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ σ. 9631.

Βόμβα: (Ἀτομική). Βλ. λ. Πολιτικὴ Ἄμυνα.

Γ

Γαλανός: Σπυρίδων, ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς ποὺ ἔφυγε (πένθη) σ. 8907.

Γάμος: Ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου κατὰ διαμερίσματα καὶ ἡλικίαν σ. 9743.

Griffiths: Ὁ διεστραμμένος ἐγκληματίας σ. 9302, 9353.

Γράμμος: Ἐπέτειος συντριβῆς κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ σ. 9631.

Δ

Δακτυλοσκοπία: Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ τὴν μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς σ. 8887, 8920.

Διάσπασις: (Ἀτόμου) Βλ. λ. Πολιτικὴ Ἄμυνα.

Δίκαιον: Ἡ Ποινικὴ νομοθεσία τοῦ λήξαντος ἔτους Ν.Δ. 4090/60, σ. 8917, 9349, 9398, 9445, 9491, 9535, 9648, 9686, 9732. Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν Ποινικῶν νόμων (ἄρθρα 1-4 Π.Ν.) σ. 9778, 9827, 9873, 9927. Πότε ὑπάρχει συνταγματικὴ προστασία ἐπὶ τῶν ἐν κλειστῷ χώρῳ συναθροίσεων τῶν πολιτῶν σ. 9010. Τροχαῖα ἀτυχήματα, πρόληψις καὶ καταστολὴ αὐτῶν σ. 9922, 9979. Ἡ ἐνάσκησις δικαιώματος ἢ ἐκπλήρωσις καθήκοντος, ὡς λόγος ἀποκλείων τὸν ἄδικον χαρακτῆρα τῆς πράξεως σ. 9975.

Δολιοφθορά: (σαμποτάζ). Ἡ δολιοφθορὰ ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου σ. 9539, 9595, 9635, 9682, 9727, 9775.

Δολοφονία: (δασοφύλακος). Πῶς ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα σχισμένα φύλλα τοῦ σημειωματαρίου τοῦ θύματος ἀνακαλύπτεται ὁ δολοφόνος σ. 9604, 9663.

Ε

Ἐγκαίνια: Τὸ νέον οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς. Τὰ ἐγκαίνια

τούτου. Μία καλὴ καὶ πολιτισμένη ἀρχή, σ. 9943. Ἐγκαίνια Ἀστυνομικῶν Οἰκημάτων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς σ. 9955.

Ἔγκλημα: (Ἐγκληματολογία). Κινηματογράφος καὶ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων σ. 9142. Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων καὶ τὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισίν της σ. 9783. Πῶς παρουσιάζεται ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ τελευταῖα ἔτη σ. 9550. Στατιστικὰ στοιχεῖα ἐγκληματικότητος ἐτῶν 1957-1960 καὶ σχετικὰ συμπεράσματα σ. 9690. Ἡ ἐργασία τῶν καταδίκων ὡς μέσον σωφρονισμοῦ σ. 9831. Τὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν ἠθῶν δὲν δικαιολογοῦν ἀνησυχίαν σ. 9877.

Ἐγκλήματα: (Ξένα). Ὁ φόνος τῆς Στεφανίας Baird σελ. 8977, 9027. Τὸ ἔγκλημα τῆς Λουτὸν σ. 9061. Τὸ γάντι σ. 9139. Πομμερένκε ὁ σεξουαλικὸς ἐγκληματίας σ. 9171, 9233, 9269, 9308, 9360, 9407. Ἐγκατάλειψις τραυματίου. Μία ὁμολογία τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσετε σ. 9260. Ἡ ἐξομολόγησις ἑνὸς μεγάλου κλέπτου κοσμημάτων σ. 9263. Griffiths, ὁ διεστραμμένος ἐγκληματίας σ. 9302, 9353. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπώλησε τὸν Πύργον τοῦ Ἄϊφελ σ. 9401. 9448, 9499, 9533, 9599, 9660. Συνταρακτικὴ ὑπόθεσις δολοφονίας ἑνὸς παδιοῦ στὴν Νέα Ὑόρκη. σ. 9413, 9460. Φόνος Ἀστυφύλακος ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του σ. 9455. Πῶς τὸ περιοδικὸν «Reader's Digest» ἐβοήθησε νὰ συλληφθῇ ὁ δολοφόνος Κόρμπετ σ. 9465. Φόνος ἀγαθοῦ γέροντος σ. 9502. Φόνος μετὰ λῃστείας. Ἡ δολοφονία ἰδιοκτήτου ταβέρνας κατὰ τὸ 1951 ἀνακαλύπτεται τὸ 1960 σ. 9558. Δολοφονία δασοφύλακος. Πῶς ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα σχισμένα φύλλα τοῦ σημειωματαρίου τοῦ θύματος ἀνακαλύπτεται ὁ δολοφόνος σ. 9604, 9663. Θανατηφόρος ἄμβλωσις. Τεμαχισμὸς καὶ ἀπόκρυψις τοῦ πτώματος σ. 9695. Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ βρέφους τῶν Λίντμπεργκ σ. 9747, 9796, 9835, 9887, 9931, 9989. Δολοφονία γραίας. Οἱ δολοφόνοι παίξανε «κορώνα-γράμματα» ποιὸς θὰ τὴν δολοφονοῦσε σ. 9754. Ἡ ἀνεύρεσις πτώματος ἀγνώστου γυναικός. Ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ πτώματος καὶ ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου σ. 9802. Πῶς ἐκλάπη τὸ πορτραῖτο τῆς Τζιοκόντας καὶ πῶς συνελήφθη ὁ δράστης σ. 9843. Τὸ πάθος σκοτώνει τὴν γυναῖκα τοῦ γιατροῦ. Ἡ πιὸ ἐντυπωσιακὴ ὑπόθεσις δολοφονίας στὸ Ντητρόϊτ. σ. 9893, 9938. Λῃστεία στὸ Μόντε Κάρλο σ. 9899. Δολοφονία γυναικός. Ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου. σ. 9995.

Ἐγκληματίας: Πομμερένκε, ὁ σεξουαλικὸς ἐγκληματίας σ. 9171, 9233, 9269 9308, 9360, 9407. Griffiths: ὁ διεστραμμένος ἐγκληματίας σ. 9302, 9353.

Ἐγκληματολογία: Κινηματογράφος καὶ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων σ. 9142. Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων καὶ τὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισίν της σ. 9783. Πῶς παρουσιάζεται ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ τελευταῖα ἔτη σ. 9550. Στατιστικὰ στοιχεῖα ἐγκληματικότητος ἐτῶν 1957-1960 καὶ σχετικὰ συμπεράσματα σ. 9690. Ἡ ἐργασία τῶν καταδίκων ὡς μέσον σωφρονισμοῦ σ. 9831. Τὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν ἠθῶν δὲν δικαιολογοῦν ἀνησυχίαν σ. 9877.

Ἐγκύκλιος: Β. Γεν. Εὑρετήριον καὶ εἰς Κεφ. Διαγγέλματα—Μηνύματα—Ἐγκύκλιοι διαταγαί.

Εἰδήσεις: (Ἀστυνομικαί). Βλ. Γεν. Εὑρετήριον Κεφ. Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι.

Εἰρήνη: Εὐχὴ γιὰ εἰρήνη καὶ φιλία ἐν ἐλευθερίᾳ σ. 8863.

Ἐλευθεριάδης: Βασίλειος (πένθη) σ. 9053.

Ἑλλάς: 25η Μαρτίου 1921 σ. 9151. Πίνδος 1940-1941 σ. 9823. Πανηγυρικὸς λόγος ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 σ. 9881.

Ἐπανάστασις: 25η Μαρτίου 1921 σ. 9151.

Ἐπέτειος: 25η Μαρτίου 1921 σ. 9151. Πίνδος 1940-1941 σ. 9823. Δεκέμβρης 1944 σ. 9919. Εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας σ. 9967.

Ἐπικουρικόν: Ταμεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων σ. 9100.

Ζ

Ζωγραφική: Πῶς ἐκλάπη τὸ πορτραῖτο τῆς Τζιοκόντας καὶ πῶς συνελήφθη ὁ δράστης σ. 9843.

Η

Ἤθη: Τὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν ἠθῶν δὲν δικαιολογοῦν ἀνησυχίαν σ. 9877.

Ἡμερολόγιον: (Ἀστυνομίας). Βλ. Γενικὸν Εὑρετήριον Κεφ. Λογοτεχνία.

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς: Βλ. λ. Ἀμερική.

Θ

Θεμιστοκλῆς: Τὸ ταύρειον αἷμα καὶ ὁ θάνατος τοῦ Θεμιστοκλέους σ. 8893.

Θεοτόκος: Ὡς σύμβολον Προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους σ. 9583.

Θερμοπυρηνικὴ ἐνέργεια: Βλ. λ. Πολιτικὴ Ἄμυνα.

Ι

Ἰατροδικαστική: Ἰδιότυπος μορφὴ τρόπου ἐπιτελέσεως αὐτοκτονίας διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος σ. 9115.

Ἰσολογισμός: Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἔτους 1960, σ. 9100. Κλάδου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων ἔτους 1960 σ. 9192.

Ἱστορία: Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν σ. 8903, 8953, 8998, 9047, 9094, 9145, 9187, 9237, 9285, 9338, 9384, 9424, 9474, 9527, 9573, 9616, 9670, 9713, 9765, 9813, 9859, 9905, 9957, 9999.

Ἱστορικά: (Ἀστυνομίας). Τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων σ. 9645. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν Ἐποποιΐαν 1940-1941. σ. 9737.

Κ

Κατάδικος: Ἡ ἐργασία τοῦ καταδίκων ὡς μέσον σωφρονισμοῦ σ. 9831.

Κατασκήνωσις: Παιδιῶν τῶν Ἀστυνομικῶν εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν σ. 9702.

Κατασκοπεία: Ἰντέλλιτζενς Σέρβις σ. 8872. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔσωσε τὸ Λονδῖνον σ. 9789. Ἡ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου σ. 9539, 9595, 9635, 9682, 9727, 9775.

Κείμενον: (γραφομηχανῆς) Βλ. λ. Ἀστυνομία (Ἐπιστημονικὴ—Τεχνική).

Κινηματογράφος: Κινηματογράφος καὶ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων σ. 9142. Βλ. καὶ λ. προβολαὶ κινηματογραφικαί.

Κόκκινος: Νικόλαος (πένθη) σ. 9141.

Κομμουνισμός: Ἐπιδιώξεις τοῦ διεθνιστικοῦ κομμουνισμοῦ καὶ προσαρμογὴ πρὸς

αὐτὰς τῶν κομμουνιστῶν τῆς Ἑλλάδος σ. 8959. Λεξικὸν κομμουνιστικῆς ὁρολογίας σ. 9007, 9055, 9107, 9160.

Κόρμπετ: Πῶς τὸ περιοδικὸν «Reader's Digest» ἐβοήθησε νὰ συλληφθῇ ὁ δολοφόνος Κόρμπετ σ. 9465.

Κυκλοφορία: Τάξις εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας σ. 8929. Κυκλοφοριακὴ συμφόρησις, τὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς εἰς τὰς πόλεις σ. 9037. Σύστημα ἀφαιρέσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας εἰς Η.Π.Α. σ. 9273. Ρυθμὸς στὴν κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν. Οἱ στροφὲς σ. 9903. Ἀσφαλὴς κυκλοφορία σ. 9471.

Λ

Λαθρεμπόριον: Σύλληψις ἐμπόρων ναρκωτικῶν ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν σ. 9018.

Λεξικόν: Κομμουνιστικῆς ὁρολογίας σ. 9007, 9055, 9107, 9160.

Λῃστεία: Φόνος μετὰ λῃστείας. Ἡ δολοφονία ἰδιοκτήτου ταβέρνας κατὰ τὸ 1959 ἀνακαλύπτεται τὸ 1960 σ. 9558. Λῃστεία στὸ Μόντε Κάρλο σ. 9899.

Λίντμπεργκ: Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ βρέφους τῶν Λίντμπεργκ 9747, 9796, 9835, 9887, 9931, 9989.

Λογοτεχνία: Βλ. Γενικὸν Εὐρετήριον Κεφ. Λογοτεχνία.

Λοιμός: Ποία νόσος ἦτο ὁ λοιμὸς τῶν Ἀθηνῶν σ. 8925, 8967.

Λουτόν: Τὸ ἔγκλημα τῆς Λουτὸν σ. 9061.

Μ

Μεταβολαί: Ἀστυνομικῶν Βλ. Γενικὸν Εὐρετήριον Κεφ. Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι.

Μπαρδόπουλος: Παναγιώτης (πένθη) σ. 9625.

Μπερδούσης: Σπυρίδων (πένθη) σ. 9867..

Μπόμπολας: Χρῆστος (πένθη) σ. 9434.

Μπουκουβάλας: Ἀθανάσιος (πένθη) σ. 9913.

Ν

Ν.Α.Τ.Ο.: Ἐπέτειος ἱδρύσεώς του σ. 9227.

Ναρκωτικά: Σύλληψις ἐμπόρων ναρκωτικῶν ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν σ. 9018.

Νέοι: Κινηματογράφος καὶ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων σ. 9142. Ὁ Ἀστυνομικὸς καὶ τὸ παιδὶ σ. 9587.

Ο

Ὁδήγησις: Ἐπικίνδυνος ὁδήγησις σ. 9133. Νυκτερινὴ ὁδήγησις σ. 9323.

Οἰκογένεια: Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων καὶ τὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισίν της σ. 9783.

Οἰνόπνευμα: Οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ ὁδήγησις σ. 9081.

Ο.Κ.Φ.Α.: Διπλωματικαὶ ἐξετάσεις Σχολῆς Κοπτικῆς-Ραπτικῆς τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς σ. 9910.

Ὅρκωμοσία: Βλ. Γεν. Εὐρετήριον—Κεφ. Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι.

Ο.Φ.Α.: Ἡ ἐτησία ἑορτὴ τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν σ. 9510.

Π

Πανόπουλος: Γεώργιος (πένθη) σ. 9433.

Παρακολούθησις: Ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ ἀντιπαρακολούθησις σ. 9343, 9391.

Περίθαλψις: Κλάδος Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων σ. 8910, 9093, 9099, 9192. 9245, 9485, 9533, 9624, 9630, 9724, 9822, 9915, 9966.

Ποίησις: Βλ. Γεν. Εὐρετήριον—Κεφ. Λογοτεχνία.

Πόλεμος: (Ψυχολογικός). Ἡ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου σ. 9539, 9595, 9635, 9682, 9727, 9775.

Πολιτικὴ ἄμυνα: Ἡ πολιτικὴ ἄμυνα εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα σ. 8900. Πολιτικὴ ἄμυνα Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀμύνης τῆς Ἀμερικῆς ὁμιλεῖ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς πολιτικῆς ἀμύνης σ. 8972. Αἱ ψυχολογικαὶ ἐπιδράσεις τῶν μαζικῶν ἀπωλειῶν σ. 9077, 9128. Τὰ ἀντιατομικὰ καταφύγια εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα σ. 9787.

Πομμερένκε: Ὁ σεξουαλικὸς ἐγκληματίας σ. 9171, 9233, 9269, 9308, 9360, 9407.

Προαγωγαί: Ἀστυνομικῶν. Βλ. Γεν. Εὐρετήριον Κεφ. Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι.

Προβολαί: Κινηματογραφικαὶ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Βλ. Γεν. Εὐρετήριον Κεφ. «Ἀστυνομικὰ Νέα 15θημέρου» καὶ «Εἰδήσεις καὶ Πληροφορίαι».

Πυροσβεστική: Τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ὡς παράγων ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας σ. 9296.

Ρ

Ραδιενέργεια: Βλ. λ. Πολιτικὴ Ἄμυνα.

Ραδιοτηλέφωνον: Βλ. σ. Ἀστυνομία (Ἐπιστημονικὴ—Τεχνική).

Ράπτης: Νικόλαος (πένθη) σ. 8909.

Reader's Digest: Πῶς τὸ περιοδικὸν «Reader's Digest» ἐβοήθησε νὰ συλληφθῇ ὁ δολοφόνος Κόρμπετ σ. 9465.

Σ

Scotland Yard: Τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἐργαστήριον τῆς Scotland Yard σ. 9651.

Συγκέντρωσις: Παράνομος σ. 9071.

Συμβούλια: Ἀστυνομίας ἔτους 1961 σ. 8958.

Συνάθροισις: Δημοσία σ. 9071.

Συνοδινός: Παναγιώτης (πένθη) σ. 9196.

Σχολαί: (Ἀστυνομίας). Ὅρκωμοσία. Κοινωνικαὶ ἐκδηλώσεις κλπ. Βλ. Γενικὸν Εὐρετήριον Κεφ. Ἀστυνομικαὶ Σχολαὶ—Ἐκπαιδευτικά.

Σωφρονιστική: Ἡ ἐργασία τῶν καταδίκων ὡς μέσον σωφρονισμοῦ σ. 9831.

Τ

Ταμεῖον: Ἐπικουρικὸν Ἀστυνομίας Πόλεων σ. 9100.

Τασιόπουλος: Ἀθανάσιος (πένθη) σ. 9721.

Τεντυμποϊσμός: Βλ. λ. Ἀνήλικοι.

Τζιοκόντα: Πῶς ἐκλάπη τὸ πορτραῖτο τῆς Τζιοκόντας καὶ πῶς συνελήφθη ὁ δράστης σ. 9843.

Τηλέφωνον: Βλ. σ. Ἀστυνομία (Ἐπιστημονικὴ—Τεχνική).

Τουρισμός: Δέκα ἡμέρες μὲ τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων εἰς Βόρειον Ἑλλάδα σ. 9809. Ὁ ρόλος τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ σ. 9984.

Τροχαία: Εἰκονογραφημέναι ὁδηγίαι κινήσεως Τροχαίας σ. 8892, 8922, 8924, 9013, 9017, 9070, 9138, 9268, 9284, 9315, 9326, 9374, 9420, 9740, 9760, 9764, 9795, 9926. Τάξις εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων Τροχαίας σ. 8929. Ἐπιτυχημένη γιορτὴ στὴν Ὑποδιεύθυνση Τροχαίας Ἀθηνῶν σ. 8940. Κυκλοφοριακὴ συμφόρησις, τὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς εἰς τὰς πόλεις σ. 9037. Οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ ὁδήγησις σ. 9081. Ἐπικίνδυνος ὁδήγησις σ. 9138. Ὀργάνωσις καλῆς κυκλοφορίας σ. 9175. Τὸ σύστημα ἀφαιρέσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας εἰς Η.Π.Α. σ. 9273. Νυκτερινὴ ὁδήγησις σ. 9323. Τὸ δικαίωμα προτεραιότητος σ. 9371. Ἀσφαλὴς κυκλοφορία πεζῶν σ. 9471. Ρυθμὸς στὴν κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν. Οἱ στροφὲς σ. 9903. Τροχαῖα ἀτυχήματα, πρόληψις καὶ καταστολὴ αὐτῶν σ. 9922, 9979.

Τσίπης: Κωνσταντῖνος (πένθη) σ. 9002.

Υ

Ὑπνωτισμός: Ἔγκλημα καὶ ὑπνωτισμός σ. 8965.

Φ

Φρειδερῖκος: Πάθημα Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου σ. 9383.

Χ

Χαλλιντέϋ: Φρειδερῖκος. Ὁ Σὲρ Χαλλιντέϋ πυγμαχεῖ μὲ ἕλληνα πολίτην σ. 9761. Τὸ κουμπὶ σ. 9808. Ἡ μέθοδος Λάμψα σ. 9902. Ἡ ἀρκούδα σ. 9983.

Χασίς: (Λαθρεμπόριον). Βλ. λ. Ναρκωτικά.

Χρόνος: Περὶ χρόνου ἀπὸ ψυχολογικῆς, ψυχοπαθολογικῆς καὶ φιλοσοφικῆς ἀπόψεως σ. 9202.

Ψ

Ψυχαγωγία: Ἡ ψυχαγωγία τοῦ βιοπαλαιστοῦ σ. 9741.

Ψυχολογικός: (πόλεμος). Ἡ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου σ. 9539, 9595, 9635, 9682, 9727, 9775.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» μὲ τὸ τεῦχος αὐτό, κλείνουν τὸ 1961, ἤτοι τὸ ἔνατον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς των. Τὰ 24 ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ λήξαντος ἔτους μετὰ τοῦ ἀποστελλομένου εὑρετηρίου δέον νὰ βιβλιοδετηθοῦν εἰς ἕνα τόμον, ὁ ὁποῖος θὰ φέρῃ τὸν τίτλον «ΤΟΜΟΣ Θ' ἔτος 1961».

Τὴν βιβλιοδεσίαν ἐδέχθη νὰ κάμῃ μὲ σχετικὴν ἔκπτωσιν ἤτοι : δερματόδετον ἀντὶ 27 καὶ πανόδετον ἀντὶ 17 δραχμῶν, ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους 64 β βιβλιοδέτης Παναγιώτης Γιατρᾶς. Τηλ.: 615-191

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Εἰς μνήμην τῶν νεκρῶν μας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάννου Ράϊκου 9967

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Χριστούγεννα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάννου Ράϊκου 9972

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ ἐνάσκησις δικαιώματος ἢ ἐκπλήρωσις καθήκοντος ὡς λόγος ἀποκλείων τὸν ἄδικον χαρακτῆρα τῆς πράξεως, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Δ. Ντζιώρα..... 9975

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Τροχαῖα ἀτυχήματα, πρόληψις καὶ καταστολὴ αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ πρώην Ἐφέτου, Κυβερνητικοῦ πράκτορος εἰς τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια, Δικηγόρου, Γεν. Γραμματέως τῆς «Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου», μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Διεθνοῦς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου» κ. Χρ. Π. Γιώτη (συνέχεια καὶ τέλος)..... 9979

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἡ Ἀρκούδα, ὑπὸ τοῦ πρώην Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἰωάν. Καλυβύτη 9983

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ ρόλος τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δημ. Δ. Μυλωνᾶ 9984

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ βρέφους τῶν Λίντμπεργκ, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 9989

Δολοφονία γυναικὸς — Ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Official Detective», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 9995

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9999

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β΄ κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 10003

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς Ταμείου Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων μηνὸς Νοεμβρίου 1961.. 10007

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 10009

ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ

Α΄ Γενικὸν 10011

Β΄ Ἀλφαβητικὸν 10023

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Τ17 ΧΡ

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.